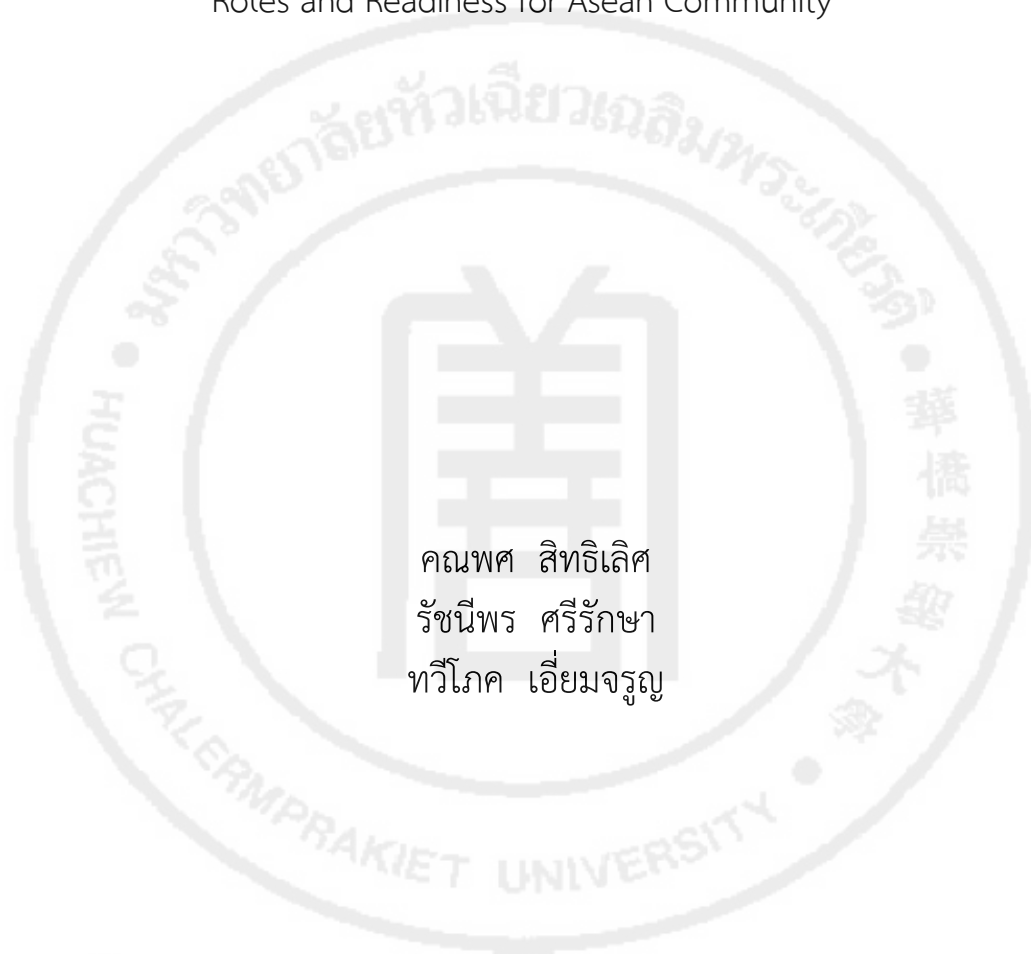

การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วน
ตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
A Study of Samutprakan Province's Sub-district Administration Organizations'
Roles and Readiness for Asean Community

คณพศ สิทธิเลิศ
รัชนีพร ศรีรักษา
ทวีโชค เอี่ยมจรูญ

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ปีการศึกษา 2556

ชื่อเรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัด
สมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผู้วิจัย คณพศ ลิทธิเลิศ รัชนิพร ศรีรักษา และทวีโชค เอี่ยมจรูญ

สถาบัน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีที่พิมพ์ 2558

สถานที่พิมพ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

จำนวนหน้างานวิจัย 185 หน้า

คำสำคัญ บทบาท การเตรียมความพร้อม ประชาคมอาเซียน

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการวิจัยผสมระหว่างวิจัยเชิงปริมาณกับคุณภาพแต่เน้นเชิงปริมาณ ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อศึกษาน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่วิเคราะห์จากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล ที่วิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และพนักงานส่วนตำบล 15 อบต. จำนวน 447 คน ได้รับแบบสอบถามตอบกลับคืนมา จำนวน 409 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5

ผลการวิจัย พบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิต การรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับ การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่

ประชาคมอาเซียนในด้านของความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษาและสาธารณสุข แต่ผลการศึกษาเชิงคุณภาพมีความขัดแย้งกันกับเชิงปริมาณ นั่นก็คือองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมในการรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างจริงจัง ซึ่งเห็นเป็นเรื่องนโยบายแต่ยังไม่ได้มีการดำเนินการ ยังเห็นความสำคัญของการสร้างวัตถุ และมองว่าเป็นองค์การพัฒนาท้องถิ่นซึ่งยังไม่เห็นผลกระทบจากเปิดประเทศสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบกับเป็นเรื่องที่ยังมาไม่ถึงจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่ากับงานประจำที่ปฏิบัติอยู่

น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า จากการกำหนดตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติ โดยปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน และความรู้เกี่ยวกับอาเซียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการศึกษาเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องกันกับเชิงปริมาณ

น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า กำหนดตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ การได้รับข่าวสาร แผนกลยุทธ์ การประสานงานภายใน อบต. การมีส่วนร่วมของประชาชน และการรับรู้ของประชาชน โดยปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ การรับรู้ของประชาชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการศึกษาเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องกันกับเชิงปริมาณ

แนวทางการพัฒนา รัฐบาลควรกำหนดนโยบาย มาตรการในเชิงการพัฒนาที่ชัดเจน และติดตามการดำเนินงานอย่างจริงจัง โดยกำหนดดัชนี ยุทธศาสตร์และทิศทางในการส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก คือ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมและวัฒนธรรมไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้กระทรวงมหาดไทย ได้นำนโยบายของรัฐบาลด้านการส่งเสริมบทบาท และการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน กำหนดเป็นนโยบายหนึ่งของกระทรวงมหาดไทยที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ได้ประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน และศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ ในการนี้ กรมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหารส่วนตำบล ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องประชาคมอาเซียน และภาษาอังกฤษ แก่เจ้าพนักงาน ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล เด็กและเยาวชน ประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล โดยจัดเป็นโครงการต่อเนื่อง และมีการติดตามประเมินผล

Research Title A Study of Samutprakan Province's Sub-District Administration Organizations' Roles and Readiness for Asean Community

Researcher(s) Khanapoj Sittilert, Ruchaneporn Sriruksa and Taveepook Eiamcharoon

Institution Huachiew Chalermprakiet University

Year of Publication 2015

Publisher Huachiew Chalermprakiet University

Sources Huachiew Chalermprakiet University

No. of Pages 185 pages

Keywords Role, Preparation, ASEAN Community

Copyright Huachiew Chalermprakiet University

Abstract

The research on A Study of Samutprakan Province's Sub-District Administration Organizations' Roles and Readiness for Asean Community is a mixture of both quantitative and qualitative studies, focusing on the former. Its objectives are to examine the factors affecting the roles and the preparation, to figure out relationships between the roles and the preparation, and to study and compare weights of each factor. The data of the research is based on the samples comprising executives, legislative officers, and officials of 15 SAOs in Samut Prakan; 447 copies of the questionnaire had been distributed and 409 copies (91.5%) were answered.

The result of the research suggests that the SAOs' roles concerning infrastructure development, economy, natural resources & environment, society, quality-of-life development, peace & order maintenance, language, tradition, and culture reflect a positive relationship to the preparation for AEC in aspects of security, economy, society, culture, education, and public health, at 0.01 level of statistical significance. Nevertheless, the

qualitative study contradicts the quantitative one. According to the qualitative study, the SAOs have not seriously conducted the preparation for AEC yet; the policies have been issued without significant implementation. Some respondents say the organizations still focus on physical development and they have yet to perceive impact of AEC; therefore, they do not regard the preparation for AEC as the important issue compared to their current tasks.

Regarding five internal factors including ASEAN knowledge, learning & self-development skill, civilian & social-responsibility skill, basic skill, and attitude, the first two factors are related to the SAOs' roles and preparation for AEC at 0.05 level of statistical significance. The qualitative study is consistent with the quantitative one.

As for five external factors comprising information awareness, strategic plan, SAOs' internal coordination, public participation, and people's awareness, the last two factors reflect a relationship to the SAOs' roles and preparation at 0.05 level of statistical significance. And the qualitative study is also consistent with the quantitative one.

For further improvement, the government ought to have a clear measure of development, and seriously monitor its implementation. Indexes, strategies, and directions to support the roles should be established. The opportunities induced by three pillars of ASEAN Community consisted of Politics & Security, Economy, and Society & Culture should be contemplated for the National Economic and Social Development Plan. The Interior Ministry should also produce clear policies to enhance Thais' and ASEAN people's quality of life as well as potentiality. In this place, Department of Local Administration and SAOs should provide some training programs related to AEC and English knowledge for the officers, the youth, and people in villages or sub-districts. In addition, the programs should be progressively undertaken and evaluated.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” โดยได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัย หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะส่งเสริมคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ให้มีโอกาสได้ทำการศึกษาค้นคว้าให้เกิดองค์ความรู้อย่างกว้างขวาง และมีประสิทธิภาพ

ในการวิจัยครั้งนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความอนุเคราะห์ และการสนับสนุนเป็นอย่างดี จากรองศาสตราจารย์ ดร. บังอร ฉางทรัพย์ รองศาสตราจารย์ศุภานัน สิริสิทธิ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิน โรจน์ประเสริฐ ซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ จนการศึกษาครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ ด้วย

ขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และพนักงานส่วนตำบลของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุกแห่งในจังหวัดสมุทรปราการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำหมู่บ้าน ครู และประชาชนผู้ให้การสัมภาษณ์ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ของมหาวิทยาลัย งานตำราและงานวิจัยทุกชิ้นที่ผู้วิจัยนำมาเป็นตัวอย่างในการทำวิจัยเล่มนี้

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการกรอกแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ จนทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลสำเร็จได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณบุคคลทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้การ ทำการค้นคว้าที่ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถก่อประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย องค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจ หรือนักศึกษาที่จะนำงานวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อประโยชน์ หรือเพื่อนำไปอ้างอิงในการศึกษาต่อ ผู้วิจัยก็จะยินดีเป็นอย่างยิ่ง

ท้ายที่สุด ขอขอบพระคุณมารดา ครอบครัว ครู อาจารย์ และเพื่อน ๆ ที่ได้ช่วยส่งเสริม สนับสนุน เข้าใจ และเป็นกำลังใจให้ตลอดเวลา สำหรับข้อบกพร่อง ผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ใน งานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขออ้อมรับไว้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ สิริสิทธิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนิพร ศรีรักษา
อาจารย์ทวีภาค เอี่ยมจรุญ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประชาคมอาเซียน เป็นการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และ กัมพูชา โดยผู้นำของประเทศได้ร่วมลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ให้อาเซียนรวมตัวเป็นชุมชนหรือประชาคมเดียวกัน ร่วมมือช่วยเหลือ และสนับสนุนกันในการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรม เพื่อให้อาเซียนเป็นชุมชนที่มีความเข้มแข็ง เป็นชุมชนที่มีการเชื่อมโยงระหว่างประชาชน สินค้า การลงทุน และนวัตกรรมที่สามารถเดินทางไปมาอย่างไม่มีอุปสรรคทั่วทั้งภูมิภาค โดยมีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงติดต่อกันได้อย่างสะดวก และประชาชนอาเซียนสามารถเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน และใช้ทรัพยากรของประเทศสมาชิกได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น (คณพศ สิทธิเลิศ และทวีโชค เอี่ยมจรูญ. 2554 : 10)

ในช่วงปี 2558 นั้น ประเทศไทยจะเปิดประตูเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หมายความว่าประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนไทยทุกคน หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไป จึงตื่นตัวขึ้นมาจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้ความรู้ และแบ่งปันความคิดเห็นในมุมมองต่างๆ (บัญญัติ คำนูณวัฒน์. ม.ป.ป. : ออนไลน์) เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะมาถึง จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งปัญหาหลายอย่างที่เคยเป็นปัญหภายในประเทศกลับขยายวงกว้างขึ้นเป็นปัญหาระหว่างประเทศ เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โรคติดต่อ เป็นต้น ทำให้อาเซียนต้องปรับตัวให้เท่าทันกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างทันท่วงที ด้วยเหตุนี้การผนึกกำลังของอาเซียนซึ่งมีประเทศสมาชิก 10 ประเทศดังกล่าวข้างต้นให้มีความเข้มแข็ง ย่อมจะทำให้ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สามารถที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลง และปัญหาที่ท้าทายได้ดียิ่งขึ้น (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง. ม.ป.ป. : ออนไลน์) ดังนั้น ผู้นำอาเซียน จึงเห็นพ้องกันว่า ควรกำหนดให้มีการสร้างประชาคมอาเซียนบน 3 เสาหลัก ภายในปี 2563 ซึ่งต่อมาเลื่อนให้เร็วขึ้น เป็นปี 2558 ดังนี้

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

เสาหลักแรก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน เน้นการรวมตัวของอาเซียน เพื่อสร้างความมั่นใจ เสถียรภาพ และสันติภาพในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และปราศจากภัยคุกคามจากด้านการทหารและภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ สำหรับประเทศไทย นอกเหนือจากการให้การสนับสนุนและความร่วมมือดังกล่าวแล้ว ยังผลักดันให้เพิ่มบทบาทของประธานในการทำหน้าที่ส่งเสริมความมั่นคงในภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยการส่งเสริมแนวคิด "การทูตเชิงป้องกัน" เพื่อช่วยลดปัญหาความขัดแย้งที่จะส่งผลกระทบต่อภูมิภาคโดยรวม (บัญญัติ คำณูณวัฒน์. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

เสาหลักที่สอง คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เน้นให้ความสำคัญในเรื่องการค้าและมาตรฐานการผลิตร่วมกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินลงทุนอย่างเสรีมากขึ้น มีโครงการเชื่อมโยงเส้นทางหลวงอาเซียน มีความร่วมมือระหว่างประเทศในการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟจากสิงคโปร์ ไปยังมาเลเซีย ไทย กัมพูชา เวียดนาม และสิ้นสุดที่จีน ซึ่งไทยจะได้ประโยชน์จากการขยายฐานการส่งออก และมีโอกาสทางการค้าด้านบริการที่ไทยมีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น เช่น การท่องเที่ยว การโรงแรมและภัตตาคาร การพยาบาล การดูแลสุขภาพ ฯลฯ (ไพโรสทิศ ศรีสุทธิเกิดพร. 2555 : 63-64)

เสาหลักที่สาม คือ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มุ่งหวังให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยเน้นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจระหว่างประเทศสมาชิก ด้วยการเชื่อมโยงด้านประวัติศาสตร์ มรดกทางวัฒนธรรม และอัตลักษณ์ระดับภูมิภาคร่วมกัน (บัญญัติ คำณูณวัฒน์. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

ปัจจุบันอาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับหนึ่งของไทย การรวมตัวกันอย่างใกล้ชิดทางด้านเศรษฐกิจ รวมไปถึง การขยายความร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ จะเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสทางการค้า และการลงทุนให้กับไทย ด้วยเหตุนี้ ทุกภาคส่วนจึงควรมีการเตรียมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นในทุกด้านๆ (บัญญัติ คำณูณวัฒน์. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

จากการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ประกอบด้วยได้สร้างเงื่อนไขใหม่ ๆ ที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยเฉพาะในเรื่องเสาหลักด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เกิดการแลกเปลี่ยนด้านสินค้าและบริการ การเคลื่อนย้ายของเงินทุนและแรงงาน และการเคลื่อนย้ายของการลงทุนที่มีทั้งขนาดและความหนาแน่นมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ข้าราชการ(จිරวัฒน์ เจริญสุข. ม.ป.ป. : ออนไลน์) และนักบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องเตรียมตัวรับการเปลี่ยนแปลงกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับท้องถิ่น เช่น การขยายตัวของการค้า การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว การเกิดขึ้นของธุรกิจใหม่ ๆ และรูปแบบการค้าংশพ ในท้องถิ่นก็จะมีเปลี่ยนแปลง ตลอดจนผลกระทบจากความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม และทางด้านวัฒนธรรมและสังคม ในกรณีนี้ การรวมกลุ่มเป็นประชาคมอาเซียน จะเป็นการสร้างทั้งภาระ และโอกาสใหม่ ๆ ให้กับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมสร้างตนเอง จังหวัดนครราชสีมา. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงได้นำมาทำการศึกษาวิจัยถึงบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งอาจจะสะท้อนให้เห็นถึงการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความทันสมัย โดยเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถขององค์กรให้สูงขึ้น มีความยืดหยุ่น และช่องทางที่กว้างขึ้นให้การบริหารจัดการของตนเอง เพื่อจะได้ปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ โดยจะทำการศึกษาทัศนคติของบุคคลต่าง ๆ ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่เป็นผู้ปฏิบัติงาน และมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด ทำให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตลอดจนพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีเป้าหมายที่ต้องการเน้นว่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในและภายนอกแต่ละด้านมีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างไร พร้อมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. เพื่อศึกษาน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่วิเคราะห์จากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ศึกษาเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 แห่ง จาก 6 อำเภอ โดยในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแบ่งออกเป็นฝ่ายบริหารโดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายก

องค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการฯ จำนวน 117 คน ฝ่ายนิติบัญญัติโดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 602 คน และพนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ จำนวน 190 คน รวมจำนวน 909 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นกลุ่มฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และพนักงานส่วนตำบล ที่สุ่มมาจากประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เป็นการสุ่มที่ทำให้เป็นตอน ๆ หลายชั้น ประชากรแต่ละหน่วยจะถูกจัดไว้เป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งเป็นการสุ่มแบบผสมกันระหว่างการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีจับสลาก และแบบกลุ่ม ได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ระดับอำเภอ เป็นการสุ่มแบบกลุ่มมี 6 อำเภอ 30 องค์การบริหารส่วนตำบล ขั้นตอนที่ 2 เป็นการสุ่มแบบกลุ่ม โดยจะคัดในแต่ละอำเภอมาน้อยตามอัตราส่วนที่เหมาะสม 50 % ได้ 15 องค์การบริหารส่วนตำบล และขั้นตอนที่ 3 ระดับองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการสุ่มแบบง่าย ใช้วิธีการจับสลากโดยให้ทุก อบต. มีโอกาสที่จะได้รับเลือกเท่า ๆ กัน จาก 30 แห่ง ก็จะได้ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 15 แห่ง ที่ใช้ในการศึกษา โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการฯ จำนวน 60 คน ฝ่ายนิติบัญญัติโดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 303 คน และพนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ จำนวน 84 คน รวมจำนวน 447 คน

สำหรับกลุ่มผู้รู้ (Key Informant) ที่ใช้สัมภาษณ์ประกอบด้วยพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน รวม 10 คน จะใช้การคัดเลือกแบบตามสะดวก เนื่องจากกลุ่มผู้รู้หรือให้ข้อมูลสำคัญเป็นบุคคลที่เป็นตัวแทนในองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นผู้นำที่เป็นทางการ และผู้นำที่ไม่เป็นทางการ ผู้ปฏิบัติงานตรง ผู้ประสานงานและร่วมมือปฏิบัติงานในพื้นที่อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้รับผลกระทบโดยตรงจากบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จะสัมภาษณ์หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกต่อไป

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ **ปัจจัยภายใน** ได้แก่ เจตคติ ประกอบด้วย ความตระหนักในความเป็นอาเซียน ความภูมิใจในความเป็นไทย/อาเซียน ร่วมกันรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน มีวิถีชีวิตประชาธิปไตย ความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียน และอาเซียน ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะพื้นฐาน **ปัจจัยภายนอก** ได้แก่ การได้รับข่าวสาร แบนกลยุทธ์ การประสานงานภายใน การมีส่วนร่วมของประชาชน และการรับรู้ของประชาชน

ตัวแปรตาม ได้แก่ **บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล** ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนา ส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และจารีตประเพณี

การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข
 สถานที่วิจัย องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสมุทรปราการ
 ระยะเวลาการดำเนินวิจัย ประมาณ 1 ปี นับแต่ได้รับการอนุมัติจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการวิจัย

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

บทบาท หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติงานและหน้าที่ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม 2552 ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในด้าน

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) การพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ
- 3) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4) สังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 5) การรักษาความสงบเรียบร้อย
- 6) การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจารีตประเพณี

การเตรียมความพร้อม หมายถึง การคิด วางแผน ดำเนินการปฏิบัติ และพัฒนาเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่แตกต่างไปจากเดิมโดยการปรับตัวทั้งเชิงรับ และเชิงรุก เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ และเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม และสาธารณสุข

อาเซียน (ASEAN) หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ [Association of South East Asian Nations] เป็นองค์การความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ ในเขตภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งมีทั้งหมด 10 ประเทศได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไนดารุสซาลาม ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า โดยอาเซียนมีสำนักงานศูนย์กลางตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา และประเทศอินโดนีเซีย

ประชาคมอาเซียน หมายถึง เป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง และขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศในทุกด้าน รวมถึงความสามารถในการรับมือกับปัญหาใหม่ๆ ในระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อภูมิภาคอาเซียน เช่น ภาวะโลกร้อน การก่อการร้าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเป็นประชาคมอาเซียน คือการทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น “ครอบครัวเดียวกัน” ที่มีความแข็งแกร่ง และมีภูมิทัศน์ที่ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถทำมาค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น ในการนี้ ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 ประชาคมย่อย เปรียบเสมือนสามเสาหลักซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่

1) **ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน** มุ่งให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีระบบแก้ไขความขัดแย้งระหว่างกันได้ด้วยดี มีเสถียรภาพอย่างรอบด้าน มีกรอบความร่วมมือเพื่อรับมือกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ๆ เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยและมั่นคง

2) **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน** มุ่งให้เกิดการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกในการติดต่อค้าขายระหว่างกัน อันจะทำให้ภูมิภาคมีความเจริญมั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้ เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชนในประเทศอาเซียน

3) **ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน** เพื่อให้ประชาชนแต่ละประเทศอาเซียนอยู่ร่วมกันภายใต้แนวคิดสังคมที่เอื้ออาทร มีสวัสดิการทางสังคมที่ดี และมีความมั่นคงทางสังคม

ทักษะ/กระบวนการ หมายถึง ความสามารถ ความชำนาญหรือความคล่องแคล่วในการปฏิบัติงานทั้งด้านใช้วัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย หรือการใช้สมองเพื่อคิดสิ่งต่างๆ หรือกล่าวอย่างสั้นๆ ก็คือ “บุคคลต้องทำอะไรได้บ้าง” เช่น การเรียนรู้และการพัฒนาตน ความรับผิดชอบต่อสังคม การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยี การแก้ปัญหาอย่างสันติวิธี ยอมรับความหลากหลาย ฯลฯ

ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน หมายถึง สิ่งที่ทำให้คนเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน แล้วนำความเข้าใจนั้นมาปฏิบัติหรือ ประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสามารถแยกได้เป็น 2 ประเด็น คือ

1. มีความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียนในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม
2. มีความรู้เกี่ยวกับอาเซียน
 - 2.1 จุดกำเนิดอาเซียน
 - 2.2 กฎบัตรอาเซียน
 - 2.3 ประชาคมอาเซียน
 - 2.4 ความสัมพันธ์กับภายนอกอาเซียน

เจตคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว และมีความโน้มเอียงที่จะประพฤติปฏิบัติในทางใดทางหนึ่งต่อสิ่งนั้น ทั้งนี้เจตคติของบุคคลแต่ละคนเป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลนั้น โดยได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และสื่อมวลชน พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจะเกิดเป็นประสบการณ์ การเรียนรู้ของบุคคลที่ส่งผลย้อนกลับไปสู่เจตคติต่อเนื่องกันไป เช่น ความตระหนักในความเป็นอาเซียน มีความภูมิใจในความเป็นไทย/อาเซียน ร่วมรับผิดชอบและมีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรหรือหน่วยงานราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีความเป็นอิสระในการดำเนินงานภายใต้ขอบเขตที่กฎหมายกำหนด มีรายได้ มีทรัพย์สินเป็นของตนเอง ซึ่งมีคำย่อเรียกว่า “อบต.”

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลที่มีบ้านหรือภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล เข้ามาเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนหมู่บ้านละสองคน โดยเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสามคน หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

ฝ่ายบริหาร หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกินสองคน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

พนักงานส่วนตำบล หมายถึง พนักงานซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือจากงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนของรัฐบาลที่ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล และนำมาจัดเป็นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล ที่เน้นเฉพาะหัวหน้าส่วนราชการ ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสวัสดิการสังคม และส่วนส่งเสริมการเกษตร แต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีแตกต่างกันไปตามขนาดของ อบต. เป็นต้น

การประสานงานภายใน อบต. หมายถึง การที่หน่วยงานในองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถทำงานร่วมกันด้วยลักษณะสมานฉันท์ สามัคคี เป็นไปด้วยความราบรื่นและต่อเนื่อง ไม่ทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรม และการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ และร่วมติดตามผลในการแก้ไขปัญหาของตนเอง และชุมชน กับองค์กรในชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง

การรับรู้ของประชาชน หมายถึง กระบวนการที่ประชาชนได้รับความรู้สึก และแปลความหมายหรือตีความจากสิ่งเร้าที่รู้มา ผ่านการวิเคราะห์โดยอาศัยความจำ ความรู้ ผสมผสานกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความอยู่ดีมีสุข ประกอบด้วยด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรู้ ด้านชีวิตการทำงาน ด้านรายได้ ด้านชีวิตครอบครัว ด้านสภาพแวดล้อม และด้านการบริหารจัดการที่ดีขององค์การบริหารส่วนตำบล

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แนวทางหรือวิธีทำงานที่ดีที่สุด เพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ ภารกิจ และวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ตัวอย่างเช่น การจัดทำระบบฐานข้อมูล และระบบเครือข่ายที่สมบูรณ์และทันสมัย หรือพัฒนาวิธีการลดต้นทุนการบริหารจัดการ เป็นต้น

การได้รับข่าวสาร หมายถึง จำนวนความถี่ที่ได้รับฟัง อ่าน ดูข่าวสารการพัฒนาในด้านต่าง ๆ จากป้ายประกาศ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ รวมทั้งสื่อบุคคล ตลอดจนการฝึกอบรมสัมมนา

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 บทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัด

สมุทรปราการ เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก

สมมติฐานที่ 2 น้าหนักความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียม

ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก

สมมติฐานที่ 3 น้าหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียม

ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จะได้องค์ความรู้ที่สามารถนำไปปรับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล 6 ด้าน และแนวทางในการเตรียมความพร้อมที่จะรองรับการเปิดประเทศสู่ประชาคมอาเซียน

2. สามารถทบทวนบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดูแลและช่วยเหลือการพัฒนาและส่งเสริมด้านเศรษฐกิจในชุมชน การลงทุน และการท่องเที่ยว

3. ทำให้สามารถกำหนดแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนทั้งในด้านสาธารณสุขขั้นมูลฐาน การจัดการศึกษา การจัดการทรัพยากรมนุษย์ วัฒนธรรม และสวัสดิการสังคม

1.7 ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณผสมเชิงคุณภาพซึ่งเน้นเชิงปริมาณ โดยได้กำหนดตัวแปรต่าง ๆ อันเป็นบริบทที่แวดล้อมกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยเป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปตามผลการสนับสนุนจากค่าทางสถิติ ประกอบกับผู้วิจัยได้ปฏิบัติงานประจำอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบเป็นแนวทางในการศึกษา ตามลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 ประชาคมอาเซียน
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล
- 2.4 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท
- 2.5 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้
- 2.6 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ
- 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต
- 2.8 แนวคิด และทฤษฎีการมีส่วนร่วม
- 2.9 ทฤษฎีการรับรู้
- 2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.11 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชาคมอาเซียน

"ประชาคมอาเซียน" (ASEAN Community) เป็นเป้าหมายของการรวมตัวกันของประเทศสมาชิกอาเซียนภายในปี 2558 (ค.ศ. 2015) โดยมีวิสัยทัศน์ร่วมของผู้นำอาเซียน คือ "การสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง มีกฎเกณฑ์กติกาที่ชัดเจน และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง" ทั้งนี้ เพื่อสร้างประชาคมที่มีความแข็งแกร่ง สามารถสร้างโอกาสและรับมือสิ่งท้าทาย ทั้งด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวทีระหว่างประเทศทุกด้าน โดยให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี สามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้สะดวกมากขึ้น และประชาชนในอาเซียนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน นอกจากนี้ ยังมีการเสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกันภายในอาเซียนใน 3 มิติคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกฎระเบียบ และความเชื่อมโยงระหว่างประชาชน

ประชาคมอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations : ASEAN) เป็นองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีจุดเริ่มต้นโดยประเทศไทย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ได้ร่วมกันจัดตั้งสมาคมอาสา (Association of South East Asia) เมื่อเดือน กรกฎาคม 2504 เพื่อการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม แต่ดำเนินการไปได้เพียง 2 ปี ก็ต้องหยุดชะงักลง เนื่องจากความผกผันทางการเมืองระหว่างประเทศอินโดนีเซียและประเทศมาเลเซีย จนเมื่อมีการฟื้นฟูสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างสองประเทศ จึงได้มีการแสวงหาหนทางความร่วมมือกันอีกครั้งหนึ่ง และได้มีการก่อตั้งประชาคมอาเซียนขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 หลังจากการลงนามในปฏิญญาสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Declaration of ASEAN Concord) หรือเป็นที่รู้จักกันในอีกชื่อหนึ่งว่า ปฏิญญา

กรุงเทพ (The Bangkok Declaration) โดยมีสมาชิกผู้ก่อตั้ง จำนวน 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งผู้แทนทั้ง 5 ประเทศที่ร่วมลงนามในปฏิญญากรุงเทพ ประกอบด้วย 1) นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีต่างประเทศอินโดนีเซีย 2) ตุน อับดุล ราซิก บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกลาโหมและรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติมาเลเซีย 3) นายนาซิโซ ราโมส รัฐมนตรีต่างประเทศฟิลิปปินส์ 4) นายเอส ราซาร์ตัม รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์ และ 5) พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ จากประเทศไทย (วิทย์ บัณฑิตกุล. 2555 : 23-24) หลังจากจัดตั้งประชาคมอาเซียนแล้ว ได้มีการเปิดรับสมาชิกใหม่จากประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มเติมเป็นระยะตามลำดับได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 8 มกราคม 2527 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 28 กรกฎาคม 2538 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม 2540 สหภาพพม่า เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม 2540 และราชอาณาจักรกัมพูชา เข้าเป็นสมาชิกเมื่อ 30 เมษายน 2542 (สกลกาญจน์ วิเศษ. 2555 : 18)

วัตถุประสงค์ในการก่อตั้งประชาคมอาเซียน

ประชาคมอาเซียน ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เริ่มแรกเพื่อสร้างสันติภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อันนำมาซึ่งเสถียรภาพทางการเมือง และความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเมื่อการค้าระหว่างประเทศในโลกมีแนวโน้มกีดกันการค้ารุนแรงขึ้น ทำให้อาเซียนได้หันมามุ่งเน้นกระชับและขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจการค้าระหว่างกันมากขึ้น วัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้ในปฏิญญาอาเซียน (The ASEAN Declaration) มี 7 ประการ ดังนี้ (อาเซียน เรียน ลัด. 2556 : 23)

1. ส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคมและวัฒนธรรม
2. ส่งเสริมการมีเสถียรภาพ สันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค
3. ส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิชาการ วิทยาศาสตร์ และด้านการบริหาร
4. ส่งเสริมความร่วมมือซึ่งกันและกันในการฝึกอบรมและการวิจัย
5. ส่งเสริมความร่วมมือในด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การค้า การคมนาคม การสื่อสาร และปรับปรุงมาตรฐานการดำรงชีวิต
6. ส่งเสริมการมีหลักสูตรการศึกษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
7. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและองค์การระหว่างประเทศ

การเป็นประชาคมอาเซียน คือ การทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็น "ครอบครัวเดียวกัน" ที่มีความแข็งแกร่งและมีภูมิทัศน์ที่ดี โดยสมาชิกในครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ปลอดภัย และสามารถค้าขายได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น ซึ่งประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และประชาชนของประเทศอาเซียนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมทั้ง 3 เสาหลัก ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community หรือ APSC) ความมั่นคงและเสถียรภาพทางการเมืองเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาด้านอื่นๆ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนจึงเป็นเสาหลักความร่วมมือหนึ่งในสามเสาหลัก ที่เน้นการรวมตัวของอาเซียนเพื่อสร้างความมั่นใจ เสถียรภาพ และสันติภาพ ในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนในอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และปราศจากภัยคุกคามด้านการทหาร และภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหายาเสพติด และปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนมีเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่ (ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. 2555 : 135)

1.1 สร้างประชาคมให้มีความร่วมมือกันในเรื่องของการเคารพความหลากหลายของแนวคิด และส่งเสริมให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของนโยบายและกิจกรรมภายใต้เสาการเมืองและความมั่นคง

1.2 ให้อาเซียนสามารถเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่และส่งเสริมความมั่นคงของมนุษย์

1.3 ให้อาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลก โดยอาเซียนมีบทบาทเป็นผู้นำในภูมิภาค และจะช่วยส่งเสริมความมั่นคงของภูมิภาค นอกจากการมีเสถียรภาพทางการเมืองของภูมิภาคแล้ว ผลลัพธ์ประการสำคัญที่จะเกิดขึ้นจากการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ก็คือ การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีกลไกและเครื่องมือที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกกับรัฐสมาชิกด้วยกันเอง ซึ่งจะต้องแก้ไขโดยสันติวิธี หรือปัญหาภัยคุกคามรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง เช่น การก่อการร้าย การลักลอบค้ายาเสพติด ปัญหาโจรสลัด และอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community หรือ AEC) ท่ามกลางบริบททางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนระหว่างประเทศที่มีการแข่งขันสูง อันส่งผลให้ประเทศต่างๆ ต้องปรับตัวเองเพื่อให้ได้รับประโยชน์จากระบบเศรษฐกิจโลก รวมถึงการรวมกลุ่มการค้ากันของประเทศต่างๆ อาทิ สหภาพยุโรป และเขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้เห็นชอบ ให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน” ภายในปี 2558 มีความประสงค์ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่นๆ ได้โดย (ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2555 : 3-5)

2.1 มุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน

2.2 มุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี

2.3 ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน (กัมพูชา ลาว พม่า และเวียดนาม หรือ CLMV) เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน และช่วยให้ประเทศสมาชิกเหล่านี้ เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ส่งเสริมให้อาเซียนสามารถรวมตัวเข้ากับประชาคมโลกได้อย่างไม่อยู่ในภาวะที่เสียเปรียบ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน

2.4 ส่งเสริมความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคม กรอบความร่วมมือด้านกฎหมาย การพัฒนาความร่วมมือด้านการเกษตร

พลังงาน การท่องเที่ยว การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยการยกระดับการศึกษาและการพัฒนาฝีมือ ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน จะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขยายปริมาณการค้าและการลงทุน ภายในภูมิภาค ลดการพึ่งพาสหรัฐในประเทศที่สาม สร้างอำนาจการต่อรองและศักยภาพในการ แข่งขันของอาเซียนในเวทีเศรษฐกิจโลก เพิ่มสวัสดิการและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนของ ประเทศสมาชิกอาเซียน

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community หรือ ASCC) มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยมี แผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ระบุอยู่ในแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ซึ่ง ประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่ (พิมพ์ รุจิรากุล. ม.ป.ป. : 17)

- 3.1 การพัฒนามนุษย์ (Human Development)
- 3.2 การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
- 3.3 สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
- 3.4 ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)
- 3.5 การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building and ASEAN Identity)
- 3.6 การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้สรุปความหมาย และคำนิยามเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นไว้ ซึ่ง มีหลักการสำคัญที่คล้ายคลึงกัน จะต่างกันบ้างก็คือสำนวน และรายละเอียดปลีกย่อย ซึ่งสามารถ พิจารณาได้ ดังนี้ John J. Clarke (1957 : 398) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่า หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ ใดโดยเฉพาะ และหน่วยการปกครองดังกล่าวจัดตั้งอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

William A. Robson (1953 : 574) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่า การ ปกครองท้องถิ่นหมายถึง การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศ ซึ่งมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการ ปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของท้องถิ่น จะต้องไม่มากจนมีผลกระทบ กระเทือนต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐ เพราะองค์การปกครองท้องถิ่นมิใช่เป็นชุมชนที่มีอำนาจอธิปไตย องค์การปกครองท้องถิ่นมีสิทธิตามกฎหมาย (Legal rights) และมีองค์การที่จำเป็น (Necessary Organization) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นนั่นเอง

Daniel Wit (1958 : 4) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นว่า เป็นผลมาจากการกระจาย อำนาจทางการปกครองของรัฐบาลไปให้กับองค์กรหนึ่ง ซึ่งองค์กรนั้นต้องไม่เป็นองค์กรในสายการ บังคับบัญชาของส่วนกลาง และองค์กรนั้นต้องมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจและ ดำเนินการต่าง ๆ ภายในท้องถิ่นของตนเท่านั้น

ประธาน คงฤทธิศึกษากร (2535 : 11) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นว่าเป็นการ ปกครองที่เป็นผลเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐและโดยนัยนี้จะมี

องค์กรทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์กรนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาล แต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

Haris G. Montagu (1948 : 1) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึงการปกครองโดยวิธีการซึ่งหน่วยการปกครองในท้องถิ่น ได้มีการเลือกตั้งสำหรับผู้หน้าที่ปกครองโดยอิสระและได้รับอำนาจอิสระตลอดจนความรับผิดชอบ ซึ่งตนสามารถที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่ทั้งนี้ ยังอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศอยู่ มิใช่ว่าได้กลายเป็นรัฐอธิปไตยไป

อุทัย หิรัญโต (2523 : 4) ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่า คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบให้ประชาชนในท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่ง และดำเนินการกันเองเพื่อบำบัดความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น การบริหารงานของท้องถิ่นมีองค์กรของท้องถิ่นประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมโดยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐบาลไม่ได้เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

ดังนั้น การปกครองท้องถิ่นจึงหมายถึง รูปแบบการปกครองแบบกระจายอำนาจการปกครองที่รัฐบาลได้ให้อำนาจกับท้องถิ่นดำเนินการจัดการ ดูแลปกครองตนเองอย่างอิสระในการบริหารด้านคน การจัดการ เครื่องมือ และงบประมาณ ซึ่งคนในท้องถิ่นเองสามารถตอบสนองความต้องการได้ตรงกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด โดยการบริหารงานของท้องถิ่นมีองค์กรของท้องถิ่นประกอบด้วย ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติจะมาจากการเลือกตั้งของประชาชน และพนักงานหรือเจ้าหน้าที่จะมาตามระบบคุณธรรม องค์กรท้องถิ่นจัดตั้งและถูกกำกับ ดูแลโดยรัฐบาล แต่มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและข้อบัญญัติในการควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

จากความหมายที่นักวิชาการต่าง ๆ ได้ให้ความหมายไว้ข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ดังนี้ (ประทาน คงฤทธิศึกษากร 2535 : 11)

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมาย และหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ จะมีสภาพเป็นนิติบุคคล
2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้น จะต้องไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของหน่วยราชการ เพราะจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจปกครองตนเอง
3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นต้องมีองค์กรที่มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครองของประชาชน
4. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ในการจัดเก็บรายได้โดยการอนุญาตจากรัฐ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้นำมาทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป
5. หน่วยการปกครองท้องถิ่นควรมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย และมีการควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตน ตามครรลองของการปกครองที่ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองอย่างแท้จริง

6. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ควรมีอำนาจในการออกกฎข้อบังคับ เพื่อกำกับให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายหรือความต้องการของท้องถิ่นได้ แต่ทั้งนี้กฎข้อบังคับทั้งปวงย่อมไม่ขัดต่อกฎหมายหรือข้อบังคับอื่นใดของรัฐ

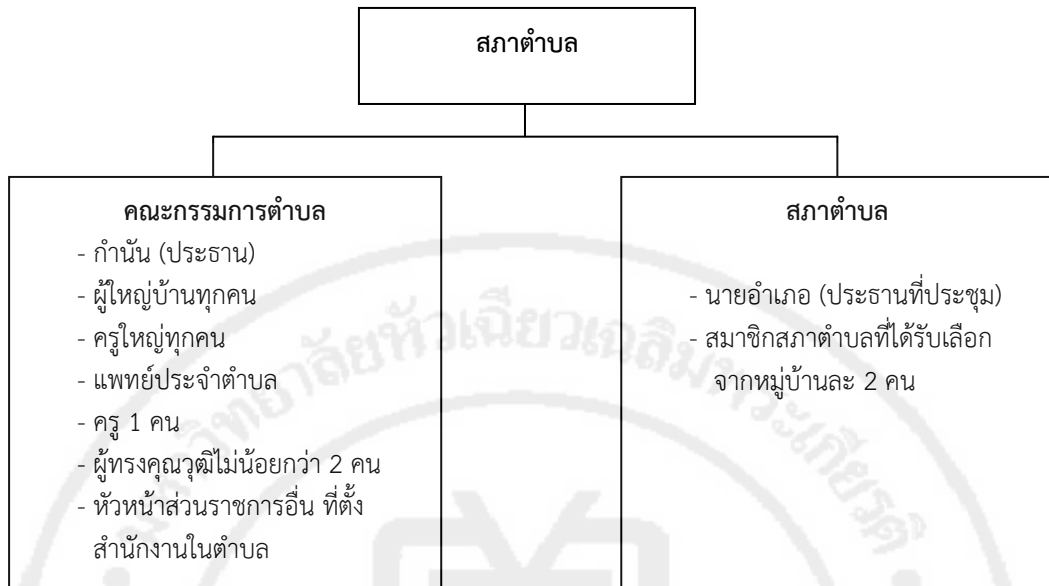
7. หน่วยการปกครองท้องถิ่นเมื่อได้รับจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในความรับผิดชอบและอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงแห่งรัฐและประชาชนในส่วนรวม ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวถือได้ว่าเป็นคุณลักษณะเฉพาะอันสำคัญของการปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเอง

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล

เดิมสภาตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้ราษฎรได้เข้ามาร่วมกันบริหารงานของตำบลและหมู่บ้านทุกอย่างเท่าที่จะเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่นและราษฎรเป็นส่วนรวม อันจะเป็นทางนำราษฎรไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยด้วยวิธีจัดให้มีสภาตำบลและคณะกรรมการตำบลขึ้น (คณพศ สிทธิเลิศ. 2549 : 15)

คณะกรรมการตำบลเป็นฝ่ายบริหาร โดยมีกำนันเป็นประธานและผู้ใหญ่บ้านทุกคนเป็นกรรมการ นอกจากนี้ยังกำหนดให้ครูใหญ่ทุกคนในตำบลเป็นกรรมการตำบล และหัวหน้าส่วนราชการอื่นที่ตั้งสำนักงานในตำบลร่วมเป็นกรรมการตำบล ส่วนสภาตำบลที่แยกการทำงานออกจากฝ่ายบริหารซึ่งสอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย เพราะสมาชิกสภาตำบลจะมาจากการเลือกตั้งจากประชาชนหมู่บ้านละ 2 คน แต่กำหนดให้นายอำเภอเป็นประธานที่ประชุมสภาตำบลย่อมทำให้สมาชิกสภาตำบลไม่กล้าแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับนายอำเภอ ฉะนั้นการทำงานของสภาตำบลภายใต้โครงสร้างตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 222/2499 จึงไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ (สัมพันธ์ เตชะอริก และคณะ. 2543 : 16)

แผนภูมิที่ 2.1 โครงสร้างสภาตำบลตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499

ที่มา : ประสาทร์ สิทธิเลิศ. (2542 : 28)

วันที่ 1 มีนาคม 2509 กระทรวงมหาดไทยได้ออกคำสั่งที่ 275/2509 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน (ฉบับที่ 2) ขึ้น โดยรวมคณะกรรมการตำบลและสภาตำบลเข้าเป็นองค์กรเดียวกันเช่นเดียวกับแบบการปกครองของสุขาภิบาล ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสภาพการณ์ยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเมืองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ลงมติรับหลักการ

เป็นที่สังเกตว่า คำสั่งของกระทรวงมหาดไทยทั้ง 2 ฉบับ เป็นเพียงระเบียบปฏิบัติในท้องที่บางแห่ง มิได้เป็นการบริหารส่วนท้องถิ่นตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 218 ได้ระบุไว้

วันที่ 13 ธันวาคม 2515 ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 แก้ไขปรับปรุงระเบียบบริหารของตำบล และให้ปรับปรุงตำบลให้เป็นสภาตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายใน 3 ปี เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในขณะนั้น และเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน

อย่างไรก็ตาม ฐานะของสภาตำบลยังไม่ได้เป็นนิติบุคคล แต่ถือเป็นหน่วยหนึ่งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยย่อยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนมาก ที่ มท.0309/ว438 ลงวันที่ 29 กันยายน 2509 ด่วนมาก มท.0309/ว99 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2510 และหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท.0309/10898 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2510

การที่สภาตำบลไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้การบริหารงานไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหาร รัฐบาลจึงปรับปรุงฐานะของตำบลเสียใหม่ให้เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนให้มากยิ่งขึ้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2542 มาตรา 6 และยกฐานะสภา

ตำบล ซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลประกอบกับโครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2546 อีกด้วย นับตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 41 เป็นต้นไป

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 2 ฝ่าย คือ

1. ฝ่ายนิติบัญญัติ

สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสมาชิกมาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง หมู่บ้านละ 2 คน แต่องค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกหมู่บ้านละ 3 คน และองค์การบริหารส่วนตำบลใดมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิก 6 คน

ตารางที่ 2.1 แสดงจำนวนสมาชิกสภาตำบล

จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต.	จำนวนสมาชิกสภา อบต.
1 หมู่บ้าน	6 คน
2 หมู่บ้าน	หมู่บ้านละ 3 คน
ตั้งแต่ 3 หมู่บ้านขึ้นไป	หมู่บ้านละ 2 คน

ที่มา : ประสาทร์ สิทธิเลิศ. (2548 : 318)

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ต้องมีคุณสมบัติตามข้อ (1) และ (2) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (3) และ (4) ดังนี้

- (1) มีสัญชาติไทย และมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้าน ในตำบลนั้นเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 3 เดือนจนถึงวันเลือกตั้ง
- (3) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
- (4) ไม่เป็นคนวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

1. มีสัญชาติไทย และอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี บริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
2. มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านของตำบลที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปี จนถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง
3. ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริต หรือพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่นหรือที่ปรึกษา หรือเลขานุการของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุที่มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับสภาตำบลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึง 5 ปี นับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง

4. มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามประกาศอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

วาระดำรงตำแหน่ง

อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

การสิ้นสุดสมาชิกสภา

1. ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
2. ตาย
3. ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ถือว่าพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก
4. เป็นผู้มีส่วนได้เสีย ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่ตนดำรงตำแหน่งหรือในกิจการที่กระทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น
5. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 47 ทวิ
6. มิได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้งเป็นระยะเวลาติดต่อกันเกินหกเดือน
7. ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
8. สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณา และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่
9. ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. 2552 : 14)

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภา 1 คน ซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้งตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาและรองประธานสภาอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี ประธานสภาและรองประธานสภานอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระแล้ว อาจพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ลาออกโดยยื่นหนังสือจากนายอำเภอ
- (2) สิ้นสุดสมาชิกสภาของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (3) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 92 ในกรณีนี้ประธานองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำรงตำแหน่งอีกไม่ได้ ตลอดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ในปีหนึ่งมีสมัยประชุมสามัญ 2 สมัยหรือหลายสมัย แล้วแต่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะกำหนดแต่ต้องไม่เกิน 4 สมัย

การประชุมสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดไม่เกิน 15 วัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ สำหรับการประชุมครั้งแรกต้องดำเนินการภายใน 15 วัน นับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งและในที่ประชุมเลือกประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภา ประธานกรรมการบริหารหรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาเท่าที่มีอยู่ อาจทำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอขอให้เปิดประชุมสมัยวิสามัญ ถ้านายอำเภอเห็นสมควรก็ให้นายอำเภอเรียกประชุมวิสามัญได้

สมัยประชุมวิสามัญมีกำหนดไม่เกิน 15 วัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

ในการเรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามสมัยประชุม ให้ประธานสภาเป็นผู้เรียกประชุมและเป็นผู้เปิดหรือปิดการประชุม

การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีสมาชิกสภามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบงานธุรการ และจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่ประธานสภา อนุมัติ. มอบหมาย ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. 2552 : 16)

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. 2552 : 12)

1. ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล
2. พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
3. ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2. ฝ่ายบริหาร

ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งไม่ใช่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย ได้ไม่เกิน 2 คน และอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่ง ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. 2552 : 16-17)

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. 2552 : 16)

1. อายุไม่ต่ำกว่า 30 ปี บริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
2. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าหรือเป็นสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกรัฐสภา
3. ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น หรือเลขานุการหรือที่ปรึกษาของผู้บริหารท้องถิ่น

ในการนี้ การประชุมเพื่อแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้กระทำโดยเปิดเผย และจะต้องทำนโยบายเป็นลายลักษณ์อักษรแจกให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในที่ประชุม

หากไม่สามารถแถลงนโยบายต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ให้นายอำเภอแจ้งให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำนโยบายแจ้งเป็นหนังสือให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุกคนภายใน 7 วัน ซึ่งก็ถือว่าเป็นการแถลงนโยบายเช่นเดียวกัน และให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นประจำทุกปี

อำนาจหน้าที่ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. 2552 : 18)

1. กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ
2. สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
4. วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย
5. รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
6. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

การพ้นจากตำแหน่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. 2552 : 19)

1. ถึงคราวออกตามวาระ
2. ตาย
3. ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ
4. ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๘/๑
5. กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๖๔/๒
6. ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘๗/๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๙๒
7. ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
8. ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียงเห็นว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ในการนี้ มีบุคลากรที่ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ 3 กลุ่ม คือ

1. พนักงานส่วนตำบล เป็นบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับเงินเดือนตามงบประมาณหมวดเงินเดือน ที่ตั้งทางองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบลเกิดขึ้นตามพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ.2539 ได้กำหนดตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลไว้ ดังนี้

1) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (นักบริหารงาน อบต. 6-7 สำหรับปลัด อบต. ระดับ 3-5 ยังคงอยู่ในสายงานเจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป 3-5 และมีสถานะเป็นปลัด อบต. ซึ่งเป็นผู้บริหารเหมือนเดิม)

2) รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 3-6)

3) หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 3-5)

4) หัวหน้างานธุรการ (เจ้าพนักงานธุรการ 2-5)

5) เจ้าหน้าที่ธุรการระดับ 1-4

- 6) เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ 1-4
- 7) หัวหน้างานนิติกร (นิติกร 3-5)
- 8) หัวหน้าส่วนการคลัง (นักบริหารงานการคลัง 6-8)
- 9) หัวหน้างานงบประมาณ (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
- 10) หัวหน้างานจัดเก็บรายได้ (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
- 11) เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ระดับ 1-4
- 12) หัวหน้างานการเงินและบัญชี (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
- 13) เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ระดับ 1-4
- 14) หัวหน้าส่วนโยธา (นักบริหารงานช่าง 6-7)
- 15) หัวหน้างานโยธา (วิศวกรโยธา 3-6)
- 16) นายช่างโยธา ระดับ 2-5
- 17) ช่างโยธา ระดับ 1-4
- 18) หัวหน้าส่วนสาธารณสุข (นักบริหารงานสาธารณสุข 6-7)
- 19) หัวหน้างานสุขาภิบาล (นักวิชาการสุขาภิบาล 3-5)
- 20) หัวหน้างานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (พยาบาลวิชาชีพ 3-5)
- 21) เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ระดับ 2-4
- 22) เจ้าหน้าที่กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (นักบริหารการศึกษา 6-8)
- 23) เจ้าหน้าที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (นักบริหารงานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม 6-8)
- 24) เจ้าหน้าที่กองสวัสดิการสังคม (นักบริหารสวัสดิการสังคม 6-8)

จำนวนของพนักงานส่วนตำบลจะมีมากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับชั้นและรายได้ ไม่รวมเงินอุดหนุนของ อบต. ดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงเกณฑ์รายได้ที่กำหนดขนาดของ อบต.

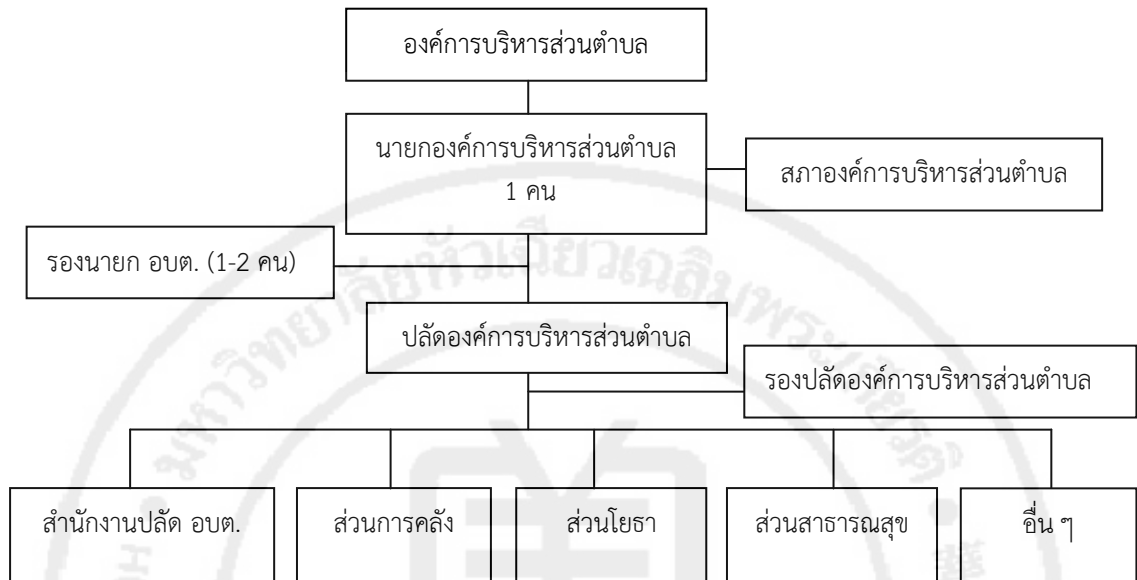
ขนาด อบต.	เกณฑ์รายได้
ใหญ่	20 ล้านบาทขึ้นไป
กลาง	10-20 ล้านบาท
เล็ก	ไม่เกิน 10 ล้านบาท

ที่มา : ประสาทร์ สิทธิเลิศ. (2548 : 337)

2. ลูกจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลที่ปริมาณงานมาก และมีรายได้เพียงพอก็สามารถจ้างลูกจ้างเพื่อช่วยปฏิบัติงานได้ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ้างลูกจ้างของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2536 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2538

3. ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ร้องขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดให้ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบลมาตรา 72 วรรค 3

แผนภูมิที่ 2.2 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่มา : ประสาทร์ สิทธิเลิศ. (2548 : 338-343)

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542

1. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (มาตรา 66)
2. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (มาตรา 67)
 - (1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
 - (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล
 - (3) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - (4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 - (6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
 - (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (8) บำรุงรักษาศิลป จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
 - (9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากร ให้ตามความจำเป็นและสมควร

(ความเดิมในมาตรา 68(8) ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่แทนแล้ว โดยมาตรา 14 และเพิ่มเติม (9) โดยมาตรา 15 ของพ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542 ตามลำดับ)

3. องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) อาจทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้ (มาตรา 68)

- (10) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (11) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- (12) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (13) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- (14) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (15) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (16) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (17) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (18) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (19) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (20) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (21) การท่องเที่ยว
- (22) การผังเมือง

(ความเดิมในมาตรา 68(12) และ (13) เพิ่มเติมโดยมาตรา 16 ของพ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542

2.4 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

แนวคิดในเรื่องบทบาท ส่วนใหญ่มักจะพิจารณาในด้านแนวคิดทางสังคมวิทยา ที่เน้นในเรื่องสถาบันและแนวคิดทางด้านจิตวิทยา ซึ่งในแง่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือกลุ่มชนโดยนักสังคมวิทยา และนักจิตวิทยา ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทไว้หลายประการ ดังนี้

1. การปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของสถานภาพ (สุพัตรา สุภาพ. 2534 : 30) ของตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งที่บุคคลได้รับ ที่ต้องมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่กำหนดไว้ตามบทบาทของตำแหน่งนั้น และคล้อยตามความมุ่งหวังของสังคม เช่น บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาก็หมายถึงพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติในสถานศึกษานั้น (บุญตา ไส้เลิศ. 2550 : 12)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและพฤติกรรมที่คาดหวัง หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (สินธร คำเหมือน. 2550 : 7) ตามสถานภาพ หรือตำแหน่ง หรือสิทธิหน้าที่หรือบรรทัดฐานทางสังคม ที่มีความคาดหวังต่อการกระทำของบุคคลกลุ่มคน และสังคม เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในสังคมนั้น (ปรีชา สุวังบุตร. 2547 : 22) ประกอบกับการปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่ง หรือสถานภาพของบุคคลซึ่งเป็นไปตามความคาดหวังของบุคคลทั่วไป และบทบาทจะเปลี่ยนอยู่เสมอตามตำแหน่ง หรือสถานภาพที่เปลี่ยนไป (สุรางค์ จันทน์เอม. 2529 : 25)

จากนิยาม หรือความหมายดังที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า บทบาทหมายถึง การปฏิบัติ ตามสิทธิและหน้าที่ ประกอบกับการใช้อำนาจของสถานภาพของตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งที่บุคคล ได้รับ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการงานที่ต้องกระทำโดยตรง และงานที่อาจจะต้องกระทำ หรือ พฤติกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ที่คาดหวังสำหรับผู้อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ ว่าต้องปฏิบัติอย่างไร ซึ่งเป็นบทบาทที่คาดหวังสำหรับกลุ่มคน หรือสังคม

ลักษณะทั่วไปของบทบาท

1. เป็นการทำตามสิทธิและหน้าที่ของผู้อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ คือ หน้าที่ที่เขาต้องทำในฐานะที่ ครองตำแหน่งนั้น ๆ อยู่ ส่วนสิทธิหมายถึง สิ่งที่เขาพึงได้รับตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่ตาม ตำแหน่งนั้น ๆ บทบาทจึงเป็นสิ่งต่าง ๆ ที่เขาทำในตำแหน่งที่เขาครองอยู่
2. บทบาทอาจขัดแย้งกันได้ เมื่อแต่ละคนมีหลายสถานภาพ แต่ละคนจึงมีหลายบทบาทด้วย ดังนั้น อาจมีบทบาทที่ขัดกันได้ในบางครั้ง เมื่อต้องแสดงบทบาทที่ต่างกันในเวลาเดียวกัน
3. บทบาทอาจทำให้เกิดความเครียดได้ เนื่องจากสังคมสมัยใหม่ มักมีการคาดหวังในบทบาท ต่าง ๆ มากไป แต่ละคนมีตำแหน่งต่าง ๆ มากมายแต่ไม่สามารถแสดงบทบาทได้ดีทุกบทบาทเพราะ ขาดเงิน เวลา และปัจจัยอื่น ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกที่ตึงเครียดได้

ทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาท

จากการศึกษาเกี่ยวกับบทบาท จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีบทบาท จึงจะทำให้สามารถที่จะวิเคราะห์พฤติกรรมของมนุษย์ได้ ดังนั้นสมาชิกทุกคนในสังคม จึงควรที่จะ เรียนรู้บทบาทของกันและกันว่าเมื่อไร เวลาใด และที่ไหน ซึ่งบุคคลควรที่จะแสดงบทบาทอย่างไรจึง จะเหมาะสม และเป็นที่พึงพอใจของทุกฝ่าย ในกรณีนี้ นักทฤษฎีบทบาท ได้จำแนกแนวคิดทฤษฎี บทบาท ออกเป็น 2 แนวคิด ดังนี้ คือ (ภูษณิศ กัณฑ์ยะ. 2555 : 7-8)

1. แนวคิดเชิงโครงสร้าง มองว่าบทบาทกอร์ปขึ้นจากความเชื่อมโยงระหว่างชุดของความ คาดหวัง สิทธิ และหน้าที่ เชิงบรรทัดฐาน กับตำแหน่งหรือสถานภาพต่างๆ ในโครงสร้างทางสังคม ดังนั้น พฤติกรรมตามบทบาทที่เกิดขึ้นในแง่หนึ่งก็คือ การสนองตอบโดยตรงจากความคาดหวัง ต่างๆ ในบทบาท และอีกแง่หนึ่งก็คือเป็นผลทางอ้อมของกระบวนการซึมซับของบรรทัดฐานของ บทบาท ซึ่ง Parson ได้นำแนวคิด การกระทำทางสังคม วิเคราะห์การกระทำระหว่างกันของ องค์ประกอบย่อยของระบบสังคม อธิบายการกระทำทางสังคมว่าประกอบไปด้วยการกระทำระหว่าง กันระหว่างผู้กระทำสถานการณ์ จุดมุ่งหมาย วิธีการ และแนวคิดของผู้กระทำ

ผู้กระทำ หมายถึง บุคคลที่มีประสบการณ์และรู้จักควบคุมสถานการณ์ มีวิธีการต่างๆ เพื่อ ไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ และจะกระทำระหว่างกันภายใต้สถานการณ์ต่างๆ

สถานการณ์ หมายถึง เงื่อนไขต่างๆ ที่ ผู้กระทำรู้จักและมีอิทธิพลต่อการเลือกจุดหมาย และ การดำเนินการต่างๆ ไปสู่จุดมุ่งหมายนั้นๆ

จุดมุ่งหมาย หมายถึง เป้าหมายที่ผู้กระทำมุ่งประสงค์

วิธีการ หมายถึง วิธีการต่างๆ ที่ผู้กระทำจะเลือกใช้เพื่อบรรลุ เป้าหมาย ซึ่งได้รับอิทธิพลมา จากโครงสร้างทางสังคม

แนวคิดของผู้กระทำ หมายถึง ค่านิยม บรรทัดฐาน และความคิดอื่นๆ ที่ผู้กระทำได้รับอิทธิพล ซึ่งเป็นแนวทางที่ ผู้กระทำดำเนินการต่างๆ ไปสู่ จุดมุ่งหมายภายใต้สถานการณ์นั้น ซึ่งทั้งหมดนี้ Parson เรียกว่า Unit Act (Parsons. 1937 : 43-48) สังคมจะประกอบด้วย Unit Act แต่ละอัน แต่ถ้ากระทำจนเป็นแบบแผนสืบทอดกันเป็นแนวปฏิบัติของสมาชิกในสังคม จะเรียกว่าสถาบัน ซึ่งในเรื่องของบทบาท Parson กล่าวว่า การที่บุคคลมีบทบาทหรือแสดงบทบาทต่างๆ นั้นเนื่องมาจากบรรทัดฐานที่เกิดจากการปรับตัวของผู้กระทำต่อคนอื่น และบรรทัดฐานเหล่านี้ถูกจำกัดภายใต้แบบแผนวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังมีค่านิยม และความเชื่อทางวัฒนธรรม ซึ่งแทรกอยู่ภายในบุคลิกภาพของบุคคลที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ และเป็นระยะเวลาอันยาวนานพอสมควร ที่เรียกว่า Unit Act ดังนั้น ตามแนวคิดของ Parson การกระทำของบุคคลในสังคมจะต้องมีลักษณะสมัครใจ ซึ่งผู้กระทำจะต้องมีความเชื่อ ค่านิยมที่เป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายนั้น นอกจากนี้เงื่อนไขของสถานการณ์ต่างๆ ยังเป็นตัวชี้ให้เห็นพฤติกรรมบทบาทและสถานภาพของบุคคลต่างๆ ที่กระทำต่อกัน

2. แนวคิดเชิงปฏิสัมพันธ์สัญลักษณ์ ซึ่งมีลักษณะตรงข้ามกับแนวคิดเชิงโครงสร้าง คือพิจารณาว่าบทบาทเป็นผลมาจากการมีประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่น หรือจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม บทบาทตามแนวนี้จึงมีลักษณะไม่ตายตัว หรือถูกกำหนดไว้ก่อนจากโครงสร้างทางสังคม แต่บทบาทจะถูกพิจารณาว่า เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดรูปองค์กร หรือการก่อโครงสร้างของสถานการณ์ทางสังคม นอกจากนี้ ความหมายของบทบาทๆ หนึ่ง จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อได้ผ่านกระบวนการของการตีความภายใต้สถานการณ์แห่งการปฏิสัมพันธ์

ปัจจัยที่กำหนดบทบาท

การแสดงบทบาทของบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้ (Alport. 1973 : 181-184)

1. บทบาทที่สังคมคาดหวัง (role expectation) หมายถึง บทบาทที่สังคมคาดหวังให้บุคคลปฏิบัติตามความคาดหวังที่กำหนดโดยสังคมและสถานภาพที่บุคคลนั้นครองอยู่

2. การรับรู้บทบาท (role conception) หมายถึง การที่บุคคลรับรู้ในบทบาทของตนเองว่าควรจะมีบทบาทอย่างไร และสามารถจะมองเห็นบทบาทของตนเองได้ ตามการรับรู้ที่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับความต้องการของบุคคลนั่นเอง โดยที่การรับรู้ในบทบาทและความต้องการของบุคคลก็ขึ้นอยู่กับลักษณะพื้นฐานส่วนบุคคล ตลอดจนเป้าหมายในชีวิตและค่านิยมของบุคคลที่สวมบทบาทนั้น

3. การยอมรับบทบาทของบุคคล (role acceptance) จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีความสอดคล้องของบทบาทตามความคาดหวังของสังคม และบทบาทที่ตนรับอยู่ การยอมรับบทบาทเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในบทบาทและการสื่อสารระหว่างสังคม และบุคคลนั้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าบุคคลอาจไม่ได้ยินยอมรับบทบาทเสมอไป แม้ว่าจะได้รับการคัดเลือกจากสังคมให้รับตำแหน่ง และมีบทบาทหน้าที่ปฏิบัติตาม เพราะถ้าหากบทบาทที่ได้รับนั้น ทำให้ได้รับผลเสียหายหรือเสียประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าขัดแย้งกับความต้องการ หรือค่านิยมของบุคคลนั้น ผู้ครองตำแหน่งอยู่ก็พยายามหลีกเลี่ยงบทบาทนั้น ไม่ยอมรับบทบาทนั้น ๆ

4. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของบุคคล (role performance) เป็นบทบาทของเจ้าของสถานภาพที่แสดงออกจริง (actual role) ซึ่งอาจเป็นการแสดงบทบาทตามที่สังคมคาดหวัง หรือเป็นการแสดงบทบาทตามการรับรู้ และตามความคาดหวังของตนเอง การที่บุคคลใดจะปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ได้ดีเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับระดับการยอมรับบทบาทนั้นๆ ของบุคคลที่ได้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ เนื่องจากความสอดคล้องกับบทบาทตามความคาดหวังของสังคม และการรับรู้บทบาทของตนเอง

ในการนี้ จากศึกษาและวิเคราะห์บทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภามารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พบว่า ที่มาหรือองค์ประกอบของวุฒิสภาเป็นปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อการแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาหรือสมาชิกวุฒิสภา นั่นก็คือ ไม่ว่าสมาชิกวุฒิสภามีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับพรรคการเมืองหรือนักการเมืองฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านก็ส่งผลให้การแสดงบทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสมดังเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ (ปัทมา สุขกำปัง. 2543 : 1)

2.5 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้

นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของคำว่า “ ความรู้ความเข้าใจ ” โดยสรุปความหมายได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่างๆ ที่บุคคลได้สะสมไว้และถ่ายทอดต่อๆ กันมาตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมาย แปลความ ตีความ ขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ หลังจากที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ แล้ว (ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์. 2540 : 23 ; เกศินี จุฑาวิจิตร. 2540 : 26 ; ไพศาล หวังพานิช. 2526 : 20)

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535 : 7) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง การระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่ละเนื้อหาวิชา และวิชาที่เกี่ยวข้องพันกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย

The Modern American Dictionary ว่าได้ให้คำจำกัดความของความรู้ที่แตกต่างกัน 3 ลักษณะ (Wikstrom และ Normann. 1994 : 9) ดังนี้

ความรู้ คือ ความคุ้นเคยกับข้อเท็จจริง (Fact) ความจริง (Truths) หรือหลักการโดยทั่วไป (principles)

ความรู้ คือ รู้ (Known) หรืออาจจะรู้ (May be known)

ความรู้ คือ จิตสำนึก ความสนใจ (Awareness)

ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์ (2540 : 24) ได้กล่าวถึงการวัดความรู้ว่า การวัดความรู้เป็นการวัดระดับความจำ ความสามารถในการคิด เข้าใจกับข้อเท็จจริงที่ได้รับการศึกษา และประสบการณ์เดิม โดยผ่านการทดสอบคุณภาพแล้ว จะแยกคนที่มีความรู้กับไม่มีความรู้ออกจากกันได้ระดับหนึ่ง

วิจารณ์ พานิช (2548 : 5-6) ได้กล่าวว่า “ความรู้” นั้น มีหลายนัยและหลายมิติ คือ

1. ความรู้ คือสิ่งที่นำไปใช้จะไม่หมด หรือสึกหรอ แต่จะยิ่งงอกเงยหรืองอกงามขึ้น
2. ความรู้คือสารสนเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ
3. ความรู้เกิดขึ้น ณ จุดที่ต้องการใช้ความรู้
4. ความรู้เป็นสิ่งที่ขึ้นกับบริบทและกระตุ้นให้เกิดขึ้นโดยความต้องการ

ซึ่งในยุคแรกๆ ของการพัฒนาศาสตร์ด้านการจัดการความรู้ มองว่าความรู้มาจากการจัดระบบ และตีความสารสนเทศ (Information) ตามบริบท ซึ่งสารสนเทศก็ได้มาจากการประมวลข้อมูล (data) ดังนั้นความรู้จะไม่มีประโยชน์เลย ถ้าไม่นำไปสู่การกระทำหรือการตัดสินใจ

จากคำจำกัดความที่มีผู้กล่าวไว้ในเบื้องต้น สามารถสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึงข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ และรายละเอียดของเรื่องราวและการกระทำต่าง ๆ ที่บุคคลได้ประสบมาและเก็บสะสมไว้ เป็นความจำที่สามารถถ่ายทอดต่อ ๆ ไปได้ และสามารถวัดความรู้ได้โดยการระลึกถึงเรื่องเหล่านั้นแล้ว แสดงออกมา

ระดับของความรู้

ความรู้ชั้นจะมีอยู่มากมายรอบ ๆ ตัวเรา และสามารถจัดแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ คือ (มนตรี จุฬาวัดมล. 2537 : 26)

ระดับแรก ความรู้เกี่ยวกับสิ่งรอบตัวเรา ซึ่งสามารถรับรู้ได้โดยประสาทสัมผัส มองเห็น ได้ ยิน ตมกลิ่น และลิ้มรสได้ เช่น ความร้อน - เย็น ความสว่าง - มืด เสียง ดัง-เบา กลิ่นหอม-เหม็น และรสเค็ม-หวาน เป็นต้น ความรู้ระดับต้นนี้อาจเรียกว่า ความรู้สึก

ระดับที่สอง ได้แก่ ความรู้ด้านภาษา ซึ่งจะให้อ่านและเขียนหนังสือได้ ฟังเข้าใจ ฟัง วิชยและดูทีวีรู้เรื่อง ตลอดจนมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้สะสมและตกทอดกันมา

ระดับที่สาม ได้แก่ ความรู้ด้านวิชาการ ซึ่งได้จากการศึกษาเล่าเรียน ทำให้คิดเลขเป็น คำนวณดอกเบี้ยได้ ออกแบบอาคารได้ เขียนบทละครได้ ใช้คอมพิวเตอร์เป็น รู้กฎหมายบ้านเมือง รู้จักกฎเกณฑ์ ทางฟิสิกส์ ดาราศาสตร์ เคมี และชีววิทยา วินิจฉัยโรคและรู้วิธีการรักษาโรค เป็นต้น ความรู้วิชาการเหล่านี้ มักจะต้องเรียนรู้จากครู อาจารย์ เอกสาร ตำราทางวิชาการหรือผู้ที่รู้เรื่องนั้น มาก่อน

ระดับที่สี่ ได้แก่ ความรู้ใหม่ เป็นความรู้ที่ไม่เคยมีอยู่ก่อน ได้มาโดยการค้นคว้าวิจัย การ คิดค้นกระบวนการใหม่ และควรจะหาแนวทางในการนำความรู้ใหม่ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดการพัฒนา

(Bloom, Benjamin S. 1975 : 18) ให้ความสำคัญต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในแง่ที่เกี่ยวข้องกับ ความรู้ ความเข้าใจ ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมด้านความรู้ (cognitive domain) จัดเป็นพฤติกรรมส่วน หนึ่งของมนุษย์ เป็นพฤติกรรมด้านความรู้ ความจำ ความสามารถในการใช้ความคิด และสติปัญญา โดยจำแนกพฤติกรรมออกเป็น 6 ชั้นดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำหรือรู้สึกได้ แต่ไม่ใช่การใช้ความเข้าใจไป ตีความหมายในเรื่องนั้น ๆ แบ่งออกเป็น ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องซึ่งเป็นข้อเท็จจริง วิธีดำเนินงาน แนวคิด ทฤษฎี โครงสร้าง และหลักการ
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ทั้งในด้าน ภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม แบ่งเป็นการแปลความ การตีความ การขยายความ
3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสบมา เช่น แนวคิด ทฤษฎี ต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราว ออกเป็นส่วนประกอบย่อย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนย่อย และหลักการ หรือทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจ เรื่องราวต่าง ๆ

5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำเอาเรื่องราว หรือส่วนประกอบย่อยมา เป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยมีการดัดแปลง ริเริ่ม สร้างสรรค์ ปรับปรุงของเก่าให้มีคุณค่าขึ้น

6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการพิจารณา ตัดสินคุณค่าของความคิดอย่าง มีหลักเกณฑ์ เป็นการตัดสินว่าอะไรดีไม่ดียังไรใช้หลักเกณฑ์เชื่อถือได้โดยอาศัยข้อเท็จจริงภายใน และภายนอก

การวัดความรู้

การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถในการระลึกเรื่องราวข้อเท็จจริง หรือประสบการณ์ ต่าง ๆ หรือเป็นการวัดการระลึกประสบการณ์เดิมที่บุคคลได้รับคำสอน การบอกกล่าว การฝึกฝน ของผู้สอน รวมทั้งจากตำราจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ด้วยคำถามวัดความรู้ แบ่งออกเป็น 3 ชนิด (ไพศาล หวังพานิช. 2526 : 96 - 104) คือ

1. ถามความรู้ในเนื้อเรื่อง เป็นการถามรายละเอียดของเนื้อหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ของเรื่องราว ทั้งหลายประกอบด้วยคำถามประเภทต่าง ๆ เช่นศัพท์ กฎ ความจริง หรือรายละเอียดของเนื้อหาต่าง ๆ

2. ถามความรู้ในวิธีการดำเนินการ เป็นการถามวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ ตามแบบแผน ประเพณี ขั้นตอนของการปฏิบัติงานทั้งหลาย เช่นถามระเบียบแบบแผน ลำดับขั้น แนวโน้มการจัดประเภท และหลักเกณฑ์ต่าง ๆ

3. ถามความรู้รวบยอด เป็นการถามความสามารถในการจดจำข้อสรุป หรือหลักการของเรื่อง ที่เกิดจากการผสมผสานหลักขณะร่วม เพื่อรวบรวมและย่อลงมาเป็นหลัก หรือหัวใจของเนื้อหา นั้น

แต่ทว่าเครื่องมือในการวัดความรู้มีหลายชนิด แต่ละชนิดเหมาะสมกับการวัดความรู้ตาม คุณลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เครื่องมือวัดความรู้ที่นิยมใช้กันมากคือ แบบทดสอบ ถือว่าเป็นสิ่ง เร้าเพื่อ นำไปเร้าผู้ถูกสอบให้แสดงอาการตอบสนองออกมาด้วยพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การพูด การ เขียน การทำท่าทาง เพื่อให้สามารถสังเกตเห็น หรือสามารถนับจำนวนปริมาณได้ และนำไปแทน อันดับ หรือลักษณะของบุคคลนั้นๆ รูปแบบของข้อสอบหรือแบบทดสอบมี 3 ลักษณะ คือ (ธีระศักดิ์ จรัสศรีวิสิษฐ์. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

1. ทดสอบปากเปล่า เป็นการทดสอบโดยการโต้ตอบด้วยวาจา หรือคำพูดระหว่างผู้ทำการ ทดสอบ กับผู้ถูกทดสอบโดยตรง หรือเรียกว่าการสัมภาษณ์

2. แบบทดสอบข้อเขียน แบ่งเป็น 2 แบบคือ

1) แบบความเรียง เป็นแบบที่ต้องการให้ผู้ตอบอธิบาย บรรยาย ประพันธ์ หรือวิจารณ์ เรื่องราว ที่เกี่ยวกับความรู้ นั้น

2) แบบจำกัดคำตอบ เป็นข้อสอบที่ให้ผู้ถูกทดสอบพิจารณาเปรียบเทียบ และตัดสินข้อความหรือรายละเอียดต่างๆ มีอยู่ 4 แบบ คือ แบบถูกผิด แบบเติมคำตอบ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ

3. แบบสอบภาคปฏิบัติ เป็นข้อสอบที่ไม่ต้องการให้ผู้สอบตอบสนองออกมาด้วยคำพูด หรือการเขียนเครื่องหมายใดๆ แต่มุ่งให้แสดงพฤติกรรมด้วยการกระทำจริง

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540 : 99) กล่าวว่า การวัดความรู้เป็นการวัดความสามารถของบุคคลในการระลึกถึงเรื่องราว หรือสิ่งที่เคยเรียนมาแล้วซึ่งคำถามที่ใช้ในระดับนี้ คือความจำ

จึงสรุปได้ว่า การวัดความรู้เป็นการค้นหาข้อเท็จจริง ความจริง วิธีการแก้ไขปัญหา ที่สะสมได้จากประสบการณ์ที่พบเห็น เราสามารถวัดความรู้ได้โดยใช้แบบทดสอบที่มีทั้งภาคปฏิบัติและแบบทดสอบปากเปล่าและแบบทดสอบข้อเขียนเพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจและการจำคิดเป็นระดับคะแนนได้

2.6 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษา ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ ดังนี้

แอลพอร์ต (Allport. 1985 : 810) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ลักษณะของความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลากรที่มีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

นัมนอลลี (Nunnally. 1959 : 300) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นความโน้มเอียงของบุคคลที่จะตอบสนองต่อวัตถุ สถาบัน หรือบุคคลในระดับหนึ่งในทางบวกหรือลบ

อนาสตาซี (Anastasi. 1982 : 552) กล่าวว่า เจตคติเป็นความคิดอย่างหนึ่งซึ่งมีอารมณ์เป็นตัวนำ ทำให้บังเกิดจิตใจโน้มเอียง ก่อให้เกิดการกระทำแบบหนึ่ง ต่อสถานการณ์ทางสังคมเฉพาะอย่างหนึ่ง

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544 : 56) ได้สรุปความหมายของเจตคติ ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากบุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ความรู้สึกนี้จึงแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ และสนับสนุน

1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ และไม่สนับสนุน

1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใดๆ

2. บุคคลแสดงความรู้สึกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวถึงสนับสนุน ทำท่างหน้าตาที่บอกความพึงพอใจ

2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออกหรือความรู้สึกที่เป็นกลาง

เพราะฉะนั้น เจตคติ จึงหมายถึง สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็นผลทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิดเห็นรู้สึกต่อบุคคล สิ่งของ หรือ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นหรือไม่เห็นด้วย พร้อมทั้งแสดงความรู้สึก ออกมาทางด้านพฤติกรรม โดยสามารถแบ่งเจตคติออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่

1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนหรือ สิ่งของได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จะทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนคนอื่นๆ ที่ คล้ายคลึงกัน
2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิด และ ความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษา ความรู้จนเกิดความเข้าใจ และมีความสัมพันธ์กับจิตใจคืออารมณ์และความรู้สึกรวม หมายถึงมีความรู้สึกจนเกิดความซาบซึ้ง เห็นดีหรือเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่มีต่อศาสนา เจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด
3. เจตคติทางการกระทำ (Action oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติ เพื่อสนองความต้องการของบุคคล เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวานเพื่อให้อื่นเกิดความ นิยมเจตคติที่ดีต่องานในสำนักงาน
4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balance Attitude) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทางด้าน ความรู้สึกและอารมณ์ เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถตอบสนอง ต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเองและองค์กรได้
5. เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกัน ตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ ด้านความรู้สึกอารมณ์ ด้านปัญญา และด้านการกระทำ

องค์ประกอบของเจตคติ

เจตคติ ประกอบด้วยความรู้ อารมณ์ ความรู้สึก แล้วจึงแสดงเป็นท่าที เป็นพฤติกรรมที่แสดง ออกมา โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ (จิตติมา อัครธิติพงศ์. 2556 : 89-90)

1. **ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component)** เป็นความรู้หรือความเชื่อมั่นอันเป็น ผลมาจากประสบการณ์ จากการเรียนรู้ สิ่งที่ได้รับจากสภาพแวดล้อม ที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่น มีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนที่ เป็นโรคเรื้อน เพราะคนที่ เป็นโรคเรื้อนเป็นที่น่ารังเกียจ จะทำให้คนที่อยู่ใกล้ติด โรคได้ หรือมีเจตคติที่ไม่ดีต่อคนที่อยู่เฉยๆ ไม่ทำงานโดยเข้าใจว่าคนดังกล่าวเป็นคนเกียจคร้านและไม่ สู้งาน

2. **ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Component)** เป็นการแสดงความรู้สึกสภาพ อารมณ์ ความนึกคิด หรือความรู้สึกอันได้จากการประเมินสิ่งที่ได้เรียนรู้มา แล้วแสดงเป็นความชอบ ความไม่ชอบ ความถูกใจ ความไม่ถูกใจหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ตาม ประสบการณ์ที่ตนได้มาในทางบวกหรือทางลบและเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เช่น เห็นหลอดยาสีฟัน ปีบป๋มกลางหลอดก็โกรธ ได้ยินคำว่า ศีรษะล้านก็โมโห

3. **ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component)** หมายถึงแนวโน้มของคนที่จะแสดงออกซึ่ง พฤติกรรมหรือปฏิบัติต่อสิ่งที่ตนชอบหรือไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ อันเป็นผลมาจากความรู้ ความรู้สึก

นึกคิด ความเชื่อของคนนั้นที่มีต่อสิ่งนั้นๆ อาจเข้าหาหรือแสวงหาหรืออาจถอยหนีหรือปฏิเสธก็ได้ เช่น เมื่อไม่พอใจจะกระแทกเท้า จะลุกหนี หรือกล่าวถ้อยคำไม่สุภาพ

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องประกอบด้วยทั้ง 3 องค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่ แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ได้ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ก็มี (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2544 : 57)

คุณลักษณะของเจตคติ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544 : 58) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของเจตคติที่สำคัญ ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่างๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้และวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่เหมือนกันก็เป็นเจตคติที่แตกต่างกันได้ หรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นต้น

2. เจตคติเป็นการเตรียม หรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่ตอบสนองมีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับเกี่ยวเนื่องกับอารมณ์ด้วย

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมินคือ ลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วยก็เป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวกและถ้าการประเมินออกมาในทางไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่าไม่ควรมีเจตคตินั้น แต่เป็นเพียงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

4. เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่ามีความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุดก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติที่เป็นพฤติกรรมภายนอกแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นยังมีสาเหตุอื่นๆ ร่วมอยู่ด้วย

7. เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายใน และพฤติกรรมภายนอกจะตรงกัน เพราะก่อนแสดงออกนั้น ก็จะปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคมแล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

การวัดเจตคติ

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543 : 3-4) ได้อธิบายถึงวิธีการวัดเจตคติไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีการที่ง่ายและตรงไปตรงมามากที่สุด การสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมข้อรายการที่จะซักถามไว้อย่างดี ข้อรายการนั้นจะต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติให้ตรงเป้าหมาย ผู้สัมภาษณ์จะได้ทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้ตอบ ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่มีข้อเสียว่าผู้ถามอาจจะไม่ได้รับคำตอบที่แท้จริงจากผู้ตอบ เพราะผู้ตอบอาจ

บิดเบือนคำตอบ เนื่องจากเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น วิธีแก้ไขคือผู้สัมภาษณ์ต้องสร้างบรรยากาศในการสัมภาษณ์ให้เป็นกันเอง ให้ผู้ตอบรู้สึกสบายใจ ไม่เคร่งเครียด เป็นอิสระและแน่ใจว่าคำตอบของเขาจะเป็นความลับ

2. การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบคนอื่นโดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน เพื่อจะได้ทราบว่าบุคคลที่เราจะสังเกตมีเจตคติ ความเชื่ออุปนิสัยเป็นอย่างไร ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตจะถูกต้องใกล้เคียงกับความจริงหรือไม่เป็นที่น่าเชื่อถือได้เพียงใดนั้น มีข้อควรคำนึงหลายประการ คือ ควรมีการศึกษาหลายๆ ครั้ง ทั้งนี้เพราะเจตคติของบุคคลอาจมาจากหลายๆ สาเหตุ นอกจากนี้ตัวผู้สังเกตเองจะต้องเป็นกลาง ไม่มีความลำเอียง และการสังเกตควรสังเกตหลายๆ ช่วงเวลา ไม่ใช่สังเกตเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง

3. การรายงานตนเอง (Self report) วิธีนี้ต้องการให้ผู้ถูกสอบ วัดความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัส แบบทดสอบมาตรฐานวัดเป็นแบบมาตรฐานของ Thurstone, Guttman, Likert และ Osgood นอกจากนี้ที่กล่าวมาก็มีแบบให้ผู้สอบรายงานตนเองแบบอื่นๆ อีกมาก แล้วแต่จุดมุ่งหมายของการสร้างและการวัด

4. เทคนิคจินตนาการ (Projective Techniques) วิธีนี้อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้สอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ ภาพแปลกๆ เมื่อผู้สอบเห็นสิ่งเหล่านี้ก็จะเกิดจินตนาการออกมา แล้วนำมาตีความหมาย จากการตอบนั้นๆ ก็พอจะรู้ได้ว่ามีเจตคติต่อเป้าหมายอย่างไร

5. การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) การวัดทางนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้าเพื่อจะวัดความรู้สึกอันจะทำให้พลังไฟฟ้าในร่างกายเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าดีใจเข็มจะชี้ก็อย่างหนึ่ง ถ้าเสียใจจะชี้ก็อย่างหนึ่ง ใช้หลักการเดียวกับเครื่องจับเท็จ เครื่องมือแบบนี้ยังพัฒนาไม่ตีพอ จึงไม่เป็นที่นิยมใช้

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะชีวิต

คำว่า ทักษะ (Skill) หมายถึง ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ ได้แก่ ทักษะการอาชีพ การกีฬา การทำงานร่วมกับผู้อื่น การอ่าน การสอน การจัดการ ทักษะทางคณิตศาสตร์ ทักษะทางภาษา ทักษะทางการใช้เทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งเป็นทักษะภายนอกที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน จากการกระทำ หรือจากการปฏิบัติ ซึ่งทักษะดังกล่าว นั้น เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตที่จะทำให้ผู้ที่มีทักษะเหล่านั้น มีชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้ โดยมีโอกาสที่ดีกว่าผู้ไม่มีทักษะ (ประเสริฐ ต้นสกุล. 2538 : 6)

ทักษะชีวิต Life skill หมายถึง คุณลักษณะ หรือความสามารถเชิงสังคม จิตวิทยา (Psychosocial competence) ที่เป็นทักษะภายในที่จะช่วยให้บุคคลสามารถเผชิญสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัวในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดูแลสุขภาพ เอดส์ ยาเสพติด ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม คุณธรรมจริยธรรม ฯลฯ เพื่อให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข หรือจะกล่าวง่าย ๆ ทักษะชีวิต ก็คือความสามารถในการแก้ปัญหาที่ต้องเผชิญในชีวิตประจำวัน เพื่อให้อยู่รอดปลอดภัย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

ทักษะชีวิต (Life Skills) เริ่มต้นด้วยการนำมาเผยแพร่โดยองค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้คนรู้จักดูแลตนเองทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจซึ่งจะส่งผลให้คนมีสภาพการดำรงชีวิตที่มีความสุขและสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมโดยไม่เป็นภาระของสังคมเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติตนในการรักษาสุขภาพ โดยเน้นความสำคัญของบุคคลให้รู้จักการปรับตัวพร้อมการเผชิญในการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังนั้น องค์การอนามัยโลก (WHO. 1994 : 1) ให้ความหมายของทักษะชีวิตว่าเป็นความสามารถในการปรับตัวและมีพฤติกรรมไปในทิศทางที่ถูกต้องในการที่จะเผชิญกับสิ่งท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนในประเทศไทย กรมอนามัย (2539 : 1) ได้ให้ความหมายของทักษะชีวิตว่า เป็นความสามารถอันประกอบด้วยความรู้ เจตคติ และทักษะในการจัดการกับปัญหารอบตัว ในสภาพสังคมปัจจุบัน และเตรียมพร้อมสำหรับการปรับตัว

จากคำนิยามของทักษะชีวิต (Life Skills) ขององค์การอนามัยโลกเน้นความสำคัญในการดำรงตนของบุคคลที่มีความเหมาะสมและทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมซึ่งปัญหาของสังคมในยุคปัจจุบันมีความซับซ้อน บางปัญหามีความรุนแรงดังที่ปรากฏในปัญหาเรื่องยาเสพติด โรคเอดส์ บทบาทชายหญิง ชีวิตครอบครัว สุขภาพ อิทธิพลสื่อ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งคำนิยามดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นแล้วว่าจำเป็นต้องมีการเรียนรู้ด้วยตนเองและรู้จักปรับตัว การฝึกฝนเป็นการเปิดโอกาสให้คนเกิดการพร้อมของตนเองและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข นอกจากคำนิยามทักษะชีวิตจากองค์การอนามัยโลก (WHO) ดังที่กล่าวแล้ว ในเวลาต่อมาได้มีการเผยแพร่การศึกษาเรื่องทักษะชีวิตไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทั่วโลกโดยเฉพาะองค์การช่วยเหลือเด็กแห่งสหประชาชาติ (United Nations International Children's Emergency Fund) (UNICEF. 2001 : Online) ได้นำทักษะชีวิตไปใช้ในการป้องกันโรคเอดส์ โดยให้ความสำคัญในการพัฒนาคนมิให้ติดเชื้อ HIV ด้วยเหตุนี้คำนิยามของทักษะชีวิตจึงมีจุดเน้นความสำคัญทางด้านจิตวิทยาสังคมและความสำคัญของบุคคลในด้านความสามารถในการปฏิบัติตน โดยอาศัยพื้นฐานทางด้านความคิด การตัดสินใจและการปฏิบัติตนที่เหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่นและสังคมโลก

จะเห็นได้ว่า “ทักษะชีวิต” ได้นำไปใช้เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสังคมโลกทั้งนี้เพื่อการพัฒนาให้คนเกิดการพัฒนาตนเองโดยการใช้ความคิด การปรับตัว การตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับอารมณ์และความเครียดในการแก้ไขปัญหาให้กับตนเองได้อย่างฉลาด ด้วยเหตุนี้ทักษะชีวิตจึงประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ ที่ส่งผลให้คนฉลาดรู้ เลือกลงปฏิบัติ รวมทั้งการรู้จักยับยั้งชั่งใจ บุคคลที่มีทักษะชีวิตจะเป็นคนที่มีเหตุผล รู้จักเลือกการดำรงชีวิตที่เหมาะสม สังคมบุคคลที่มีทักษะชีวิตจะส่งผลให้สังคมเป็นสังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบของทักษะชีวิต

องค์การอนามัยโลก (WHO. 1994 : 1 - 3) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 10 องค์ประกอบ หรือ 5 คู่ ตามพฤติกรรมการเรียนรู้ 3 ด้าน ดังนี้

ก. องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านพุทธิพิสัย (ทักษะด้านความคิด) หมายถึงการรู้จักใช้เหตุและผล โดยรู้สาเหตุของสิ่งที่เกิดขึ้น ผลย่อมมาจากเหตุเมื่ออยากได้ผลของการกระทำออกมาดี

เป็นที่พึงประสงค์แก่ทั้งของตนเอง และส่วนรวมก็ควรคิดกระทำเหตุที่จะทำให้เกิดผลที่ดีที่สุดเพื่อจุดประสงค์ที่จะพัฒนาชีวิตให้มีความเจริญก้าวหน้าสามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขในสังคมของมนุษย์

(1) ทักษะการคิดสร้างสรรค์ (Creative thinking) เป็นความสามารถในการคิดที่จะเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาโดยการคิดสร้างสรรค์ เพื่อค้นหาทางเลือกต่าง ๆ รวมทั้งผลที่จะเกิดขึ้นในแต่ละทางเลือก และสามารถนำประสบการณ์มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

(2) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical thinking) เป็นความสามารถในการคิดออกไปอย่างกว้างขวาง โดยไม่ยึดติดอยู่ในกรอบ

ข. องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านจิตพิสัย หรือ เจตคติ (ทักษะด้านจิตใจ) หมายถึง การฝึกฝนควบคุมนึกคิดให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงใสสะอาดในความดีงามประกอบด้วยคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความรัก ความมีเมตตา กรุณา ความเป็นมิตร ความมีน้ำใจ ความมีสัมมาคารวะ ความรู้จักยอมรับ และเห็นความสำคัญของผู้อื่น ความกตัญญู ความเพียรพยายาม ความซื่อสัตย์สุจริต

(3) ทักษะการตระหนักรู้ในตน (Self awareness) เป็นความสามารถในการค้นหา รู้จัก และเข้าใจตนเอง เช่น รู้ข้อดี ข้อเสียของตนเอง รู้ความต้องการ และสิ่งที่ไม่ต้องการของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เรา รู้ตัวเองเวลาเผชิญกับความเครียดหรือสถานการณ์ต่าง ๆ และทักษะนี้ยังเป็นพื้นฐานของการพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพ การตัดสินใจ ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

(4) ทักษะการเข้าใจผู้อื่น (Empathy) เป็นความสามารถในการเข้าใจ ความเหมือนหรือความแตกต่างระหว่างบุคคล ในด้านความสามารถ เพศ วัย ระดับการศึกษา ศาสนา ความเชื่อ สีผิว อาชีพ ฯลฯ ช่วยให้เราสามารถยอมรับบุคคลอื่นที่ต่างจากเรา เกิดการช่วยเหลือบุคคลอื่นที่ด้อยกว่า หรือได้รับความเดือดร้อน เช่น ผู้ติดยาเสพติด ผู้ติดเชื้อเอชไอวี

ค. องค์ประกอบของทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัย หรือทักษะสังคม (ทักษะด้านการกระทำ) หมายถึง การฝึกฝนตนเองให้มีทักษะด้านวินัยในตนเองเพื่อควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสม ไม่เบียดเบียน ไม่สร้างความรำคาญ ไม่สร้างความเดือดร้อน ไม่สร้างความลำบาก ให้แก่ตนเอง และสังคม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ด้วยดี เป็นประโยชน์ต่อสังคม เน้นความสุจริตทางกาย และวาจา

(5) ทักษะการตัดสินใจ (Decision making) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตได้อย่างมีระบบ เช่น ถ้าบุคคลสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการกระทำของตนเองที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านสุขภาพ หรือความปลอดภัยในชีวิต โดยประเมินทางเลือกและผลที่ได้จากการตัดสินใจเลือกทางที่ถูกต้องเหมาะสม ก็จะมีผลต่อการมีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ

(6) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นความสามารถในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตได้อย่างมีระบบ ไม่เกิดความเครียดทางกายและจิตใจ จนอาจลุกลามเป็นปัญหาใหญ่โตเกินแก้ไข

(7) ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective communication) เป็นความสามารถในการใช้คำพูดและท่าทางเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรม และสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การแสดงความ

ต้องการ การแสดงความชื่นชม การขอร้อง การเจรจาต่อรอง การตัดเตือน การช่วยเหลือ การปฏิเสธ ฯลฯ

(8) ทักษะการสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (Interpersonal relationship) เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกันและกัน และสามารถรักษาสัมพันธภาพไว้ได้ยืนยาว

(9) ทักษะการจัดการกับอารมณ์ (Coping with emotion) เป็นความสามารถในการรับรู้อารมณ์ของตนเองและผู้อื่น รู้ว่าอารมณ์มีผลต่อการแสดงพฤติกรรมอย่างไร รู้วิธีการจัดการกับอารมณ์โกรธ และความเศร้าโศก ที่ส่งผลทางลบต่อร่างกาย และจิตใจได้อย่างเหมาะสม

(10) ทักษะการจัดการกับความเครียด (Coping with stress) เป็นความสามารถในการรับรู้ถึงสาเหตุของความเครียด รู้วิธีผ่อนคลายความเครียด และแนวทางในการควบคุมระดับความเครียด เพื่อให้เกิดการเบี่ยงเบนพฤติกรรมไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสมและไม่เกิดปัญหาด้านสุขภาพ

สำหรับการศึกษาขององค์การช่วยเหลือเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 9 ประการ (ชัยวิทย์ ชูยศ. ม.ป.ป. : ออนไลน์)

1. ทักษะการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์
2. ทักษะในการประเมินศักยภาพของตนเองในสถานการณ์เฉพาะหน้า
3. ทักษะในการคิดหาทางเลือกและวิเคราะห์จัดลำดับ
4. ทักษะในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการเลือกทางที่เหมาะสมที่สุด
5. ทักษะในการสื่อสารเพื่อถ่ายทอดและการตัดสินใจ
6. ทักษะในการปฏิเสธการเจรจาต่อรองเพื่อรักษาน้ำใจและเพื่อประโยชน์อันชอบธรรมของตนเอง

ตนเอง

7. ทักษะการควบคุมอารมณ์ ความคิดเห็นและพฤติกรรมภายใต้แรงกดดัน
8. ทักษะการพัฒนาและปรับเปลี่ยนทัศนคติของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง
9. ทักษะการใช้เหตุผลโน้มน้าวใจผู้อื่นให้คล้อยตามและสนับสนุนแนวคิดและการกระทำ

ที่ถูกต้อง

ในประเทศไทยได้มีการนำทักษะชีวิตไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และเริ่มแพร่หลายตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นมา กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการนำเอาทักษะชีวิตไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ด้วยเหตุนี้เองจึงได้มีการพัฒนาทักษะชีวิตโดยการปรับโครงสร้างและองค์ประกอบของทักษะชีวิตให้สอดคล้องกับการดำเนินงานด้านการป้องกันเอดส์ โดยกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดองค์ประกอบของทักษะชีวิตไว้ 12 ทักษะ ซึ่งประกอบด้วย

1. ทักษะความคิดวิเคราะห์วิจารณ์
2. ทักษะความคิดสร้างสรรค์
3. ทักษะความตระหนักรู้ในตน

4. ทักษะความเห็นใจผู้อื่น
5. ทักษะความภูมิใจในตนเอง
6. ทักษะความรับผิดชอบต่อสังคม
7. ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ
8. ทักษะการสื่อสาร
9. ทักษะการตัดสินใจ
10. ทักษะการแก้ไขปัญหา
11. ทักษะการจัดการกับอารมณ์
12. ทักษะในการจัดการกับความเครียด

2.8 แนวคิด และทฤษฎีการมีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และทบวงมหาวิทยาลัย (2546 : 114) ได้ระบุว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ประชาชนหรือชุมชนสามารถเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจ ในการกำหนด นโยบายพัฒนาท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากบริการ รวมทั้งมีส่วนใน การควบคุมประเมินผลโครงการต่าง ๆ ของท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังได้ให้ความหมายของ การมีส่วนร่วมว่ามี 2 ลักษณะ คือ

1.การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนา โดยให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีท้องถิ่น การบริหารจัดการ การติดตามประเมินผล รวมทั้งรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

2.การมีส่วนร่วมทางการเมือง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมืองโดยประชาชน หรือ ชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการ และ โครงสร้างที่ประชาชนในชนบทสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถของตนและได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนา

การเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐ มาเป็นการพัฒนาที่ประชาชน มีบทบาทหลักโดยการกระจายอำนาจในการวางแผน จากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาค เป็นการคืนอำนาจในการพัฒนาให้แก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของตนเอง

หรือการมีส่วนร่วม หมายถึงการเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน การพัฒนาทั้งในการแก้ปัญหา และป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจ และปฏิบัติตามแผน (มาณี สิทธิฐานวงศ์. 2553 : 4) ซึ่งผลของการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลง ความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติการ (ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์. 2551 : 9) โดยการที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วมการตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสระภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้น ต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ

(นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2546 : 4) ประกอบกับบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจอาจมีความผูกพันในการทำงานยิ่งกว่าการเข้ามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นการเข้าไปมีส่วนร่วมจะทำให้บุคลากรเกิดทัศนคติต่อการบริหารงานขององค์กรดีขึ้น ส่งผลให้บุคคลเกิดความพอใจในการทำงาน และมีแรงใจที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จในชีวิตการทำงาน (ทองใบ สุดชาติ. 2543 : 227)

ดังนั้น การมีส่วนร่วม จึงหมายถึงขบวนการของความต้องการ และทิศทางร่วมกันที่จะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ จึงทำให้เข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การตัดสินใจ การวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา กำหนดนโยบาย วางแผน วางโครงการ ปฏิบัติ และติดตามประเมินผล

ขั้นตอนการมีส่วนร่วม

โกวิท พวงงาม (2545 : 8) ได้สรุปถึงการมีส่วนร่วมที่แท้จริงของประชาชนในการพัฒนาควรมี 4 ขั้นตอน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของแต่ละท้องถิ่น กล่าวคือ ถ้าหากชาวชนบทยังไม่สามารถทราบถึงปัญหาและเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหา ในท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดีแล้ว การดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาของท้องถิ่นย่อม ไร้ประโยชน์ เพราะชาวชนบทจะไม่เข้าใจ และมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการ ดำเนินงานเหล่านั้น

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เพราะการวางแผนดำเนินงาน เป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ชาวชนบทรู้จักวิธีการคิด การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการ นำเอาปัจจัยข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน

3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน แม้ชาวชนบทส่วนใหญ่จะมี ฐานะยากจน แต่ก็มีแรงงานของตนเองที่สามารถใช้เข้าร่วมได้ การร่วมลงทุนและปฏิบัติงาน จะทำให้ชาวชนบทสามารถคิดค้นทุนดำเนินงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้การดำเนิน กิจกรรมอย่างใกล้ชิด

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากการติดตามงานและประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมแล้วชาวชนบทย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่างานที่ทำ ไปนั้นได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร การดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันใน โอกาสต่อไป จึงอาจจะประสบความสำเร็จลำบาก นอกจากนี้สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย (2545 : 116) ยังได้กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการพัฒนา 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.ขั้นมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาในชุมชนตลอดจน กำหนดความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของความ ต้องการ

2.ขั้นมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบายและวัตถุประสงค์ของโครงการ กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่ใช้

3.ขั้นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วม ในการสร้างประโยชน์โดยการสนับสนุนทรัพย์ วัสดุอุปกรณ์และแรงงาน หรือเข้าร่วม บริหารงาน ประสานงาน และดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4. ขั้นการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึงได้จากการพัฒนาหรือยอมรับ ผลประโยชน์อันเกิดจากการพัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

5. ขั้นการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นที่ประชาชนเข้าร่วม ประเมินว่าการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด

ระดับของการมีส่วนร่วม

นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2546 : 17) ได้กล่าวถึงระดับของการมีส่วนร่วมตาม หลักการทั่วไปว่า แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตน/ครอบครัว/ชุมชนของตน
2. การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร
3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเฉพาะในโครงการที่ตนมีส่วนได้เสีย โดย แบ่งเป็น 3 กรณีแล้วแต่กิจกรรมในตนอยู่ในขั้นตอนใดต่อไปนี้
 - 3.1 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ
 - 3.2 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ
 - 3.3 ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ
4. การมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด
5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน คืออาจไม่มีโอกาสร่วมทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือ ในด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ยังได้มีการแบ่งระดับของการมีส่วนร่วมเป็นระดับของการมีส่วนร่วม ตามแนวทางพัฒนาชุมชน เป็นการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน โดยได้ แบ่งไว้ดังนี้
 1. ร่วมค้นหาปัญหาของตนให้เห็นว่าสิ่งใดที่เป็นปัญหารากเหง้าของปัญหา
 2. ร่วมค้นหาสิ่งที่จำเป็นของตนในปัจจุบันคืออะไร
 - 2.1 ร่วมคิดช่วยตนเองในการจัดลำดับปัญหา เพื่อจะแก้ไขสิ่งใดก่อนหลัง
 - 2.2 วางแผนแก้ไขปัญหาเป็นเรื่อง ๆ
 - 2.3 ร่วมระดมความคิด ถึงทางเลือกต่าง ๆ และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหานั้น
 - 2.4 ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้
 - 2.5 ร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น ๆ
 - 2.6 ร่วมติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงาน
 - 2.7 ร่วมรับผลประโยชน์/หรือร่วมเสียผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

กรรมวิธีในการมีส่วนร่วมของประชาชน

กรรมวิธีการมีส่วนร่วมของประชาชน สามารถทำได้หลายวิธี ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้ (โกวิทย์ พวงงาม. 2545 : 11)

1. การเข้าร่วมประชุมอภิปราย เป็นการเข้าร่วมถกปัญหาหรือเนื้อหาสาระของ แผนงานหรือโครงการพัฒนา เพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชน
2. การถกเถียง เป็นการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งตามวิถีทางประชาธิปไตย เพื่อให้ทราบถึง

ผลดี ผลเสียในกรณีต่าง ๆ โดยเฉพาะประชาชนในท้องถิ่นที่มีผลกระทบ ทั้งทางบวกและทางลบต่อความเป็นอยู่ของเขา

3. การให้คำปรึกษาแนะนำ ประชาชนต้องร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารโครงการเพื่อให้ความมั่นใจว่ามีเสียงของประชาชนที่ถูกลงผลกระทบ เข้ามีส่วนร่วม รับรู้และร่วมในการตัดสินใจและการวางแผนด้วย

4. การสำรวจ เป็นวิธีการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่อง ต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

5. การประสานงานร่วม เป็นกรรมวิธีที่ประชาชนเข้าร่วมตั้งแต่การคัดเลือก ตัวแทนของกลุ่มเข้าไปเป็นแกนนำในการจัดการหรือบริหาร

6. การจัดทัศนศึกษา เป็นการให้ประชาชนได้เข้าร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง ณ จุดดำเนินการ ก่อนให้มีการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง

7. การสัมภาษณ์หรือพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการกับผู้นำ รวมทั้งประชาชนที่ได้รับผลกระทบเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและความต้องการที่แท้จริงของท้องถิ่น

8. การไต่สวนสาธารณะ เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกกลุ่มเข้าร่วมแสดง ความคิดเห็นต่อนโยบาย กฎ ระเบียบในประเด็นต่าง ๆ ที่จะมีการกระทบต่อประชาชน โดยรวม

9. การสาธิต เป็นการใช้เทคนิคการสื่อสารทุกรูปแบบเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึงและชัดเจนอันจะเป็นแรงจูงใจให้เข้ามามีส่วนร่วม

10. การรายงานผล เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนทบทวนและสะท้อนผลการตัดสินใจต่อโครงการอีกครั้งหนึ่ง หากมีการเปลี่ยนแปลงจะได้แก้ไขได้ทันที่

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม และพรพนทิพย์ เพชรมาก (อ้างถึงในวชิรวัชร งามละม่อม. ม.ป.ป. : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงลักษณะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนไว้ใน เอกสารประกอบการสอนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเมืองและชนบท โดยได้ข้อสรุปลักษณะการมีส่วนร่วมแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่

1) การรับรู้ข่าวสาร (Public Information) การมีส่วนร่วมแบบนี้ ประชาชนเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย และบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ทั้งนี้ การแจ้งข่าวสารดังกล่าวจะต้องเป็นการแจ้งก่อนที่จะมีการตัดสินใจดำเนินโครงการ

2) การปรึกษาหารือ (Public Consultation) เป็นรูปแบบของการมีส่วนร่วมที่มีการจัดการหารือระหว่างผู้ดำเนินการโครงการกับประชาชนที่เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและการตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม นอกจากนี้ ยังเป็นช่องทางการกระจายข่าวสารข้อมูลไปยังประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เกิดความเข้าใจ และเพื่อให้มีการให้ข้อเสนอแนะเพื่อประกอบทางเลือกการตัดสินใจ

3) การประชุมรับฟังความคิดเห็น (Public Meeting) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนและฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมและผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ใช้เวทีสาธารณะในการทำความเข้าใจ การประชุมรับฟังความคิดเห็นมีหลายวิธีการ เช่น การประชุมระดับชุมชน (Community Meeting) การประชุมรับฟังความคิดเห็นเชิงวิชาการ (Technical Meeting)

4) การประชาพิจารณ์ (Public Hearing) เป็นการประชุมที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่เป็นระบบ และมีความชัดเจนมากขึ้น เป็นเวทีในการเสนอข้อมูลอย่างเปิดเผยไม่มีการปิดบังข้อผู้ที่มีส่วนร่วมได้ และส่วยของโครงการ การประชาคมและคณะกรรมการจัดประชุมจะต้องมีองค์ประกอบของผู้เข้าร่วมที่เป็นที่ยอมรับ มีหลักเกณฑ์และประเด็นในการพิจารณาที่ชัดเจน และมีการแจ้งให้ทุกฝ่ายทราบอย่างชัดเจน

5) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นเป้าหมายสูงสุดของการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจต่อประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งอาจจะดำเนินการโดยการเลือกตัวแทนเข้าไปเป็นกรรมการที่มีอำนาจการตัดสินใจ

6) การใช้กลไกทางกฎหมาย รูปแบบนี้ไม่ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยตรงในเชิงการป้องกันและแก้ไข แต่เป็นลักษณะของการเรียกร้องและการป้องกันสิทธิของตนเองอันเนื่องมาจากการไม่ได้รับความเป็นธรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่ตนเองควรจะได้รับ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้หลักเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้หลายประการ และประชาชนสามารถใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญทั้งในรูปแบบของปัจเจกหรือในรูปแบบกลุ่ม องค์กร ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

โดยสรุป ลักษณะการมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมในระดับกิจกรรม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสาร การปรึกษาหารือ การประชุมรับฟังความคิดเห็น การประชาพิจารณ์ การลงประชามติ และการมีส่วนร่วมในระดับการบริหาร ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การใช้กลไกทางกฎหมาย ในประเด็นการมีส่วนร่วมในระดับการบริหารนี้ ยังจะต้องพิจารณาจาก ในแนวราบ ทุกแผนกทุกฝ่ายจะมีความเสมอกันในตำแหน่ง และ ในแนวตั้งเป็นการมีส่วนร่วมตามสายการบังคับบัญชา

2.9 ทฤษฎีการรับรู้

การรับรู้เป็นการเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ โดยจะนำไปสู่ทัศนคติ ความเชื่อ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมแนวความคิดเกี่ยวกับการรับรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ความหมายของการรับรู้

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ (2547 : 45) การรับรู้ หมายถึง ขบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มาจากกระทบประสาทสัมผัสของเราและแปลความหมายอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคล

กันยา สุวรรณแสง (2542 : 127) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ คือ การใช้ประสบการณ์เดิมแปลความหมาย สิ่งเร้า ที่ผ่านประสาทสัมผัสแล้วเกิดความรู้สึก ระลึกรู้ความหมายว่าเป็นอะไร

ณัฐศรุต นนทธี (2544 : 7) กล่าวว่า ความหมายการรับรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ ความเห็นซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความ การสัมผัสระหว่างอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้า โดยมีการใช้ประสบการณ์เดิมช่วยในการให้ความหมายแห่งการสัมผัสนั้น ๆ

ดังนั้น การรับรู้จึงหมายความว่า เป็นกระบวนการแปลความหมายจากการสัมผัส โดยเริ่มตั้งแต่การมีสิ่งเร้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้า และส่งกระแสประสาทไปยังสมองเพื่อการแปลความ ในการนี้ กระบวนการของการรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างเรื่องความเข้าใจ การคิด การรู้สึก ความจำ การเรียนรู้ และการตัดสินใจ

ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ (2547 : 7) แยกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลเป็น

ปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณสมบัตินที่อยู่ภายในตัวของผู้รับ เช่น เพศ อาชีพ อายุ ระดับการศึกษา ความต้องการ คุณค่า ความสนใจ ประสบการณ์เดิม

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ คำแนะนำ คำสั่งสอน

บัณฑิต เภาวัฒนา (2548 : 12) สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ แบ่งออกได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางกายภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ระบบประสาทสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ลิ้น ผิวหนัง เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ทักษะคติ อารมณ์ ค่านิยม ความต้องการ ความสนใจ ความพอใจ ความรู้ และประสบการณ์ เป็นต้น

3. ปัจจัยทางด้านสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ลักษณะของสิ่งเร้า ความแตกต่างของสิ่งเร้า เช่น สิ่งเร้าที่มีความเข้มกว่า สิ่งเร้าที่มีความชัดเจน สิ่งเร้าที่มีการกระทำซ้ำบ่อย ๆ เป็นต้น

ดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่า การรับรู้ถือว่เป็นกระบวนการแปลความหมายจากการสัมผัส การรับรู้ของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง และปัจจัยที่สำคัญ คือ ความสนใจต่อสิ่งเร้าซึ่งมีผลต่อการเลือกรับรู้ นอกจากนั้นการจะรับรู้ได้ดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เช่น อวัยวะรับสัมผัส และประสบการณ์ที่ผ่านมา

กระบวนการรับรู้

วิภาพร มาพบสุข (2540 : 244) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้จะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการดังนี้

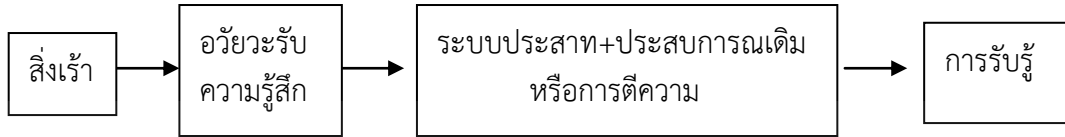
ขั้นที่ 1 สิ่งเร้า (Stimulus) มากระทบอวัยวะสัมผัส เมื่อบุคคลได้รับสิ่งเร้าจะมีการจัดระบบเพื่อแยกแยะสิ่งเร้าที่เกิดออกมาเป็นส่วนที่สนใจ หรือมุ่งความสนใจไปยังสิ่งนั้นเป็นพิเศษ และจัดสิ่งเร้าให้รับรู้และเข้าใจมากขึ้น

ขั้นที่ 2 กระแสประสาทสัมผัสวิ่งไปยังระบบประสาทส่วนกลาง ซึ่งมีศูนย์กลางที่สมองเพื่อสั่งการตรงนี้เกิดการรับรู้ (Perception) ซึ่งเป็นตัวกำหนดข่าวสารว่าจะยอมรับหรือไม่ยอมรับ โดยเป็นกระบวนการเลือกที่จะรับรู้ทำให้เกิดการรับรู้เด่นชัดเฉพาะสิ่งที่สนใจเท่านั้น

ขั้นที่ 3 สมองแปลความหมายออกมาเป็นความรู้ความเข้าใจโดยอาศัยความรู้เดิมและประสบการณ์เดิม ความจำ เจตคติ ความต้องการ ปทัสถาน บุคลิกภาพ เซาว์นปัญญา ทำให้เกิดการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง

ดังนั้น การรับรู้เป็นกระบวนการที่เกิดต่อเนื่องจากการรู้สึก นั่นก็คือเมื่อประสาทรับความรู้สึกได้รับการกระตุ้นและส่งผ่านข้อมูลนั้นไปยังระบบประสาทที่เกี่ยวข้องเพื่อแปลความ ซึ่งในส่วนนี้อาจมีประสบการณ์หรือความรู้เดิมในส่วนของความจำเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย อันส่งผลต่อการรับรู้ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 2.3 (สุวี ศิวะแพทย์. 2549 : 99)

แผนภูมิที่ 2.3 กระบวนการรับรู้

ที่มา : สุวีริ ศิวะแพทย์. (2549 : 99)

2.10 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ ดังนี้

กฤษฎาภรณ์ ยูงทอง (2555 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนางัว อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ : กรณีศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนางัว พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในองค์ประกอบแต่ละด้านพบว่าประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การรับผลประโยชน์ การปฏิบัติการ และการประเมินผล

คณพศ สิทธิเลิศ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านจริยธรรมในการทำงานกับประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 6 ด้าน และที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มีคุณภาพมาก มีจำนวน 5 ด้าน ยกเว้นด้านเศรษฐกิจ ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง และเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบด้านจริยธรรมในการทำงาน แต่ละด้านที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมืองการบริหาร และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการอนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

คณพศ สิทธิเลิศ (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะของนักศึกษาที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่า คุณลักษณะของนักศึกษาด้านทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ต่อสังคม ทักษะพื้นฐาน และเจตคติ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบกับมีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงอยู่ด้านเศรษฐกิจ และสังคมและวัฒนธรรมในเกณฑ์ระดับปานกลาง และเมื่อศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาในด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียนที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนที่วิเคราะห์จากนักศึกษาแต่ละชั้นปีการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับด้านทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ทักษะพื้นฐานและเจตคติ ไม่แตกต่างกัน

จุมพล หนีมพานิช และบุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2547: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง บทบาทของ องค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมธุรกิจชุมชน : ศึกษาเฉพาะภาคเหนือ พบว่า บทบาทของ อบต.ในการส่งเสริมธุรกิจชุมชน ซึ่งบทบาทของ อบต. ตามมาตรา 67 ที่สามารถส่งเสริมธุรกิจชุมชน ได้อย่างมาก ได้แก่ การส่งเสริมการพัฒนาสตรีให้มีบทบาทในการผลิต การแปรรูปและการถนอม อาหารเพื่อจัดจำหน่าย รวมทั้งบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาและวัฒนธรรม ส่วนบทบาทของ อบต. ตามมาตรา 68 ที่สามารถส่งเสริมธุรกิจชุมชนได้อย่างมาก ได้แก่ การจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค และเพื่อการเกษตร และแนวทางการส่งเสริมธุรกิจชุมชนที่มีประสิทธิภาพ

ชมพูนุช บุญประเสริฐ (2555 : 32) ศึกษาเรื่อง ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมกับความผูกพันของพนักงานกลุ่ม Generation Y พบว่า การตลาดเพื่อสังคมขององค์กร การบริจาคเพื่อ การกุศล ข้อปฏิบัติทางธุรกิจเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม และการพัฒนาส่งมอบผลิตภัณฑ์และ บริการตามกำลังซื้อของคนในระดับฐานราก โดยปัจจัยทั้ง 4 ประเภท สามารถพยากรณ์ความผูกพัน ของพนักงานกลุ่ม Generation Y ได้ร้อยละ 36.5 และพบว่าชนิดกิจกรรม CSR ที่สามารถพยากรณ์ ความ ผูกพันของพนักงานกลุ่ม Generation Y ได้สูงสุด

ตติยาพร จารุมณีรัตน์ (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง โครงการ ASEAN : การบูรณาการ การ เรียนรู้ ข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรการท่องเที่ยวในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กรณีศึกษา ประเทศสิงคโปร์และบรูไน พบว่า สถานการณ์ปัจจุบันประเทศสิงคโปร์และประเทศบรูไนมีลักษณะ หลายประการที่คล้ายคลึงกัน และ ด้านการศึกษาทั้งสองประเทศควรดำเนินการต่อไป นี้ คือ บูรณา การความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมข้ามชาติมากขึ้นในหลักสูตร โดยผสมผสานวิธีการสอนที่หลากหลาย และเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมอาเซียนในหลักสูตรฯ

ธิญาดา ยอดแก้ว (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของ ประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า หลักในการออกแบบภาพสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมควรศึกษาและ ถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของแต่ละวัฒนธรรมที่เด่นชัดที่สุด เพื่อสร้างภาพลักษณ์ของชาติที่มีแบบฉบับ เฉพาะตัว หลักการใช้สีสำหรับออกแบบควรคำนึงถึงลักษณะของสีที่นิยมนำมาใช้หรือนำเสนอจนเกิด เป็นเอกลักษณ์ของสีในวัฒนธรรมนั้น ๆ การออกแบบต้องคำนึงถึงหลักความเป็นจริง การใช้สีที่เป็น เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมย่อมก่อให้เกิดการสื่อความหมายที่ดี และเป็นการส่งเสริมงานออกแบบให้ได้ ดียิ่งขึ้น การออกแบบควรนำเสนอในส่วนที่สำคัญเพียงเรื่องเดียวหรือเน้นจุดสนใจเพียงจุดเดียว เท่านั้น เพื่อการตีความหมายภาพที่ชัดเจนถูกต้องสามารถสื่อความหมายได้อย่างตรงประเด็นที่สุด

นพดล สุตันตวิชัยกุล (2554 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยี ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ส่วนใหญ่ใน ด้านหลักสูตรต่างๆ จะอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะอยู่ในระดับมาก หรือในส่วนของความพร้อมในด้านการ กำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมการผลิต ช่างฝีมือส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาอาชีวศึกษาของไทยมีนโยบายที่เน้น ไปในด้านการผลิตช่างฝีมือหรือแรงงานฝีมือ (Skilled Labour) ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2550 เป็นต้นมา จึงทำให้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่เน้น แรงงานระดับชำนาญการ (Specialist) ซึ่งผลิตโดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยเท่านั้น

ปฏิพัทธ์ สวัสดิ์ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง บทบาทของอาเซียนกับการดำเนินงานทางการเมืองและความมั่นคงในยุคหลังสงครามเย็น พบว่า 1) ในยุคหลังสงครามเย็น ปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายในต่างมีอิทธิพลต่อการปรับบทบาททางการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน 2) สถานะความไม่แน่นอนทางการเมืองระหว่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญอันก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยและความไม่มั่นคงต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3) ปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการปรับบทบาทของอาเซียน คือ การพลิกฟื้นของปัญหาขัดแย้งพื้นฐาน 4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมีอิทธิพลต่อการปรับบทบาททางการเมืองและความมั่นคงของอาเซียน 5) แนวโน้มทางการเมืองและความมั่นคงของอาเซียนในระยะสั้นนั้น อาเซียนมีแนวโน้มที่มุ่งไปสู่การกระชับความร่วมมือกับกลุ่มประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้มากขึ้น ในรูปของ ASEAN +3 โดยอาเซียนหวังว่าการกระชับความร่วมมือดังกล่าวจะเพิ่มศักยภาพทางการเมืองการค้า และเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ทั้งสองภูมิภาค ส่วนเป้าหมายระยะยาวที่ปรารถนาให้เกิดขึ้นคือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยการกำหนดวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 ให้มีความเข้มแข็งและมีเอกภาพให้กับบรรดารัฐสมาชิก

ประสาตร์ สิทธิเลิศ (2541 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังขององค์การบริหารส่วนตำบลในทรรศนะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังขององค์การบริหารส่วนตำบลในทรรศนะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล เกี่ยวกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การรวมกลุ่มอาชีพ โครงสร้างพื้นฐาน การเมือง การบริหาร สังคมและวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามที่กฎหมายกำหนดและนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดอยู่ในเกณฑ์สูงและสูงมาก

ประสาตร์ สิทธิเลิศ (2542 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสระบัวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : การสืบทอดวัฒนธรรมการปั้นหม้อดินเผา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับการคัดค้านการรื้อถอนทางวัฒนธรรมการสืบทอดการปั้นหม้อดินเผา เกี่ยวกับการร่วมค้นหาสาเหตุของปัญหา เสนอความเห็น ร่วมกำหนดปัญหาและวางแผน ร่วมปฏิบัติกิจกรรมอนุรักษ์การปั้นหม้อดินเผา และการติดตามผลการดำเนินงานอยู่ในระดับที่ไม่มีส่วนร่วมเลย และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วยความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล ความคาดหวังในผลประโยชน์ การได้รับข้อมูลข่าวสาร และการมีกิจกรรมร่วมกันในตำบล ซึ่งในตำบลคลองสระบัวมีสิ่งเหล่านี้ค่อนข้างน้อย จึงมีผลทำให้การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์อาชีพการปั้นหม้อดินเผาน้อยตามไปด้วย และปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สืบทอดการปั้นหม้อดินเผา คือ ขาดบุคคลที่จะมารับการถ่ายทอด ประชาชนขาดความศรัทธา ความเชื่อถือและไว้วางใจในตัวผู้นำ และองค์การบริหารส่วนตำบลที่มองไม่เห็นความสำคัญของการปั้นหม้อดินเผา

ประภาย เพ็ชรสุวรรณ และ ศุภลักษณ์ สุวรรณชฎ (2557 : 1469) ศึกษาเรื่อง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดชนุน อาเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ต่อการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลวัดชนุน ยังไม่ได้มี

บทบาทในการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเนื่องจากเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนมีลักษณะพื้นที่เป็นแบบชนบท ซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองสงขลา และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พอสมควร ประกอบกับไม่ใช่พื้นที่ซึ่งตั้งอยู่เขตชายแดน จึงน่าจะ ได้รับผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อย และเห็นว่าควรปรับบทบาทในการพัฒนาพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้าน ภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี

พรณรงค์ สิงห์สำราญ (2551 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักศึกษา วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม ด้านวินัย ความมีน้ำใจ ความซื่อสัตย์ ความขยัน ความประหยัด ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคีและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ในส่วนของการเปรียบเทียบนั้น 1) นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีระดับเจตคติต่อด้านความมี น้ำใจ ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความสะอาดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันมีระดับเจตคติต่อด้านวินัย ด้านความมีน้ำใจ และด้านความ ประหยัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มงคล จันทร์ส่อง (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การเป็น สมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ และ ความคาดหวัง ผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการมีส่วนร่วม

มณฑล เอกอตุลย์พันธ์ (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาตลาดน้ำตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบริเวณตลาดน้ำตลิ่งชัน ในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมใน การศึกษาปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมในการ บำรุงรักษา และปรับปรุงแก้ไข ตามลำดับ

มาลี โพธิ์ศรีทอง และธนัช กนกเทศ (2554 : 8) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล (พ.ศ.2553-2555) กรณีศึกษา องค์การ บริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอสาทเหล็ก จังหวัดพิจิตร พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้าน การร่วมคิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการร่วมรับประโยชน์ และด้านการตัดสินใจจะมีค่าเฉลี่ย ต่ำที่สุด เนื่องจากภาระการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของประชาชนนั้น จะมีส่วนร่วม มากด้านการร่วมคิด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชน คือจะต้องเข้าไปรับ ฟังความคิดเห็น ร่วมประชุมประชาคม ร่วมให้คำปรึกษา

รจนา น้อยปลูก (2557: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ห่ม อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ฉะนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนทราบถึงความสำคัญของแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะการวางแผน ตรวจสอบผลการดำเนินงาน และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ

รุ่งธรรม ธรรมรักษ์ (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน พบว่า สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมีการรับรู้ในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีระดับอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งแตกต่างกันมีการรับรู้ในการจัดการขยะมูลฝอยไม่แตกต่างกัน

รุ่งนภา กุลภักดี (2556 : 96) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยพบว่า ระดับแรงจูงใจในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพในประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับปานกลาง โดย อายุ สถานภาพ ระดับรายได้ต่อเดือน สถานที่ปฏิบัติงาน ความสามารถในการใช้ภาษา ประสบการณ์ในการทำงาน และการ รับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการทำงานในประชาคมอาเซียน และความรู้ในเรื่องของประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการทำงานในประชาคมอาเซียน ในระดับปานกลาง

รัฐ กันภัย และธรรมนิศย์ วราภรณ์ (2558 : 1075 -1076) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด และมีการพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มากที่สุด มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวตลอดจนส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหาร ประกอบกับการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารทางการเมืองจาก สื่อหอกระจายข่าวและเสียงตามสายของหมู่บ้าน

วรางคณา ดำคง (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยโดยใช้เกมการศึกษาและเพลง ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลช้าง สังกัดเทศบาลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพังงา พบว่า ใช้เกมการศึกษาและเพลงอย่างมีคุณภาพ เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ ในการนี้ระดับความคิดเห็นของนักเรียนในภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านบรรยากาศ รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ และด้านกิจกรรมในการจัดประสบการณ์ ตามลำดับ

วันดี สุรภัสส์ (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความรู้และเจตคติต่อเรื่องสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิธีเรียนทางไกลในกรุงเทพมหานครที่มีภูมิหลังต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนนอกโรงเรียนมีความรู้เรื่องสิทธิ

เสรีภาพและความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้ นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ในประเด็นเรื่องสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคแตกต่างกัน แต่เพศ ภูมิภาค อาชีพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความรู้ในประเด็นเรื่องสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคไม่แตกต่างกัน

สมใจ กงเติม (2555 : 89) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความร่วมมือในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า นักศึกษามีความพร้อมด้านความรู้ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัย ได้จัดอบรมหรือนักศึกษาได้รับความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และอาจรวมถึงการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ สอดแทรกเรื่องอาเซียนเข้าไปในการจัดการเรียนการสอน และความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรู้ และด้านทักษะกระบวนการอยู่ในระดับปานกลาง ความพร้อมด้านเจตคติอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบความแตกต่างของนักศึกษาแต่ละคณะมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาต่างคณะกันมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะและกระบวนการ ด้านเจตคติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง โครงการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน พบว่ากลยุทธ์ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้านที่ผ่านมาในรูปแบบของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม(SWOT Analysis) โดยนำข้อมูลเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายการต่างประเทศ และนโยบายด้านการศึกษาของแต่ละประเทศมาประกอบในการวิเคราะห์ ได้พัฒนาเป็นกลยุทธ์ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กลยุทธ์หลัก และกลยุทธ์รายประเทศ

ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ด้านยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งได้จากการสำรวจและศึกษาวรรณกรรมงานศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดในประเทศไทย 4 ปีย้อนหลัง นับตั้งแต่ พ.ศ. 2545 ถึง พ.ศ. 2548 อันจะเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจ และตระหนักถึงการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมไปถึงความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ของสังคมทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ในลักษณะของการเป็นเครือข่ายร่วมมือในอันที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืนต่อไป

สุจิตา มวงเพชร (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาของการบริหารสวนตำบลบางรักน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีโดยภาพรวมจะอยู่ในระดับปานกลาง ในสวนของด้านรวมตัดสินใจและด้านร่วมติดตามและประเมินผลพบว่าจะอยู่ในระดับน้อย และเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า อายุ อาชีพ สถานภาพ และตำแหน่ง ที่แตกต่างกัน

กันมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบล แตกต่างกัน ส่วนในด้าน เพศ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลไม่แตกต่างกัน ในกรณีนี้ ปัจจัยด้านสังคมกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุเมธ โชตยะกุล และจรรยา สารินทร์ (2554 : 8-9) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของ ประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิบูลย์ จังหวัดพิบูลย์ พบว่าการ รับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชากรผ่านสื่อต่างๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าระดับมาก มีอยู่ 2 ข้อ คือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเสียงตามสายหรือหอกระจายข่าวของ หมู่บ้านและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากผู้นำหมู่บ้าน เช่น กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน, สมาชิกอบต. และจาก เว็บไซต์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนในพื้นที่ยังไม่เห็นความสำคัญของการ รับรู้ข้อมูลข่าวสารและยังขาดความรู้ ขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของประชาชนผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ โดยรวมแล้วอยู่ในระดับน้อย

สิริพัฒน์ ลากิจิตร (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอวารินชำราบ จังหวัด อุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านชุมชน และปัจจัยด้านองค์การ (อบต.) มี ความสัมพันธ์และมีผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงาน อบต. ซึ่งหากระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมใดสูงก็จะพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของกิจกรรมอื่นสูงตามกันด้วย การมีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นเพียงการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในขณะที่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิง นโยบายและการตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต. อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ เมื่อวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) พบว่า การมีส่วนร่วมมีปัจจัยสำคัญ คือ ความมีหน้าตาสังคม จิตสาธารณะ การ ดำเนินงานของ อบต. และการเป็นเพศชาย

อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เป็นตัวพยากรณ์ ได้ดีคือ ด้านการ เรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ ร่วมกับผู้อื่น ร้อยละ 26.40 และสามารถร่วมเป็นตัวพยากรณ์ร่วมกับการ สนับสนุนจากครอบครัว ได้ ร้อยละ 30.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.11 สรุปกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับการ วิจัย โดยมีตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

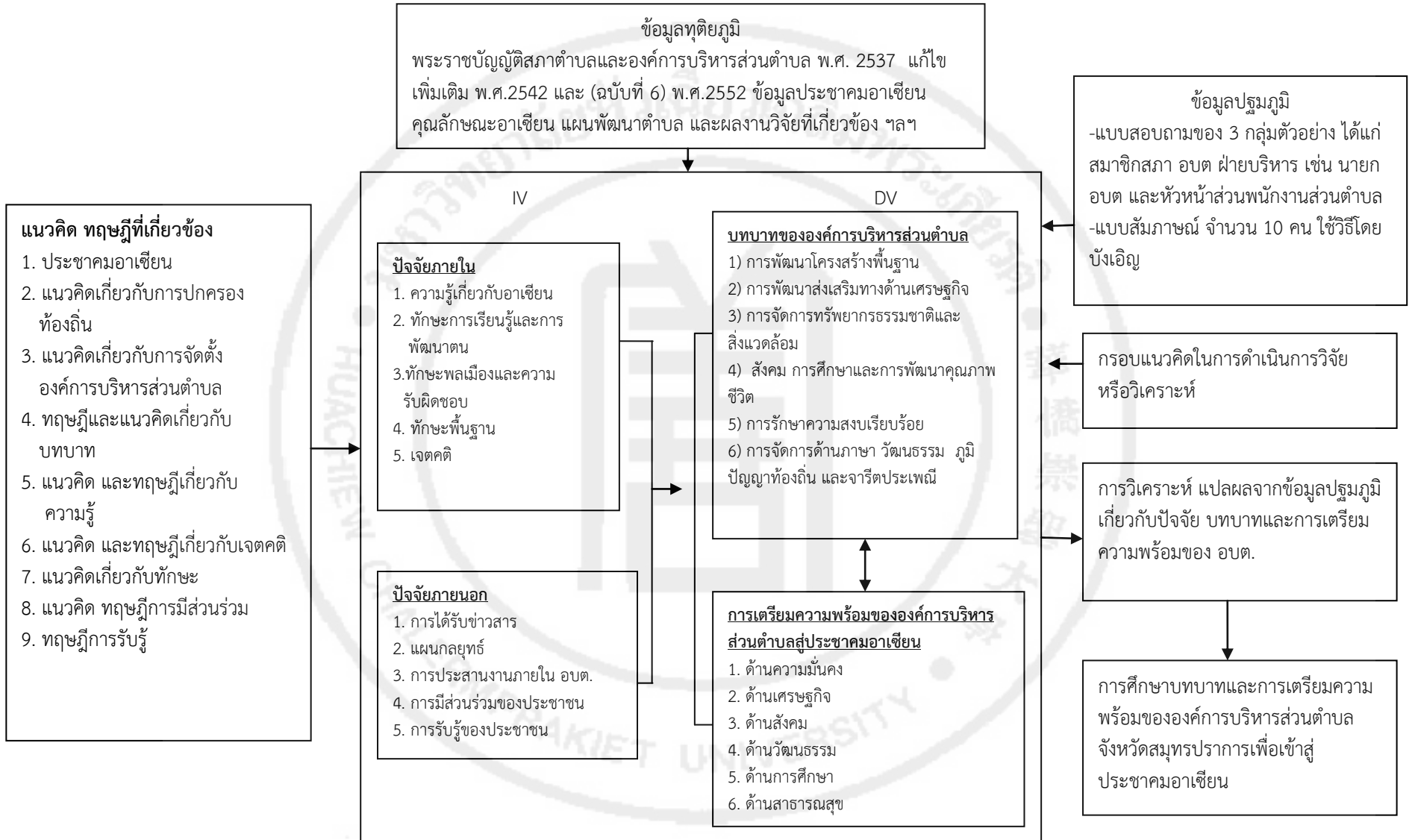
1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ **ปัจจัยภายใน** ได้แก่ เจตคติ ประกอบด้วย ความตระหนักในความ เป็น อาเซียน ความภูมิใจในความเป็นไทย/อาเซียน ร่วมกันรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน มีวิถีชีวิต ประชาธิปไตย ความรู้ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียน และอาเซียน ทักษะการเรียนรู้และ การพัฒนาตน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะพื้นฐาน

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ การได้รับข่าวสาร แผนกลยุทธ์ การประสานงานภายใน การมีส่วน ร่วมของประชาชน และการรับรู้ของประชาชน

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ **บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล** ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สังคม การศึกษา และการพัฒนาคุณภาพชีวิต การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญา และจารีตประเพณี

การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข
จึงกำหนดกรอบแนวความคิดของการวิจัยไว้ ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 2.4 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง บทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” โดยการศึกษาครั้งนี้ มีระเบียบวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การทดสอบเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
6. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

3.1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก) ประชากร

การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้คือ ฝ่ายบริหาร สมาชิกสภา-องค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล จำนวน 6 อำเภอ 30 องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งสิ้น 909 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงประชากรกลุ่มเป้าหมายของการวิจัย

อำเภอ	ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนประชากรทั้งหมด		
		นายก อบต., รองนายก อบต., เลขฯ	สมาชิกสภา อบต.	พนักงานส่วนตำบล
1. เมือง	1. เทพารักษ์	4	10	6
	2. บางด้วน	4	16	8
	3. บางโปรง	4	8	6
	4. แพรกษา	4	12	7
	5. แพรกษาใหม่	4	14	6
	รวม		20	60
2. บางบ่อ	1. คลองด่าน	4	10	5
	2. คลองนิมยตรา	4	12	5
	3. บางบ่อ	4	19	6
	4. บางเพรียง	4	12	7
	5. บ้านระกาศ	4	20	5

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

อำเภอ	ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนประชากรทั้งหมด		
		นายก อบต., รองนายก อบต. ,เลขฯ	สมาชิกสภา อบต.	พนักงานส่วนตำบล
	6. เปร็ง	4	20	6
	รวม	24	93	34
3. บางพลี	1. บางแก้ว	4	32	6
	2. บางโฉลง	4	22	9
	3. บางปลา	4	30	5
	4. บางพลีใหญ่	4	46	9
	5. ราชาทะเว	4	30	5
	6. หนองปรือ	4	7	7
	รวม	24	167	41
4. บางเสาธง	1. บางเสาธง	3	34	8
	2. ศรีชะจรเข้้น้อย	4	27	6
	3. ศรีชะจรเข้ใหญ่	4	19	8
	รวม	11	80	22
5. พระประแดง	1. ทรงคนอง	4	26	5
	2. บางกระสอบ	2	23	3
	3. บางกอบัว	4	25	6
	4. บางกะเจ้า	4	17	8
	5. บางน้ำผึ้ง	4	22	5
	6. บางยอ	4	21	7
	รวม	22	134	34
6. พระสมุทรเจดีย์	1. นาเกลือ	4	16	6
	2. ในคลองบางปลากด	4	26	9
	3. บ้านคลองสวน	4	8	6
	4. แหลมฟ้าผ่า	4	18	5
	รวม	16	68	26
	รวมทั้งหมด	117	602	190

ข) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และพนักงานส่วนตำบล ที่สุ่มมาจาก ประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เป็นการสุ่มที่ทำให้เป็น ตอน ๆ หลายชั้น ประชากรแต่ละหน่วยจะถูกจัดไว้เป็นกลุ่ม ๆ ซึ่งเป็นการสุ่มแบบผสมกันระหว่าง การสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีจับสลาก แบบชั้นภูมิ และแบบกลุ่ม มีวิธีการดังนี้

ระดับอำเภอ จังหวัดสมุทรปราการ มีอำเภออยู่ในเขตการปกครองอยู่ 6 อำเภอ ได้แก่

1. อำเภอเมืองสมุทรปราการ มี 5 อบต. ได้แก่ อบต.เทพารักษ์ อบต.บางด้วน อบต.บางโพง อบต.แพรกษา และอบต.แพรกษาใหม่
2. อำเภอบางพลี มี 6 อบต. ได้แก่ อบต.หนองปรือ อบต.บางแก้ว อบต.บางไฉลง อบต.บางปลา อบต.บางพลีใหญ่ และอบต.ราชาเทวะ
3. อำเภอบางบ่อ มี 6 อบต. ได้แก่ อบต.คลองด่าน อบต.คลองนิมมาตรา อบต.บางบ่อ อบต.บางเพรียง อบต.บ้านระกาศ และอบต.เปรี้ง
4. อำเภอบางเสาธง มี 3 อบต. ได้แก่ อบต.บางเสาธง อบต.ศรีษะจรเข้ชั้น้อย และ อบต.ศรีษะจรเข้ใหญ่
5. อำเภอพระประแดง มี 6 อบต. ได้แก่ อบต.ทรงคนอง อบต.บางกระสอบ อบต.บางกอบัว อบต.บางกะเจ้า อบต.บางน้ำผึ้ง และอบต.บางยอ
6. อำเภอพระสมุทรเจดีย์ มี 4 อบต. ได้แก่ อบต.นาเกลือ อบต.โนนคลองปลากด อบต.บ้านคลองสวน และอบต.แหลมฟ้าผ่า

โดยในแต่ละอำเภอ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ให้ ได้ อบต. ในแต่ละอำเภอน้อยตามอัตราส่วนที่เหมาะสม (50%) ดังนี้

1. อำเภอเมืองสมุทรปราการ สุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาให้ได้จำนวน อบต.ที่จะศึกษา 3 อบต.
2. อำเภอบางพลี สุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาให้ได้จำนวน อบต.ที่จะศึกษา 3 อบต.
3. อำเภอบางบ่อ สุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาให้ได้จำนวน อบต.ที่จะศึกษา 3 อบต.
4. อำเภอบางเสาธง สุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาให้ได้จำนวน อบต.ที่จะศึกษา 1 อบต.
5. อำเภอพระประแดง สุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาให้ได้จำนวน อบต.ที่จะศึกษา 3 อบต.
6. อำเภอพระสมุทรเจดีย์ สุ่มตัวอย่างแบบธรรมดาให้ได้จำนวน อบต.ที่จะศึกษา 2 อบต.

ระดับองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อดำเนินการสุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ อบต.ตามอัตราส่วนที่ เหมาะสม (50%) ดังกล่าวข้างต้น จะได้ อบต. ที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 15 อบต. และได้ใช้วิธีการวิธี จับสลาก (Lottery Method) โดยให้ทุก อบต. มีโอกาสที่จะได้รับเลือกเท่า ๆ กัน ซึ่งผู้วิจัยจับสลาก รายชื่อ อบต.ที่จะใช้ศึกษาได้ ดังนี้

1. อำเภอเมืองสมุทรปราการ มี 3 อบต. ได้แก่ อบต.เทพารักษ์ อบต.บางโพง และ อบต.แพรกษาใหม่
2. อำเภอบางพลี มี 3 อบต. ได้แก่ อบต.หนองปรือ อบต.บางแก้ว อบต.บางไฉลง อบต.บางปลา อบต.บางพลีใหญ่ และอบต.ราชาเทวะ
3. อำเภอบางบ่อ มี 3 อบต. ได้แก่ อบต.คลองด่าน อบต.บางบ่อ และบ้านระกาศ
4. อำเภอบางเสาธง มี 1 อบต. ได้แก่ อบต.ศรีษะจรเข้ชั้น้อย

5. อำเภอพระประแดง มี 3 อบต. ได้แก่ อบต.ทรงคนอง อบต.บางน้ำผึ้ง และอบต.บางยอ

6. อำเภอพระสมุทรเจดีย์ มี 2 อบต. ได้แก่ อบต.นาเกลือ และอบต.แหลมฟ้าผ่า

โดยศึกษาผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลทุกคนจาก องค์การบริหารส่วนตำบลที่คัดเลือกมาทั้งสิ้น 15 องค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการฯ จำนวน 60 คน ฝ่ายนิติบัญญัติมี สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 303 คน และพนักงานส่วนตำบลซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการ จำนวน 84 คน รวมจำนวน 447 คน ดังตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3.2 แสดงกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

อำเภอ	ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนประชากรทั้งหมด		
		นายก อบต., รองนายก อบต. ,เลขฯ	สมาชิกสภา อบต.	พนักงานส่วนตำบล
1. เมือง	1. เทพารักษ์	4	10	6
	2. บางโปรง	4	8	6
	3. แพรกษาใหม่	4	14	6
		12	32	18
2. บางบ่อ	1. คลองด่าน	4	10	5
	2. บางบ่อ	4	19	6
	3. บ้านระกาศ	4	20	5
		12	49	16
3. บางพลี	1. บางแก้ว	4	32	6
	2. บางปลา	4	30	5
	3. ราชาเทวะ	4	30	5
		12	92	16
4. บางเสาธง	1. ศรีษะจรเข้บ่อย	4	27	6
		4	27	6
5. พระประแดง	1. ทรงคนอง	4	26	5
	2. บางน้ำผึ้ง	4	22	5
	3. บางยอ	4	21	7
		12	69	17

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

อำเภอ	ชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวนประชากรทั้งหมด		
		นายก อบต., รองนายก อบต. ,เลขฯ	สมาชิกสภา อบต.	พนักงานส่วนตำบล
6. พระสมุทรเจดีย์	1. นาเกลือ	4	16	6
	2. แหลมฟ้าผ่า	4	18	5
		8	34	11
	รวมทั้งหมด	60	303	84

สำหรับกลุ่มผู้รู้ (Key Informant) ที่ใช้สัมภาษณ์ประกอบด้วยพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน รวม 10 คน จะใช้การคัดเลือกแบบตามสะดวก เนื่องจากกลุ่มผู้รู้หรือให้ข้อมูลสำคัญเป็นบุคคลที่เป็นตัวแทนในองค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นผู้นำที่เป็นทางการ และผู้นำที่ไม่เป็นทางการ ผู้ปฏิบัติงานตรง ผู้ประสานงานและร่วมมือปฏิบัติงานในพื้นที่ อดีตสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้รับผลกระทบโดยตรงจากบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จะสัมภาษณ์หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึกต่อไป

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย

1. ศึกษาจากเอกสาร (Documentary) เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติ และการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล การกำหนดบทบาทหน้าที่จากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542 และศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน ประกอบกับแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตการศึกษาและการสร้างแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ในเรื่องการศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างเกี่ยวกับปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก บทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกตามข้อ 3.1 ประกอบด้วยพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ครู ฯลฯ และประชาชน รวม 10 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบตามสะดวกจากองค์การบริหารส่วนตำบล โดยจะสัมภาษณ์ หลังจากเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษาจากเอกสาร ข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือใน

การรวบรวมข้อมูลในการศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 447 ฉบับ มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น 1) ความรู้ 2) ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน 3) ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ 4) ทักษะพื้นฐาน และ 5) เจตคติ เป็นต้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เช่น 1) การได้รับข่าวสาร 2) แผนกลยุทธ์ 3) การประสานงานภายใน 4) การมีส่วนร่วมของประชาชน 5) การรับรู้ของประชาชน เป็นต้น

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจารีตประเพณี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข

3.3 การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(1) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประกอบด้วย 3 คน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.บงอร ฉางทรัพย์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ รองศาสตราจารย์ศุภานัน สิทธิเลิศ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิน โรจน์ประเสริฐ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นผู้ตรวจสอบ พิจารณาและตัดสินว่าเครื่องมือชิ้น ๆ มีความตรงหรือไม่ ซึ่งก็จะเป็นการพิจารณาว่าเครื่องมือชิ้น ๆ ได้ถามในแง่มุมต่าง ๆ หรือประเด็นต่าง ๆ ตามที่ควรจะถามได้ครอบคลุมหรือไม่ ถ้าผู้เชี่ยวชาญทุกท่านตัดสินตรงกันว่าใช้ได้ เครื่องมือวิจัยนั้นก็มีความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของสำนวนภาษา ถ้าข้อคำถามใดผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นไม่ตรงกันก็ควรปรับปรุงแก้ไขการตรวจสอบโดยวิธีนี้เรียกว่า ความตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)

(2) ผู้วิจัยได้ทำการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะกลุ่ม ที่ผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้ง 3 คน ได้พิจารณาให้คะแนนความคิดเห็นโดยกำหนดคะแนนความคิดเห็น ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมของเนื้อหาและสำนวนภาษา
- 0 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความเหมาะสมของเนื้อหาและสำนวนภาษาหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความเหมาะสมของเนื้อหาและสำนวนภาษา

ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้มาจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

และจากข้อคำถามทั้งหมด 120 ข้อ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาและสำนวนภาษา โดยการคำนวณด้านเนื้อหาพบว่า มีข้อคำถามที่มีค่าดัชนีมากกว่า 0.5 จำนวน 108 ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะของเนื้อหา แต่ก็มีข้อคำถามที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 จำนวน 12 ข้อ ประกอบกับการคำนวณด้านสำนวนภาษาพบว่า มีข้อคำถามที่มีค่าดัชนีมากกว่า 0.5 จำนวน 86 ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะของสำนวนภาษา แต่ก็มีข้อคำถามที่มีค่าดัชนีต่ำกว่า 0.5 จำนวน 34 ข้อ ซึ่งจะต้องปรับปรุง/แก้ไขเนื้อหาและภาษาให้เหมาะสม หรือที่ไม่เกี่ยวข้องก็ให้คัดออกไป ในการนี้ ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือก ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความเหมาะสมทั้งเนื้อหาและการใช้ภาษาที่กระชับ ชัดเจนเข้าใจง่าย และที่เกี่ยวข้องเสร็จเรียบร้อยแล้วจำนวน 110 ข้อ

(3) นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุงเนื้อหา ความสอดคล้อง และภาษาไปทดสอบกับองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนครนายก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายที่จะศึกษา แต่เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางตอนกลางของประเทศไทยเหมือนกันกับจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 ฉบับ

(4) การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่แก้ไขไปทำการทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับกลุ่มที่จะศึกษาคือเป็นกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลางเหมือนกันกับจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 ฉบับ โดยวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นเป็นรายด้าน และทั้งฉบับ จากวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ของคอนบาร์ท (Cronbach's Coefficient Alpha) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมืออยู่ระหว่าง 0.00 – 1.00 ยิ่งเข้าใกล้ 1.00 ก็จะมี ความเชื่อมั่นสูง ฉะนั้นเกณฑ์การแปลผลความเชื่อมั่น มีดังนี้ (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2552 : 144)

0.00 – 0.20 ความเชื่อมั่นต่ำมาก/ไม่มีเลย

0.21 – 0.40 ความเชื่อมั่นต่ำ

0.41 – 0.70 ความเชื่อมั่นปานกลาง

0.71 – 1.00 ความเชื่อมั่นสูง

4.1 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามข้อมูลปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล แยกองค์ประกอบเป็น 5 ด้าน คือ

ก. ด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียน มีข้อคำถาม 5 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทและความพร้อมมากที่สุด = 5 มีบทบาทและความพร้อมมาก = 4 มีบทบาทและความพร้อมปานกลาง = 3 มีบทบาทและความพร้อมน้อย = 2 มีบทบาทและความพร้อมน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.932 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ข. ด้านทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน มีข้อคำถาม 4 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทและความพร้อมมากที่สุด = 5 มีบทบาทและความพร้อมมาก = 4 มีบทบาทและความพร้อมปานกลาง = 3 มีบทบาทและความพร้อมน้อย = 2 มีบทบาทและความพร้อมน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.869 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

2 มีบทบาทและความพร้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.796 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

จ. ด้านการรับรู้ของประชาชน มีข้อคำถาม 6 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทและความพร้อมมากที่สุด = 5 มีบทบาทและความพร้อมมาก = 4 มีบทบาทและความพร้อมปานกลาง = 3 มีบทบาทและความพร้อมน้อย = 2 มีบทบาทและความพร้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.851 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

4.3 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล แยกองค์ประกอบเป็น 6 ด้าน คือ

ก. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีข้อคำถาม 6 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทมากที่สุด = 5 มีบทบาทมาก = 4 มีบทบาทปานกลาง = 3 มีบทบาทน้อย = 2 มีบทบาทน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.871 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ข. ด้านการพัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจ มีข้อคำถาม 8 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทมากที่สุด = 5 มีบทบาทมาก = 4 มีบทบาทปานกลาง = 3 มีบทบาทน้อย = 2 มีบทบาทน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.840 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ค. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ มีข้อคำถาม 5 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทมากที่สุด = 5 มีบทบาทมาก = 4 มีบทบาทปานกลาง = 3 มีบทบาทน้อย = 2 มีบทบาทน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.895 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ง. ด้านสังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีข้อคำถาม 10 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทมากที่สุด = 5 มีบทบาทมาก = 4 มีบทบาทปานกลาง = 3 มีบทบาทน้อย = 2 มีบทบาทน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.949 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

จ. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย มีข้อคำถาม 4 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทมากที่สุด = 5 มีบทบาทมาก = 4 มีบทบาทปานกลาง = 3 มีบทบาทน้อย = 2 มีบทบาทน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.873 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ฉ. ด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและจารีตประเพณี มีข้อคำถาม 4 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีบทบาทมากที่สุด = 5 มีบทบาทมาก = 4 มีบทบาทปานกลาง = 3 มีบทบาทน้อย = 2 มีบทบาทน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.804 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

4.4 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามข้อมูลการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล แยกองค์ประกอบเป็น 6 ด้าน คือ

ก. ด้านการเมืองและความมั่นคง มีข้อคำถาม 4 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีความพร้อมมากที่สุด = 5 มีความพร้อมมาก = 4 มีความพร้อมปานกลาง = 3 มีความพร้อมน้อย = 2 มีความพร้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.740 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ข. ด้านเศรษฐกิจ มีข้อคำถาม 4 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีความพร้อมมากที่สุด = 5 มีความพร้อมมาก = 4 มีความพร้อมปานกลาง = 3 มีความพร้อมน้อย = 2 มีความพร้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.957 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ค. ด้านสังคม มีข้อคำถาม 4 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีความพร้อมมากที่สุด = 5 มีความพร้อมมาก = 4 มีความพร้อมปานกลาง = 3 มีความพร้อมน้อย = 2 มีความพร้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.853 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ง. ด้านวัฒนธรรม มีข้อคำถาม 5 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีความพร้อมมากที่สุด = 5 มีความพร้อมมาก = 4 มีความพร้อมปานกลาง = 3 มีความพร้อมน้อย = 2 มีความพร้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.752 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

จ. ด้านการศึกษา มีข้อคำถาม 5 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีความพร้อมมากที่สุด = 5 มีความพร้อมมาก = 4 มีความพร้อมปานกลาง = 3 มีความพร้อมน้อย = 2 มีความพร้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.922 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ฉ. ด้านสาธารณสุข มีข้อคำถาม 5 ข้อ มีระดับการวัด 5 ระดับ มีค่าคะแนน 1- 5 คะแนน โดยให้ระดับคะแนนดังนี้ มีความพร้อมมากที่สุด = 5 มีความพร้อมมาก = 4 มีความพร้อมปานกลาง = 3 มีความพร้อมน้อย = 2 มีความพร้อมน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย = 1 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นได้เท่ากับ 0.854 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

ในการนี้ ทดสอบค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.979 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นระดับสูง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างเกี่ยวกับปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก บทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งใช้กับกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำแบบทางการ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ครู ฯลฯ และประชาชน รวม 10 คน และได้นำมาสรุปตามประเด็นเนื้อหาของการสัมภาษณ์ในภาพรวม ซึ่งการประมวลผลจะเป็นข้อความบรรยาย

2) ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่ได้แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และทดสอบเรียบร้อยแล้วตามข้อ 3.3 เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย

ก. ทำหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการที่จะเข้าเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล โดยกำหนดวันที่จะเข้าจัดเก็บข้อมูล และวันที่ขอเก็บแบบสอบถามกลับคืน

ข. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามจากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลโดยตรง

ค. ผู้วิจัยได้เข้าไปในพื้นที่ภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 15 องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับคืนนั้นไม่พร้อมกัน โดยจัดส่งข้อมูลตั้งแต่วันที่ 23 มกราคม 2558 และเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2558 ถึงวันที่ 24 มีนาคม 2558

ในการนี้ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามในภาพรวมกลับคืนมา จำนวน 409 ชุด จากจำนวน 447 ชุด คิดเป็นร้อยละ 91.5 และแยกเป็นรายกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้กรอกแบบสอบถามคือ ผู้บริหาร จำนวน 60 คน ตอบกลับคืน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 303 คน ตอบกลับคืน จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 92.7 และพนักงานส่วนตำบล จำนวน 84 คน ตอบกลับคืน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ทั้งนี้ ได้ใช้แบบสอบถามทั้งหมดในการวิเคราะห์

3) ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูล และลงรหัสข้อมูล เพื่อที่จะทำการประมวลผลและวิเคราะห์ผลต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุญาตให้เข้าจัดเก็บข้อมูล และความร่วมมือกรอกแบบสอบถามของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุกตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ ได้แก่

1. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เช่น การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายระดับปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งกำหนดค่าสถิติพื้นฐานเป็นระดับค่าเฉลี่ย (ลัวัน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536 : 156-157) มีรายละเอียด ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น (ระดับการวัด)}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 แสดงว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 แสดงว่า เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 แสดงว่า เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 แสดงว่า เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 แสดงว่า เห็นด้วยมากที่สุด

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระกัน ซึ่งมีเกณฑ์กำหนด ดังนี้

0.71 ถึง 1.00	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
0.31 ถึง 0.70	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
0.01 ถึง 0.03	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์
- 0.01 ถึง - 0.03	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ และเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม
- 0.31 ถึง - 0.70	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง และเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม
- 0.71 ถึง - 1.00	ความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

3. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE- WAY ANOVA) โดยหาค่า F-TEST และ Multiple Comparisons (Scheffe) เพื่อเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

4. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน (Multiple Regression Analysis) โดยใช้ Enter Regression Analysis ในการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยการกำหนดตัวแปรเข้าสู่สมการทั้งหมด และ Stepwise Regression Analysis ที่เน้น Best Fit Model) เพื่อวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ในการนี้ การวิจัยจะใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ด้วยคอมพิวเตอร์ SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus)

3.6 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ

ด้วยการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สังเกตแล้วนำมาวิเคราะห์ และแปลความหมายด้วยการเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิเคราะห์และวิจัยจะได้นำเสนอตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 4.1 บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.2 การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 4.3 ระดับปัจจัยภายในและภายนอกในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 4.4 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล
- 4.5 ทดสอบสมมติฐาน
- 4.6 สรุป

4.1 บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านการจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจารีตประเพณี

4.1.1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ในเรื่องด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่าบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านนี้อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของการดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือ ดำเนินการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามแผนที่กำหนด เช่น ถนน สะพาน

ทางเดินเท้า เป็นต้น ($\bar{X} = 3.98$) และน้อยที่สุด คือ เส้นทางที่ปรับปรุงใช้เป็นเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.77$) ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. ดำเนินการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามแผนที่กำหนด เช่น ถนน สะพาน ทางเดินเท้า เป็นต้น	3.98	.891	มาก
2. เส้นทางที่ปรับปรุงใช้เป็นเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร	3.77	.912	มาก
3. จัดทำท่อระบายน้ำ/รางระบายน้ำในเส้นทางคมนาคม เขตพื้นที่ อบต.ตามมาตรฐานสากล	3.90	.942	มาก
4. ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่ อบต.	4.02	.894	มาก
5. จำนวนครัวเรือนในเขตพื้นที่ อบต.ใช้น้ำประปาเพื่อการอุปโภคบริโภค มากกว่าร้อยละ 95	3.96	.956	มาก
6. จัดตั้งระบบเสียงตามสาย/หอกระจายข่าว/วิทยุชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร และการรับรู้ของประชาชน	3.92	.901	มาก
รวม	3.92	.717	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นอย่างมาก หรือจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าเป็นงานหลักขององค์การบริหารส่วนตำบล เพราะเป็นงานที่สามารถมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมในสายตาของประชาชน ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลมีความต้องการจะพัฒนาส่งเสริมระบบโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับผังเมืองและการเติบโตของเมือง พร้อมทั้งรองรับการจัดการภัยพิบัติ และสิ่งที่สำคัญต้องการพัฒนาสภาพแวดล้อมของตำบล โดย

1) พัฒนาระบบการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่าง ๆ เช่น การติดตั้งไฟฟ้าในหมู่บ้านให้ครบทุกหมู่บ้าน การก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งพัง สร้างถนน คสล. ถนนลาดยาง ถนนลูกรัง ขยายถนน ปรับปรุงผิวจราจร ก่อสร้างสะพาน คสล.ข้ามคลอง วางท่อระบาย

น้ำ ปรับปรุงท่อระบายน้ำ ขุดลอกคูคลอง ก่อสร้างอาคารโรงสูบน้ำ ก่อสร้างประตูระบายน้ำ และขยายเขตประปานครหลวง เป็นต้น

2) สนับสนุนการรองรับภารกิจถ่ายโอนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ

ในการนี้ การก่อสร้างอาคารสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการก่อสร้างอาคารที่มีขนาดใหญ่โตค่อนข้างมาก ซึ่งอาจจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและประโยชน์ในการใช้งาน

4.1.2 การพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ

ในเรื่องด้านการพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ ขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่าบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของการจัดให้มีการรวมกลุ่มอาชีพในการผลิตของหมู่บ้าน ตำบล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือ ดำเนินการจัดให้มีอบรมด้านอาชีพสาขาต่าง ๆ จากความต้องการของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.65$) และน้อยที่สุด คือ จัดตั้งศูนย์ข้อมูลและบริการนักท่องเที่ยว และจัดเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงเกษตร วิถีชีวิต หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ($\bar{X} = 3.38$) ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1.จัดให้มีการรวมกลุ่มอาชีพในการผลิตของหมู่บ้าน ตำบล	3.78	.912	มาก
2.จัดให้มีอบรมด้านอาชีพสาขาต่าง ๆ จากความต้องการของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง	3.65	.858	มาก
3. จัดให้มีการดำเนินการจัดหาตลาดให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ อย่างครบวงจร	3.50	.953	มาก
4. จัดให้มีการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตร พัฒนาคุณภาพ มาตรฐาน รูปแบบและบรรจุภัณฑ์ของผลผลิต	3.51	.978	มาก
5.จัดให้มีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตหรือสหกรณ์ในหมู่บ้าน ตำบล	3.54	.967	มาก
6. จัดตั้งศูนย์ข้อมูลและบริการนักท่องเที่ยว	3.38	1.080	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
7. ดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน ตลาดน้ำ ฯลฯ	3.45	1.099	มาก
8. จัดเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงเกษตร วิถีชีวิต หรือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	3.38	1.039	ปานกลาง
รวม	3.52	.803	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่จะดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี ที่มุ่งเน้นการสนับสนุน ส่งเสริมกลุ่มอาชีพของท้องถิ่น และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เน้นกระบวนการสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชน ขยายเครือข่าย โดยจัดหาแหล่งรองรับหรือตลาดส่งออกสินค้าของกลุ่มอาชีพ เช่น โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนผลิตภัณฑ์ OTOP ฝึกอบรมทักษะด้านอาชีพแก่กลุ่มผู้สูงอายุ ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวในตำบล จัดตั้งสหกรณ์ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ การบรรจุภัณฑ์และการตลาดของสินค้าชุมชน สนับสนุนอุตสาหกรรมในครัวเรือน หัตถกรรมไทย วิสาหกิจชุมชน การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ เป็นต้น

ในการนี้ การส่งเสริมกลุ่มอาชีพ และจัดหาตลาดทั้งในและต่างประเทศ จะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งมานานกว่า 10 ปีขึ้นไป ซึ่งมีปัจจัยที่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ ทั้งบุคลากร และประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล อีกทั้งการพัฒนาคุณภาพสินค้าจนสามารถยกระดับสินค้า OTOP ขึ้นสู่ระดับจังหวัด และสามารถเป็นตัวแทนนำไปแสดงสินค้าในต่างประเทศ ที่เป็นอีกช่องทางหนึ่งที่สามารถขยายตลาดของสินค้าได้ แต่ในทางกลับกันสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งมาน้อยกว่า 10 ปี ประชาชนกล่าวว่ายังไม่เห็นความสำคัญของการรวมกลุ่มในการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ มารวมกลุ่มและอบรมอาชีพ เช่น กรณีตัวอย่างการทำขนมปัง โดยไม่สามารถแข่งขันกับที่อื่นที่เขาทำกันอยู่แล้ว และก็ไม่มีตลาดรองรับอีกด้วย สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลเองก็ไม่ได้หาตลาดให้หลังจากที่ได้มีการอบรมแล้ว โดยประชาชนเองก็มองว่าประชาชนไม่ได้มีความรู้เรื่องของการตลาด เพราะประชาชนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านก็จะมัวอาชีพเป็นเกษตรกรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรกรรมที่ผลิตได้ก็มีตลาดรองรับ ชาวบ้านสามารถส่งผลผลิตขายได้เลยซึ่งผลผลิตที่ได้ยังไม่เพียงพอให้กับตลาดด้วยซ้ำไปในบางครั้ง จึงต้องจัดหาผลผลิตที่อื่นในบริเวณใกล้เคียงมาเพิ่มเติมให้ ดังนั้น จึงทำให้ผลผลิตในหมู่บ้านไม่มีคงเหลือ ประกอบกับราคาผลผลิตทางการเกษตรก็อยู่ในระดับที่ชาวบ้านพอใจ จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องนำผลผลิตมาแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ทำให้ประชาชนไม่เห็นความสำคัญ

ของการรวมกลุ่มอาชีพ แม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะให้ความสำคัญโดยมีการบรรจุโครงการ/กิจกรรมการรวมกลุ่มอาชีพไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปีก็ตาม

4.1.3 การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในเรื่องด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่าบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ดูแล และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในตำบล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมาคือ ดำเนินการศึกษาความเหมาะสมและรายละเอียดในการก่อสร้างระบบระบายน้ำ และบำบัดน้ำเสียชุมชนในตำบล และส่งเสริมและรณรงค์การคัดแยกและกำจัดขยะของครัวเรือนในเขตพื้นที่ของ อบต. ($\bar{X} = 3.67$) และน้อยที่สุด คือ การพัฒนาชนบทให้เป็นระบบในด้านการใช้ที่ดิน ที่อยู่อาศัย บริการพื้นฐาน และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ($\bar{X} = 3.53$) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. การพัฒนาชนบทให้เป็นระบบในด้านการใช้ที่ดิน ที่อยู่อาศัย บริการพื้นฐาน และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน	3.53	.995	มาก
2. รณรงค์ให้สถานประกอบการต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ อบต. ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ	3.61	.946	มาก
3. ศึกษาความเหมาะสมและรายละเอียดในการก่อสร้างระบบระบายน้ำ และบำบัดน้ำเสียชุมชนในตำบล	3.67	.971	มาก
4. ส่งเสริมและรณรงค์การคัดแยกและกำจัดขยะของครัวเรือนในเขตพื้นที่ของ อบต.	3.67	.985	มาก
5. ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ดูแล และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในตำบล	3.70	1.000	มาก
รวม	3.64	.849	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมีกองสาธารณสุข เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ โดยงานส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาสภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ สถานที่ สาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ตลอดจนส่งเสริมการบริหารจัดการดูแลรักษาความสะอาดอย่างมีระบบ เช่น โครงการปรับภูมิทัศน์สิ่งแวดล้อม โครงการผลิตน้ำจืดดื่มที่สะอาด ศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อม เช่น อากาศ น้ำ ฝุ่นละออง ดิน ฯลฯ ทำความสะอาดถนน สะพานลอย ทางเดินเท้า การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน บริหารจัดการขยะมูลฝอย ส่งเสริมการคัดแยกขยะรีไซเคิล เพื่อลดปริมาณขยะ เป็นต้น

4.1.4 สังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ในเรื่องด้านสังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาค้นคว้าบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านสังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของการสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาศาสนธรรม เพื่อให้เกิดองค์ความรู้และพัฒนาจิตใจ ส่งเสริมโดยจัดโครงการร่วมมือและประสานเชื่อมโยงกันระหว่างบ้าน วัด และโรงเรียนในการพัฒนาท้องถิ่น และพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อเตรียมการจัดการศึกษาระดับอนุบาล และประถมศึกษาในโอกาสต่อไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาคือ ฝึกอบรม/จัดค่ายเยาวชน เพื่อสร้างความเป็นผู้นำ จิตอาสา และร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่นเช่น อสม.น้อย ดูแลผู้สูงอายุ สิ่งแวดล้อม อื่น ๆ ($\bar{X} = 3.79$) และน้อยที่สุด คือ สนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ได้รับความรอบรู้ที่ทันต่อสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ($\bar{X} = 3.60$) ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านสังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. สร้างเครือข่ายเด็กและเยาวชนให้มีกิจกรรมที่ต่อเนื่องและเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น	3.69	.936	มาก
2. สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาศาสนธรรม เพื่อให้เกิดองค์ความรู้และพัฒนาจิตใจ	3.82	.829	มาก
3. ส่งเสริมโดยจัดโครงการร่วมมือและประสานเชื่อมโยงกันระหว่างบ้าน วัด และโรงเรียนในการพัฒนาท้องถิ่น	3.82	.885	มาก
4. ฝึกอบรม/จัดค่ายเยาวชน เพื่อสร้างความเป็นผู้นำ จิตอาสา และร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่นเช่น อสม.น้อย ดูแลผู้สูงอายุ สิ่งแวดล้อม อื่น ๆ	3.79	.929	มาก
5. พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อเตรียมการจัดการศึกษาระดับอนุบาล และประถมศึกษาในโอกาสต่อไป	3.82	.954	มาก
6. จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เพื่อเป็นแหล่งบริการความรู้ต่าง ๆ แก่ชุมชน	3.65	.979	มาก
7. สนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ได้รับความรอบรู้ที่ทันต่อสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคม แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป	3.60	.935	มาก
8. จัดทำโครงการส่งเสริมสุขภาพชุมชน (กาย จิตใจ ความคิด) ให้กับผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถพึ่งตนเองได้	3.73	.928	มาก
9. โครงการจัดสร้างศูนย์สุขภาพและสถานที่ออกกำลังกายประจำหมู่บ้าน	3.66	.998	มาก
10. จัดโครงการกีฬาให้กับกลุ่มต่าง ๆ เช่น เยาวชน ผู้สูงอายุ เป็นต้น	3.70	.960	มาก
รวม	3.73	.750	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านสังคม การศึกษาและพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า

1) ด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

1.1 มีการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในตำบล และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

1.2 ส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานด้านสวัสดิการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส เช่น โครงการตัดแว่นสายตาให้ผู้มีปัญหาทางสายตา ซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ยากไร้ มีการจัดงานวันผู้สูงอายุ อบรมเครือข่ายผู้สูงอายุ และผู้พิการ นอกจากนี้ ก็มีเบี้ยยังชีพคนชรา เบี้ยยังชีพผู้พิการ และเบี้ยยังชีพผู้ป่วยโรคเอดส์ เป็นต้น

1.3 ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับทิศทางของการสร้างสุขภาวะแบบองค์รวม และการสร้างสังคมที่อยู่ดีมีสุข เป็นชุมชนที่น่าอยู่ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมีการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน ตำบล จัดให้มีป้อมยามประจำหมู่บ้านทั้งทางเข้าและทางออกของหมู่บ้าน ทำให้ปัญหายาเสพติดและการก่ออาชญากรรมสามารถลดลงได้ รวมทั้งการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เช่น จัดซื้อเครื่องดับเพลิง โครงการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ เป็นต้น

1.4 ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมกลุ่มสตรี เยาวชน กลุ่มแม่บ้าน ผู้สูงอายุ และการพัฒนาการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อพพ.) และอาสาสมัครตำรวจชุมชนประจำตำบล (ตชด.) ในการพัฒนาท้องถิ่น เช่น โครงการพัฒนาศักยภาพ และฟื้นฟูความรู้ด้านสาธารณสุขให้กับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน โครงการ อบรม ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ทักษะศึกษาดูงาน โครงการครอบครัวสัมพันธ์ โครงการวันสตรีสากล อบรมป้องกันแก้ไขการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โรคเอดส์ และปัญหายาเสพติดของเด็กและเยาวชน มีกองทุนโครงการสวัสดิการชุมชน เป็นต้น

1.5 การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีให้กับประชาชน ส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สนับสนุนและส่งเสริมการกีฬาเพื่อให้มีสุขภาพอนามัยที่ดี ตลอดจนให้บริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง และสนับสนุนการดำเนินการตามกฎหมายสุขภาพแห่งชาติ ช่วยรณรงค์ให้เกิดการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางด้านสุขภาพอนามัย เช่น โครงการกีฬาท้องถิ่นสัมพันธ์ โครงการแข่งขันกีฬานักเรียน ด้านยาเสพติดสำหรับกลุ่มโรงเรียนในตำบล โครงการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โครงการชุมชนสีขาวต่อต้านยาเสพติด โครงการป้องกันโรคติดต่อในเขตพื้นที่ สวนสาธารณะและลานกีฬา โครงการป้องกันโรคระบาดต่าง ๆ โครงการรณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในสุนัข แมว โครงการหมอน้อยอาสาติดตามลูกน้ำยุงลาย เป็นต้น

2) ด้านการศึกษา และศาสนา

2.1 ส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบอย่างต่อเนื่อง แต่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลจะดูแลรับผิดชอบศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือการศึกษาระดับปฐมวัย แต่การ

จัดสรรงบประมาณของศูนย์เด็กเล็ก ก็จะมาจากรวมการปกครองส่วนท้องถิ่น และการสนับสนุนจาก อบต. ส่วนโรงเรียนระดับประถมศึกษา หรือมัธยมนั้นจะเป็นองค์กรประสานงานที่อยู่ในพื้นที่ตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา (สพป.) หรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จึงเป็นผู้ให้การส่งเสริม และสนับสนุน เช่น โครงการกิจกรรมวันครู การพัฒนาครู ผู้ดูแลเด็กเล็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ศึกษา ศึกษาดูงานด้านการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย โครงการพัฒนาเครือข่ายครูแกนนำการจัดการเรียนการสอน สู่อาเซียน อาหารเสริม (นม) โครงการอาหารกลางวัน โครงการพัฒนาด้านวิชาการ (สนับสนุนครู โรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ตำบล) เป็นต้น

ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้สนับสนุนส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ ทั้งในด้านวัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนตลอดจน จัดหาเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2.2 ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางศาสนาทุกศาสนา โดยเน้นให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ตามหลัก ศาสนาที่ปลูกฝังให้เป็นคนดีของสังคม ก่อให้เกิดการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข เช่น โครงการ อบรมคุณธรรม จริยธรรม โครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน บวชชีพราหมณ์ โครงการแห่เทียน จำนำพรรษา โครงการบวชเนกขัมมะ เป็นต้น

4.1.5 การรักษาความสงบเรียบร้อย

ในเรื่องด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัด สมุทรปราการ โดยผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่าบทบาทของ องค์การบริหารส่วนตำบลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 โดย อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของการดำเนินการป้องกัน และบรรเทาสาธารณ ภัยให้กับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือ รักษาความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การห้ามให้มีการเล่นการพนันที่ผิดกฎหมาย การฟอกเงิน หรือการค้ามนุษย์ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.79$) การ จัดทำฝัชมุขชน (อบต.) เพื่อให้ชุมชนพัฒนาอย่างมีระเบียบถูกสุขลักษณะ สอดคล้องกับ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.76$) และน้อยที่สุด คือ คุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สิน อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ($\bar{X} = 3.73$) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. คุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน	3.73	.970	มาก
2. รักษาความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การห้ามให้มีการเล่นการพนันที่ผิดกฎหมาย การฟอกเงิน หรือการค้ำมนุษย์ เป็นต้น	3.84	.967	มาก
3. ดำเนินการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล	3.97	.870	มาก
4. การจัดทำผังชุมชน (อบต.) เพื่อให้ชุมชนพัฒนาอย่างมีระเบียบ ถูกสุขลักษณะ สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.76	.874	มาก
รวม	3.83	.749	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย พบว่า

- ส่งเสริมและสนับสนุนผู้นำชุมชนและผู้นำองค์กรให้มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวกับการพัฒนาตำบล เช่น การจัดทำอบรมสัมมนา และศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ เป็นต้น

- สนับสนุนการดำเนินงาน โดยให้ยึดหลักธรรมาภิบาลและสร้างเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการ เช่น โครงการเพิ่มศักยภาพคณะกรรมการ โครงการอบรมสัมมนาพัฒนาศักยภาพ การจัดทำแผนชุมชนและการขับเคลื่อนแผนชุมชนแบบบูรณาการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเลือกตั้งทุกระดับ อุทหนุนโครงการปฏิบัติการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่และเทศกาลสงกรานต์ จัดตั้งและปรับปรุงศูนย์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ เป็นต้น

- สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วม เปิดโอกาสพัฒนาศักยภาพ และการร่วมดำเนินกิจกรรมอย่างกว้างขวาง ในบทบาทต่างๆ เช่น การเปิดรับฟังความคิดเห็น การเสนอแนะ การร่วมปฏิบัติงาน การร่วมตรวจสอบและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเพื่อพัฒนาตำบล จัดเวทีประชุมประชาคมเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นต้น

แต่ทว่า การจัดเวทีประชาคม องค์การบริหารส่วนตำบลจะเป็นผู้ดำเนินการจัดเวทีให้แต่ประชาชนจะเป็นผู้ดำเนินการ ที่ในท้ายที่สุดก็ต้องเป็นไปตามเหตุผลทางการเมืองนั่นก็คือผู้ที่จะเป็นผู้นำในการดำเนินรายการก็จะเป็นผู้ที่ทางพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้แต่งตั้ง เนื่องจากประชาชนยังไม่ค่อยมีความเข้าใจในการดำเนินการประชุมหรือความรู้ที่จะนำข้อมูลความ

จำเป็นพื้นฐานมาใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการจัดทำแผนชุมชนหรือเป็นปัญหาความต้องการจริง ๆ ก็เพราะว่าประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาสามปี จะสังเกตได้ว่าการเสนอโครงการในการประชุมประชาคมหมู่บ้าน จะเสนอโครงการเฉพาะในส่วนของการสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น แต่จะไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านอื่นๆ เลย นอกจากนี้ประชาชนยังไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่เสนอเข้ามาในแผนพัฒนาสามปี ยังคงมีความต้องการในทุกๆ โครงการซึ่งต้องมีอยู่ในแผนฯ โดยไม่คำนึงถึงศักยภาพของ อบต. ที่ไม่สามารถจะดำเนินการให้ครบทุกโครงการได้

4.1.6 การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจารีตประเพณี

ในเรื่องด้านการจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจารีตประเพณีขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่าบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจารีตประเพณีโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อได้แก่ ค่าคะแนนของการฟื้นฟูส่งเสริมการจัดประเพณีของชาวบ้านในพื้นที่ และประเพณีของท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.70$) รองลงมาคือ ปรับปรุงบำรุงรักษาโบราณสถาน ศิลปวัตถุ และสาธารณสถานของชุมชน ($\bar{X} = 3.52$) ส่งเสริมสนับสนุนจัดทำโครงการให้เด็ก เยาวชนได้รับการศึกษาด้านภาษาโดยเจ้าของภาษาเอง เช่น สอนภาษาอังกฤษโดยอาจารย์เป็นชาวต่างชาติ เพื่อรองรับการเข้าสู่อาเซียนในปี 2558 ($\bar{X} = 3.45$) และน้อยที่สุด คือ โครงการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารสำหรับเจ้าหน้าที่ขององค์กร ($\bar{X} = 3.33$) ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าสถิติพื้นฐานบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจารีตประเพณี

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปลผล
1. โครงการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารสำหรับเจ้าหน้าที่ขององค์กร	3.33	1.049	ปานกลาง
2. ส่งเสริมสนับสนุนจัดทำโครงการ ให้เด็ก เยาวชนได้รับการศึกษาด้านภาษาโดยเจ้าของภาษาเอง เช่น สอนภาษาอังกฤษโดยอาจารย์เป็นชาวต่างชาติ เพื่อรองรับการเข้าสู่อาเซียนในปี 2558	3.45	1.082	มาก
3. ฟื้นฟูส่งเสริมการจัดประเพณีของชาวบ้านในพื้นที่และประเพณีของท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายไป	3.70	.965	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
4. ปรับปรุงบำรุงรักษาโบราณสถาน ศิลปวัตถุ และ สาธารณสถานของชุมชน	3.52	1.078	มาก
รวม	3.50	.884	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และจารีตประเพณี พบว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลให้การสนับสนุน ส่งเสริม รักษาขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรม อันติงามของท้องถิ่น พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ และโบราณสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และเผยแพร่ให้เป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณชน เช่น โครงการจัดงานสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ โครงการแข่งขันเรือพายเนื่องในประเพณีลอยกระทง โครงการจัดงานประเพณีรับบัว โครงการส่งเสริมวัฒนธรรม และประเพณีตักบาตรดอกไม้อื่น โครงการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะการแสดงเพลงพื้นบ้าน ลำตัด โครงการส่งเสริมงานด้านศิลปะและวัฒนธรรม (โขนสด) โครงการประเพณีสงกรานต์ประเพณีประเพณีและวันผู้สูงอายุ เป็นต้น

ส่วนในด้านการส่งเสริมด้านภาษา องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศมาสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็ก และเยาวชนในหมู่บ้าน ตำบล แต่เป็นโครงการระยะสั้น อีกทั้งยังขาดการติดตามประเมินผล จึงทำให้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร และประชาชนเองก็ยังไม่เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของการใช้ภาษาจึงทำให้ขาดความสนใจ และมองเห็นการประกอบอาชีพของตนเองที่ทำให้เกิดรายได้มีความสำคัญมากกว่า จึงไม่ค่อยเข้าร่วมการอบรม ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ครู และประชาชนได้ให้ความคิดเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลโดยเฉพาะกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ควรจะส่งเสริมจัดหลักสูตรการเรียนการสอนโดยเริ่มตั้งแต่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่เป็นการแก้ไขปัญหาในระยะยาว คาดว่าเป็นการส่งเสริมที่น่าจะได้ประโยชน์มากกว่าจัดอบรมระยะสั้น

4.2 การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

4.2.1 ด้านความมั่นคง

ในเรื่องด้านความมั่นคงขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความมั่นคง โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของเตรียมความพร้อมให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและปราศจากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น และสร้างความตระหนักในสิทธิมนุษยชน เห็นคุณค่าในการรักษา ปกป้องสิทธิของตนเอง และเคารพสิทธิผู้อื่นของประชาชนในกลุ่มพื้นที่ อบต. และอาเซียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.51$) รองลงมาคือ มีการกำหนดมาตรฐานการป้องกันการเกิดข้อพิพาท การแก้ไขข้อพิพาท และส่งเสริมสันติภาพในพื้นที่ อบต. ($\bar{X} = 3.49$) และน้อยที่สุด คือ จัดทำฐานข้อมูลความรู้ทางด้านการเมืองของประเทศในประชาคมอาเซียน เผยแพร่ให้ประชาชนทราบ ($\bar{X} = 3.25$) ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความมั่นคง

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปลผล
1. จัดทำฐานข้อมูลความรู้ทางด้านการเมืองของประเทศในประชาคมอาเซียน เผยแพร่ให้ประชาชนทราบ	3.25	1.004	ปานกลาง
2. เตรียมความพร้อมให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและปราศจากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น	3.51	.963	มาก
3. มีการกำหนดมาตรฐานการป้องกันการเกิดข้อพิพาท การแก้ไขข้อพิพาท และส่งเสริมสันติภาพในพื้นที่ อบต.	3.49	.947	มาก
4. สร้างความตระหนักในสิทธิมนุษยชน เห็นคุณค่าในการรักษา ปกป้องสิทธิของตนเอง และเคารพสิทธิผู้อื่นของประชาชนในกลุ่มพื้นที่ อบต. และอาเซียน	3.51	.978	มาก
รวม	3.44	.865	มาก

4.2.2 ด้านเศรษฐกิจ

ในเรื่องด้านด้านเศรษฐกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านเศรษฐกิจโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของโครงการอบรมให้ความรู้ด้านทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอาเซียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.33$) รองลงมาคือ ประชาชนมีความพร้อมในการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่ระบบการแข่งขันสูงในอาเซียน ($\bar{X} = 3.27$) จัดทำโครงการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงาน และการประกอบอาชีพข้ามพรมแดนอย่างเสรีของประชากรในกลุ่มพื้นที่ อบต. และประเทศอาเซียน ($\bar{X} = 3.25$) และน้อยที่สุด คือ จัดทำโครงการเพิ่มพูนทักษะแรงงาน โดยเฉพาะด้านภาษาต่างประเทศ อย่างน้อย 1 ภาษา ($\bar{X} = 3.19$) ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านเศรษฐกิจ

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1.จัดทำโครงการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานและการประกอบอาชีพข้ามพรมแดนอย่างเสรีของประชากรในกลุ่มพื้นที่ อบต. และประเทศอาเซียน	3.25	1.057	ปานกลาง
2.โครงการอบรมให้ความรู้ด้านทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอาเซียน	3.33	1.032	ปานกลาง
3.ประชาชนมีความพร้อมในการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่ระบบการแข่งขันสูงในอาเซียน	3.27	1.031	ปานกลาง
4.จัดทำโครงการเพิ่มพูนทักษะแรงงาน โดยเฉพาะด้านภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา	3.19	1.068	ปานกลาง
รวม	3.26	.940	ปานกลาง

4.2.3 ด้านสังคม

ในเรื่องด้านด้านสังคมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 อยู่ในเกณฑ์ที่มี

ค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้ อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของการส่งเสริมให้ประชาชนมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมายและยึดมั่นวิถีทางประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.56$) รองลงมาคือ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในประชาคมอาเซียนสามารถบูรณาการได้ ($\bar{X} = 3.44$) เสริมสร้างความรู้และทักษะจากการเรียนช่วยให้ประชาชนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันในประชาคมอาเซียนได้ ($\bar{X} = 3.40$) และน้อยที่สุด คือ เตรียมพร้อมประชาชนในพื้นที่ อปต.ตระหนักในปัญหาของสังคมไทย และสังคมของประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.34$) ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคม

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1.เตรียมพร้อมประชาชนในพื้นที่ อปต.ตระหนักในปัญหาของสังคมไทย และสังคมของประชาคมอาเซียน	3.34	.998	ปานกลาง
2.เสริมสร้างความรู้และทักษะจากการเรียนช่วยให้ประชาชนสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันในประชาคมอาเซียนได้	3.40	1.017	มาก
3.ส่งเสริมให้ประชาชนมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย และยึดมั่นวิถีทางประชาธิปไตย	3.56	.968	มาก
4.ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในประชาคมอาเซียนสามารถบูรณาการได้	3.44	.999	มาก
รวม	3.44	.880	มาก

4.2.4 ด้านวัฒนธรรม

ในเรื่องด้านวัฒนธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านวัฒนธรรมโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของส่งเสริมรักษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นให้คงอยู่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.74$) รองลงมาคือ มีการประชาสัมพันธ์งานด้านวัฒนธรรมของ อปต. ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สื่อ/สิ่งพิมพ์/วิทยุชุมชน/หอกระจายข่าว ฯลฯ ($\bar{X} = 3.59$) และน้อยที่สุด คือ มีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาด้านวัฒนธรรมของไทยและกลุ่มประเทศอาเซียนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ($\bar{X} = 3.45$) ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านวัฒนธรรม

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. ส่งเสริมรักษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นให้คงอยู่	3.74	.902	มาก
2. มีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาด้านวัฒนธรรมของไทยและกลุ่มประเทศอาเซียนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	3.45	.992	มาก
3. มีการประชาสัมพันธ์งานด้านวัฒนธรรมของ อบต. ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สื่อ/สิ่งพิมพ์/วิทยุชุมชน/หอกระจายข่าว ฯลฯ	3.59	.976	มาก
4. องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับศูนย์วัฒนธรรมตำบลพื้นฟูการเล่น/การแสดงพื้นบ้าน	3.53	1.031	มาก
5. การส่งเสริมให้เยาวชนเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมประชาคมอาเซียนมากขึ้น	3.53	.947	มาก
รวม	3.57	.815	มาก

4.2.5 ด้านการศึกษา

ในเรื่องด้านการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของการเสริมสร้างให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยเปิดเวทีให้ชาวบ้านเพื่อยกระดับการศึกษาและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือ การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารในการรับมือของประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.43$) และน้อยที่สุด คือ จัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ มาเป็นหลักสูตรใหม่โดยเหลือ 6 กลุ่มสาระ คือ 1. ภาษาและวัฒนธรรม 2. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ 3. การดำรงชีวิตและโลกของงาน 4. ทักษะสื่อและการสื่อสาร 5. สังคมและมนุษยศาสตร์ และ 6. อาเซียน ภูมิภาคและโลก ($\bar{X} = 3.34$) ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษา

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารในการรับมือของประชาคมอาเซียน	3.43	.976	มาก
2. เสริมสร้างให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยเปิดเวทีให้ชาวบ้านเพื่อยกระดับการศึกษาและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น	3.48	.942	มาก
3. ส่งเสริมและการเพิ่มหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับมือของประชาคมอาเซียนให้กับเยาวชนในเขตพื้นที่ อบต.	3.40	1.010	มาก
4. จัดตั้งศูนย์เตรียมความพร้อมการเป็นประชาคมอาเซียนใน อบต. หรือโรงเรียน	3.40	1.034	มาก
5. จัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ มาเป็นหลักสูตรใหม่โดยเหลือ 6 กลุ่มสาระ คือ 1. ภาษาและวัฒนธรรม 2. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ 3. การดำรงชีวิตและโลกของงาน 4. ทักษะสื่อและการสื่อสาร 5. สังคมและมนุษยศาสตร์ และ 6. อาเซียน ภูมิภาคและโลก	3.34	1.059	ปานกลาง
รวม	3.41	.882	มาก

4.2.6 ด้านสาธารณสุข

ในเรื่องด้านสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสาธารณสุขโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของการให้การดูแลสนับสนุนเด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการอย่างเหมาะสมและทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือ การควบคุมและการป้องกันโรคระบาดไม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ อบต. ($\bar{X} = 3.89$) และน้อยที่สุด คือ เพิ่มมาตรฐานการรักษาพยาบาลให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน ($\bar{X} = 3.76$) ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าสถิติพื้นฐานการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสาธารณสุข

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปลผล
1. การส่งเสริมให้ประชาชน มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ	3.78	.980	มาก
2. การควบคุมและการป้องกันโรคระบาดไม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ อบต.	3.89	.877	มาก
3. เพิ่มมาตรฐานการรักษาพยาบาลให้เป็นที่ยอมรับของประชาชน	3.76	.907	มาก
4. สนับสนุนให้มีโรงพยาบาลเป็นของ อบต. เอง เพื่อรับส่งผู้ป่วยได้ตลอด 24 ชั่วโมง	3.79	1.068	มาก
5. สนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การแพทย์ที่จำเป็น และเวชภัณฑ์ให้กับ อสม.ทุกหมู่บ้าน	3.78	.984	มาก
6. ให้การดูแลสนับสนุนเด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส และคนพิการอย่างเหมาะสมและทั่วถึง	3.97	.877	มาก
รวม	3.83	.755	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังคงปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตนตามกฎหมายและแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี ซึ่งยังไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมในการรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างจริงจัง ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลมองเห็นเป็นเรื่องนโยบายแต่ยังไม่ได้ดำเนินการ ยังเห็นความสำคัญของการสร้างวัตถุ และมองว่าเป็นองค์กรพัฒนาท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้รับผลกระทบจากประชาคมอาเซียน ประกอบกับเป็นเรื่องที่ยังมาไม่ถึงจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่ากับงานประจำที่ปฏิบัติอยู่ และเคยปฏิบัติสืบกันมา หรือมีบางองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ดำเนินการจัดทำให้เห็นได้ก็เพียงการติดธงชาติ 10 ชาติที่อยู่หน้าสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งก็เป็นเพียงสัญลักษณ์ แต่ก็ได้มีการส่งเสริมหรือกระทำให้เห็นเป็นรูปธรรมในหมู่บ้าน หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบอยู่ แม้กระทั่งพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเองก็ไม่มี ความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับอาเซียน ในกรณีนี้ จึงทำให้ประชาชนไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับอาเซียน จากองค์การบริหารส่วนตำบลแต่อย่างใด แต่ประชาชนก็ได้รับรู้ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ บ้าง เช่น วิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบันประชาชนในพื้นที่ขององค์การ

บริหารส่วนตำบลใช้โทรศัพท์มือถือที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ แต่ประชาชนส่วนใหญ่ก็ยังใช้อินเทอร์เน็ตไม่เป็น และความเข้าใจของประชาชนส่วนใหญ่ในเรื่องของอาเซียนจะมีทิศทางเป็นไปในทางลบ ซึ่งไม่ได้มีความรู้ในรายละเอียดที่ลึกซึ้งเพียงพอ ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล ก็ได้มีโครงการในการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กและเยาวชน แต่ก็ยังเป็นโครงการระยะสั้น และยังไม่มีการติดตามผล ประกอบกับยังไม่ได้ทำโครงการต่อเนื่อง หรือมีการวางแผนทำเป็นโครงการระยะยาว ทั้งนี้ เป็นเพราะความเข้าใจของพนักงานผู้รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริม และการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เวลา กลุ่มเป้าหมายที่จะส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ อีกทั้งทัศนคติทางลบที่มีต่อกลุ่มเป้าหมาย ประกอบกับทัศนคติของประชาชนและกลุ่มเป้าหมายด้วยซึ่งไม่เป็นไปในทางเดียวกัน จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมีผู้เข้ารับการอบรมน้อย และจากข้อเสนอแนะของผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ว่า การอบรมเรื่องภาษา ควรจะเป็นการสอนเรื่องของการสื่อสารมากกว่าจะสอนเน้นการเรียนไวยากรณ์แบบเดิม และควรที่จะเริ่มต้นจัดการเรียนการสอนการสื่อสารในระดับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือโรงเรียนในชุมชนเป็นลำดับแรก

4.3 ระดับปัจจัยภายในและภายนอกในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

4.3.1 ระดับปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติ

1) ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

ในเรื่องด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียนขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียนโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของการทราบถึงความร่วมมือของประเทศในประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมาคือ ทราบความหมายของประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน ($\bar{X} = 3.42$) และน้อยที่สุด คือ ทราบเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.37$) ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. ทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือ ของอาเซียน (6 หลักการ)	3.39	.927	ปานกลาง
2. ทราบความหมายของประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน	3.42	.909	มาก
3. ทราบถึงความร่วมมือของประเทศในประชาคมอาเซียนด้าน การเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและ วัฒนธรรม	3.48	.866	มาก
4. ทราบเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของประชาคมอาเซียน	3.37	.942	ปานกลาง
5. รู้ปัจจัยการผลิต เรื่องแรงงานการค้าเสรี ของกลุ่มประเทศ ประชาคมอาเซียน	3.38	.921	ปานกลาง
รวม	3.41	.775	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับความรู้อาเซียน พบว่า ผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยมีความรู้ในรายละเอียดเกี่ยวกับอาเซียน แต่จะพอรู้บ้างจากสื่อโทรทัศน์ ส่วนสถานศึกษาในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลก็เพียงแต่ให้ข้อมูลพื้นฐานแนะนำประเทศ และสัญลักษณ์อาเซียน แต่ก็ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนในเรื่องของความ เป็นมาและพัฒนาการ กฎบัตร แผนแม่บทอาเซียน 3 เสาหลักอาเซียน เช่น ประชาคมการเมืองและ ความมั่นคง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น ปัญหาและ ทิศทางอาเซียน ผลประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับ ไทยกับการปรับตัวเข้าสู่อาเซียน เป็นต้น ซึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีแผนในการส่งเสริมความรู้เรื่องอาเซียนให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บุคลากรหรือพนักงานที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเอง และประชาชนในพื้นที่ ประชาชน ได้เสนอความคิดเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ ที่จะต้องดูแลและพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งการรณรงค์ให้ความรู้ กระตุ้น สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง ให้เป็น นโยบายเร่งด่วนและบทบาทหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องทำและมีแนวทางปฏิบัติได้ จริง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีการเตรียมความพร้อม สามารถที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงของ สังคมที่แตกต่างไปจากความเป็นอยู่แบบเดิมที่เคยเป็นมา และไม่ว่าจะมีสิ่งใดมากระทบจากทั้งปัจจัย ภายในหรือภายนอกก็ตามคนในท้องถิ่นก็สามารถจะอยู่ได้ ถ้าหากจะมีการเปิดประเทศเป็นประชาคม อาเซียนอย่างสมบูรณ์ในอนาคต

2) ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน

ในเรื่องด้านทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของความสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนในที่ทำงานได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมาคือ สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.65$) สามารถติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้ทุกระดับชั้น ($\bar{X} = 3.51$) และน้อยที่สุด คือ ได้ทำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานที่กำหนด ($\bar{X} = 3.51$) ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1.สามารถติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้ทุกระดับชั้น	3.51	.968	มาก
2.ได้ทำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานที่กำหนด	3.45	.972	มาก
3.สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล	3.65	.908	มาก
4.สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนในที่ทำงานได้เป็นอย่างดี	3.93	.811	มาก
รวม	3.64	.744	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน เกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน พบว่า ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารที่เป็นองค์กรท้องถิ่น ดังนั้นการปฏิบัติงานจึงมีความจำเป็นต้องมีการติดต่อกับบุคคลทั่วไปไม่มีการเลือกปฏิบัติ มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี ตามกระบวนการ โดยศึกษาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ปัญหาและอุปสรรค เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์ โดยการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องเป็นการเสนอจากประชาชนขึ้นไปยังตำบลผ่านการประชุมจากเวทีประชาคมหมู่บ้าน แต่ก็มีข้อจำกัดก็คือ ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาสามปี จะสังเกตได้ว่าการเสนอโครงการในการประชุมประชาคมหมู่บ้าน จะเสนอโครงการเฉพาะในส่วน

ของโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น แต่จะไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านอื่นๆ เลย ประกอบกับประชาชนยังไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่เสนอเข้ามาในแผนพัฒนาสามปี ยังคงมีความต้องการให้ทุกๆ โครงการต้องมีอยู่ในแผน โดยยังขาดความเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงและการนำข้อมูลมาใช้ในการประกอบการพิจารณาจัดทำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ สำหรับเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีการทำงานร่วมกับเพื่อนในที่ทำงานบ้าง อย่างเช่น ในโครงการ อบต.เคลื่อนที่ การปรับภูมิทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบล ชุดลอกคูคลอง เป็นต้น โดยปกติแล้วส่วนใหญ่ก็จะทำงานตามแผนฯ ในหน่วยงานของตนเอง ในการนี้ การประสานงานกับหน่วยงานภายนอกหรือหน่วยงานข้างเคียงในพื้นที่ในเชิงการปฏิบัติมีการประสานงานค่อนข้างน้อย ปัญหาที่พบส่วนใหญ่เป็นเรื่องระเบียบ ข้อบังคับ หรือความเข้าใจในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบลเอง ตลอดจนทำงานในลักษณะเชิงรับมากกว่าเชิงรุก ประกอบกับการสำรวจข้อมูลพื้นฐานในหมู่บ้าน ตำบลของหน่วยงานที่สังกัดในองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีข้อมูลที่ทันสมัยหรือเป็นปัจจุบันน้อยกว่าหน่วยงานอื่นที่อยู่ในตำบล หมู่บ้าน ดังนั้นควรจะมีการทำงานแบบร่วมมือกัน (MOU) ของกองสาธารณสุขซึ่งเป็นหน่วยงานในองค์การบริหารส่วนตำบลกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล นอกเหนือจากการดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมกับขยะ

3) ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ

ในเรื่องด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของคนทุกคนในสังคมต้องได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือ ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างของคนในหน่วยงานของท่าน ($\bar{X} = 3.91$) และน้อยที่สุด คือ คน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.81$) ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะพลเมืองและความ
รับผิดชอบ

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1.ทราบและเข้าใจสิทธิในการปกป้องสิทธิของตนเอง และผู้อื่น	3.89	.832	มาก
2.ยอมรับความเหมือนและความแตกต่างของคนในหน่วยงาน ของท่าน	3.91	.864	มาก
3. คนทุกคนในสังคมต้องได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างเท่า เทียมกัน	3.95	.877	มาก
4.การรักษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยไม่มีการทำลาย เพื่อ ความอยู่รอดของชีวิตรุ่นต่อไป	3.89	.868	มาก
5.คน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมสามารถอยู่ ร่วมกันได้โดยไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน	3.81	.936	มาก
รวม	3.89	.705	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตระหนักถึงว่าทุกคนในสังคมต้องได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา จึงเน้นให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้กับประชาชนทุกหมู่บ้านไม่ว่าจะเป็นถนน ไฟฟ้า ประปาหมู่บ้าน และในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจะปฏิบัติภายใต้กฎหมายระเบียบข้อบังคับซึ่งให้อำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลทำได้ และบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติงานได้ทราบเท่าที่ไม่ละเมิดผู้อื่น นั้นหมายความว่าบุคคลพึงใช้เสรีภาพด้วยความยินดีที่จะให้ผู้อื่นมีเสรีภาพได้เช่นเดียวกับตน และช่วยกันผลักดันให้กฎหมายและกฎกติกาต่างๆของสังคมมีความเป็นธรรมสำหรับทุกคน ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้หลักการปกครองที่บุคคลจะได้รับการรับรองสิทธิต่างๆ มากมายในฐานะมนุษย์ และในฐานะอื่นๆ โดยให้เจ้าพนักงานและประชาชนได้ทราบและเข้าใจสิทธิในการปกป้องสิทธิของตนเอง และผู้อื่น

ในการนี้ ประชาชนมีความเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในหมู่บ้าน ตำบลพร้อมไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานจะเป็นสิ่งที่ดี ไม่ควรจะเน้นแต่โครงสร้างพื้นฐานเพียงอย่างเดียว เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลก็กล่าวว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยมีการบรรจุโครงการ/กิจกรรม ไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี ประมาณระดับ 4 รองจากโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา และการพัฒนาการเมืองการบริหาร ซึ่งเป็นโครงการ/กิจกรรมซึ่งเจ้าพนักงานเป็นผู้

พิจารณาจากปัญหาหรือข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่ได้เป็นโครงการที่มาจากประชาชน ประชาชนจึงไม่ทราบ และการจัดทำแผน ฯ นั้นประชาชนจะมีข้อจำกัดคือ จะคิดแต่โครงการที่เป็น โครงสร้างพื้นฐาน โครงการอื่น ๆ เปรียบเสมือนเป็นโครงการที่ไกลตัวของประชาชนจึงไม่ค่อยให้ ความสำคัญ สำหรับโครงการการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการ ได้แก่ สงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส ในสังคม สนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมนันทนาการ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ส่งเสริมและ สนับสนุนการศึกษานอกระบบ สร้างเสริมคุณภาพอนามัยของประชาชน และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ สนับสนุนป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ส่งเสริมการดูแลสุขภาพสุขภาพที่เกิดจากโรคไม่ติดต่อ ส่งเสริม และสนับสนุนการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ ป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า เสริมสร้าง ศักยภาพผู้บริหาร ยุทธศาสตร์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาศักยภาพ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน เป็นต้น

ในด้านคน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยไม่เอาเปรียบ ซึ่งกันและกันนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลโดยกองสาธารณสุขเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการ เกี่ยวกับการดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม และขยะ จะเห็นได้จากมีโครงการต่าง ๆ เช่น ปลูกจิตสำนึกและ กระตุ้นให้ประชาชนและเยาวชนช่วยกันดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การคัดแยกขยะในชุมชน โรงเรียน การจัดการขยะที่เกิดจากของเสียอันตราย การจัดการน้ำเสียในชุมชน ผลิตน้ำจุลินทรีย์ชีวภาพเพื่อ บำบัดสิ่งแวดล้อม โครงการติดตั้งกั้นน้ำซึบพัฒนา และศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อม เช่น อากาศ เสียง น้ำ ฝุ่นละออง ดิน เป็นต้น แต่ในด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในการดูแลตนเอง องค์การบริหาร ส่วนตำบลจะเน้นแต่การป้องกัน ยังไม่ได้มีการส่งเสริม หรือทำการฟื้นฟู ปล่อยให้เป็นที่ของ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลก็ไม่ได้เป็นหน่วยงานจัดทำ ข้อมูลพื้นฐานด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน และเป็นหน่วยประสานในการปฏิบัติงานร่วมกันในพื้นที่ อย่างแท้จริง

4) ทักษะพื้นฐาน

ในเรื่องด้านทักษะพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมี ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและ การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะพื้นฐาน โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและ การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของความสามารถในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ การประนีประนอมเป็นวิธีการ

แก้ไขปัญหาที่ดี ($\bar{X} = 3.94$) ในปัจจุบันได้ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.57$) และน้อยที่สุด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ($\bar{X} = 3.29$) ดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านทักษะพื้นฐาน

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา	3.29	1.172	ปานกลาง
2. ในปัจจุบันใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการติดต่อสื่อสาร	3.57	1.074	มาก
3. การประนีประนอมเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาที่ดี	3.94	.854	มาก
4. สามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ	4.00	.810	มาก
รวม	3.70	.736	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน เกี่ยวกับทักษะพื้นฐาน พบว่า พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลส่วนน้อยที่สามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา เท่าที่ผ่านมาถึงแม้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีการจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กและเยาวชนในพื้นที่ แต่ก็ยังเป็นโครงการระยะสั้น และขาดการติดตามประเมินผล จึงทำให้โครงการไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ประชาชนสื่อสารไม่ได้ และไม่มีโอกาสในการใช้ภาษา ไม่กระตือรือร้นหรือเห็นความจำเป็นในการใช้ประโยชน์จากภาษา จึงไม่เข้าร่วมโครงการอบรม หรือเข้าร่วมเป็นจำนวนน้อย หรือจะเข้าร่วมเมื่อได้รับของแจก เป็นต้น

ในปัจจุบันนี้ พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล และประชาชนมีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือในการติดต่อสื่อสารทั้งส่วนตัว และปฏิบัติงานตามปกติ

นอกจากนี้ การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้วิธีการแก้ไขปัญหามาหลักเหตุผล ตามระเบียบกฎหมาย ข้อบังคับ โดยใช้หลักธรรมาภิบาล และเน้นการอยู่ร่วมกันในสังคมโดยกระบวนการสังคมสงเคราะห์

5) เจตคติ

ในเรื่องด้านเจตคติขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านเจตคติโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของมีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ ยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา ($\bar{X} = 4.00$) เห็นว่าตัวท่านเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.95$) และน้อยที่สุด คือ คนทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงานในการปฏิบัติร่วมกันและยึดถือปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.86$) ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านเจตคติ

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. มีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน	4.12	.891	มาก
2. เห็นว่าตัวท่านเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน	3.95	.911	มาก
3. คนทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงานในการปฏิบัติร่วมกันและยึดถือปฏิบัติ	3.86	.895	มาก
4. ยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา	4.00	1.029	มาก
รวม	3.98	.750	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับเจตคติ พบว่า ทั้งพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน ประเทศในประชาคมอาเซียน และกฎบัตรอาเซียน ส่วนใหญ่จะรู้เรื่องราวเหล่านี้จากสื่อโทรทัศน์ซึ่งเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ทำให้ประชาชนมีทัศนคติเชิงลบ แต่ทว่าประชาชนสามารถยอมรับและเปิดกว้างในทุก ๆ ศาสนาไม่มีการแบ่งแยกเนื่องจากพระมหากษัตริย์ไทยเป็นอัครศาสนูปถัมภก คือ ผู้ทะนุบำรุงศาสนาทั้งหลาย ทำให้ประชาชนไทยสามารถยอมรับในความแตกต่างและอยู่ร่วมกันได้ ตลอดจนมีความภูมิใจในความเป็นคนไทย ความเป็นประชาติปไตยทุกคนในหมู่บ้าน ตำบล ซึ่งก็จะมีสิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็นโดยจะเห็นได้จากการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้าน การปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม และดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

4.3.2 ระดับปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การได้รับข่าวสาร แผนกลยุทธ์ การประสานงานภายใน อบต. การมีส่วนร่วมของประชาชน และการรับรู้ของประชาชน

1) การได้รับข่าวสาร

ในเรื่องด้านการได้รับข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการได้รับข่าวสารโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้ข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.68$) รองลงมาคือ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้ใบรับแจ้งเอกสาร หรือการส่งข่าวสารด้วยคำพูด จากทางราชการหรืออำเภอ ($\bar{X} = 3.33$) และน้อยที่สุด คือ ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้เข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากองค์กรหรือสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้จัดขึ้น ($\bar{X} = 3.09$) ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการได้รับข่าวสาร

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้เข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากองค์กรหรือสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้จัดขึ้น	3.09	1.176	ปานกลาง
2. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้ใบรับแจ้งเอกสาร หรือการส่งข่าวสารด้วยคำพูด จากทางราชการหรืออำเภอ	3.33	1.067	ปานกลาง
3. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้ข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ	3.68	.946	มาก
รวม	3.37	.883	ปานกลาง

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับการได้รับข่าวสาร พบว่า ประชาชนจะได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากสื่อโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ สำหรับข้อมูลข่าวสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประชาชนที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะแจ้งให้ทราบก็จะมีรถประชาสัมพันธ์เข้าถึงหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน เสียงตามสาย (แต่บางพื้นที่ก็มีขโมยลักสายไฟทำให้เสียงตามสายไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้) ส่งจดหมายถึงแต่ละกลุ่มเป้าหมาย และ

วิทย์ชุมชน ในการนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบางพื้นที่ได้มีการเชิญวิทยากรจากสถาบันการศึกษาที่อยู่ในพื้นที่ไปอบรมความรู้ทางด้านวิชาการเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้กับประชาชน แต่ทว่าไม่ได้มีการติดตามประเมินผล เสมือนการอบรมที่เป็นงานประจำอย่างหนึ่ง จึงไม่ได้มีการดำเนินการพัฒนาในขั้นต่อไปที่จะทำให้เกิดผลจริงจังและสามารถวัดผลได้

2) แผนกลยุทธ์

ในเรื่องด้านแผนกลยุทธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านแผนกลยุทธ์โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนมีกระบวนการปฏิบัติงานที่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ 3 ขั้นตอน คือ การวางแผนกลยุทธ์ การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ การควบคุม ติดตามและประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมาคือ มีการวิเคราะห์และจัดวางกลยุทธ์ขององค์การที่สามารถสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่สามารถปรับตัวและอยู่รอดได้แม้จะมีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.36$) องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาวในการรองรับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.32$) และน้อยที่สุด คือ เคยมีการจัดประชุมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภายในของ อบต. ที่มีต่อการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.12$) ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านแผนกลยุทธ์

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. เคยมีการจัดประชุมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภายในของ อบต. ที่มีต่อการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.12	1.160	ปานกลาง
2. องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาวในการรองรับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.32	1.027	ปานกลาง
3. มีการวิเคราะห์และจัดวางกลยุทธ์ขององค์การที่สามารถสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่สามารถปรับตัวและอยู่รอดได้แม้จะมีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.36	.988	ปานกลาง

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
4, มีกระบวนการปฏิบัติงานที่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ 3 ขั้นตอน คือ การวางแผนกลยุทธ์ การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ การควบคุม ติดตามและประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน	3.39	.997	ปานกลาง
รวม	3.30	.902	ปานกลาง

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับแผนกลยุทธ์ พบว่า การจัดเวทีประชุมประชาคม ประชุมกรรมการชุมชน เกี่ยวกับวางแผนกลยุทธ์ที่เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนยังไม่ได้มีการทำ ส่วนใหญ่จะเป็นการร่วมกันวางแผนการพัฒนาตามปกติอย่างเช่น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาสามปี จะสังเกตเห็นได้ว่าการเสนอโครงการในการประชุมประชาคมหมู่บ้าน จะเสนอโครงการเฉพาะในส่วนโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น แต่จะไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านอื่นๆ เลย และการจัดเวทีประชาคมในเชิงการปฏิบัติจะมีเหตุผลทางการเมืองเข้ามาแทรก ซึ่งจะเห็นได้จากการเลือกบุคคลของผู้มีอำนาจเข้ามาดำเนินการนำในการประชุม ทำให้โครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้เป็นไปตามความต้องการของผู้มีอำนาจ ไม่สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชน อีกประการหนึ่งประชาชนมักจะคำนึงถึงเรื่องปากท้องหรือการประกอบอาชีพของตนเอง ทำให้ไม่ใส่ใจในเรื่องนี้ ปล่อยให้เป็นเรื่องของหน่วยงานท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ และในการจัดทำแผนขององค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการวิเคราะห์โดยใช้หลักการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) และหายุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาซึ่งตรงนี้ประชาชนไม่รู้และไม่มีความเข้าใจ หรือเข้าใจคำว่าปัญหาจริง ๆ คืออะไร ทำให้ไม่สามารถคิดหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาจริงๆ ได้ อีกทั้งเวลาดำเนินการประชุมก็ไม่ได้ใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานของหมู่บ้าน มาประกอบในการคิดหาแนวทางแก้ไขจัดทำโครงการ/กิจกรรม จะอาศัยจากประสบการณ์หรือคิดกันในขณะที่นั้นหรือความอยากจะได้โครงการ/กิจกรรม เป็นต้น

3) การประสานงานภายใน อบต.

ในเรื่องด้านการประสานงานภายใน อบต.ขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการประสานงานภายใน อบต.โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐาน ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่

ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนในการประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล มติที่ประชุม คือมติที่ทุกคนยอมรับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาคือ กรณีที่ฝ่ายบริหารคนใดคนหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติงานได้ผู้บริหารอื่นก็สามารถปฏิบัติงานแทนได้ ($\bar{X} = 3.82$) และน้อยที่สุด คือ บุคลากรฝ่ายบริหารมีการแจ้งแผนปฏิบัติงานประจำเดือนให้บุคลากรอื่น ๆ ทราบอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.54$) ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการประสานงานภายใน อบต.

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1.องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน	3.64	.944	มาก
2. การปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลมีการปรึกษาหารือกันอยู่เสมอ	3.74	.928	มาก
3.ในการประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล มติที่ประชุม คือ มติที่ทุกคนยอมรับ	3.92	.890	มาก
4.กรณีที่ฝ่ายบริหารคนใดคนหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติงานได้ผู้บริหารอื่นก็สามารถปฏิบัติงานแทนได้	3.82	.911	มาก
5. บุคลากรฝ่ายบริหารมีการแจ้งแผนปฏิบัติงานประจำเดือนให้บุคลากรอื่น ๆ ทราบอย่างสม่ำเสมอ	3.54	.926	มาก
รวม	3.73	.770	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล บุคลากรหน่วยงานใกล้เคียงในพื้นที่ เกี่ยวกับการประสานงานภายใน อบต. พบว่า จะมีการปรึกษาหารือกันอยู่เสมอในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การประชุมประจำเดือน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี การทำแผนพัฒนาชุมชน การจัด อบต.เคลื่อนที่ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าองค์การบริหารส่วนตำบล จะมีการกำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกัน และแจ้งแผนปฏิบัติงานประจำเดือนให้ผู้ทำงานคนอื่น ๆ ทราบด้วย แต่มีข้อจำกัดในกรณีที่เมื่อคนใดคนหนึ่งในองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อยู่ คนอื่นไม่สามารถปฏิบัติงานหรือทำแทน หรือรับงานนั้นได้ต้องรอคนที่รับผิดชอบเรื่องนั้น ๆ กลับมาปฏิบัติงานตามปกติ ในกรณีดังกล่าวจึงขาดการถ่ายทอดร่วมกันหรือทำงานเป็นทีม หรือในช่วงที่มีการทำแผนก็จะมีการประสานแผนการทำงานร่วมกัน แต่ในช่วงปฏิบัติงานจริงกลับเป็นลักษณะต่างฝ่าย

ต่างทำงานของตนเอง ส่วนโครงการ/กิจกรรมที่จะประสานงานกันทำกลับต้องปฏิเสธโดยอ้างว่าเป็นเรื่องผิดกฎ ระเบียบและหนังสือสั่งการทางราชการที่มีความละเอียดมากและยากต่อการปฏิบัติงาน จึงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างคล่องตัว และทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกในทางลบต่อกัน แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งยังขาดการประสานงานกันในการทำงาน แต่ไม่ได้แสดงออกในรูปของความขัดแย้ง ถ้ามีงานสำคัญ ๆ สำหรับส่วนรวมแล้วพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลก็จะมี การช่วยเหลือกันเป็นอย่างดี

4) การมีส่วนร่วมของประชาชน

ในเรื่องด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน นั้น จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐาน ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของประชาชนมีส่วนร่วมนำเสนอโครงการต่าง ๆ เพื่อนำไปจัดทำงบประมาณของ อบต. มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนป้องกันปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับ อบต. ($\bar{X} = 3.72$) และน้อยที่สุด คือ ประชาชนมีส่วนร่วมบริจาคทรัพย์สินให้กับโครงการ/กิจกรรมในการประชุมประชาคม ($\bar{X} = 3.26$) ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนป้องกันปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับ อบต.	3.72	.839	มาก
2. ประชาชนมีส่วนร่วมนำเสนอโครงการต่าง ๆ เพื่อนำไปจัดทำงบประมาณของ อบต.	3.79	.892	มาก
3. ประชาชนมีส่วนร่วมบริจาคทรัพย์สินให้กับโครงการ/กิจกรรมในการประชุมประชาคม	3.26	1.113	ปานกลาง
4. ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ต้องการระดมแรงงานของชุมชน	3.45	.946	มาก
5. ประชาชนมีส่วนร่วมเข้าร่วมเป็นกรรมการเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต.	3.65	.938	มาก

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
6.ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการประเมินผลและให้คำแนะนำต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ อบต.นำไปปฏิบัติ	3.60	.980	มาก
รวม	3.58	.708	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลทุกครั้งที่ยังองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดงานบุญ งานประเพณี งานวันสำคัญของสถาบัน กษัตริย์ นอกจากนี้ จะมีการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้าน โดยให้ประชาชนได้มีการประชุมร่วมกันเพื่อเสนอปัญหาความต้องการ แผนงาน โครงการ รวมทั้งข้อเสนอแนะและระดมความคิดเห็นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี โดยมีผู้นำหมู่บ้านจะถูกคัดเลือกขึ้นมาทำหน้าที่ในการดำเนินการประชุม ซึ่งเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลผู้ดำเนินการจัดเวทีประชุมจะเฝ้าสังเกต รับฟังข้อเสนอต่าง ๆ และตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาสามปี จะสังเกตได้ว่าการเสนอโครงการในการประชุมประชาคมหมู่บ้าน จะเสนอโครงการเฉพาะในส่วนโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา เป็นต้น ซึ่งจะไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านอื่นๆ เลย ประกอบกับประชาชนยังไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมที่เสนอเข้ามาในแผนพัฒนาสามปี โดยมีความต้องการให้ทุก ๆ โครงการ/กิจกรรมได้มีการบรรจุอยู่ในแผน ฯ ส่วนการติดตาม ประเมินผลประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการดำเนินงานน้อย พร้อมทั้งยังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลอีกด้วย

5) การรับรู้ของประชาชน

ในเรื่องด้านการรับรู้ของประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 409 คน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการรับรู้ของประชาชนโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 อยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ได้แก่ ค่าคะแนนของประชาชนรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.65$) รองลงมาคือ ประชาชนเป็นกรรมการรับฟัง รับทราบ ผลการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.62$) และน้อยที่สุด คือ ประชาชนรับรู้และคิดว่าตนมีการเตรียมความพร้อมถ้ามีการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ($\bar{X} = 3.47$) ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าสถิติพื้นฐานปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการรับรู้ของประชาชน

ตัวแปร	\bar{X}	SD	แปรผล
1. ประชาชนเป็นกรรมการรับฟัง รับทราบ ผลการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ	3.62	.978	มาก
2. ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล	3.65	.956	มาก
3. ประชาชนรับทราบกฎ ระเบียบ ข้อบังคับขององค์การบริหารส่วนตำบล	3.56	.927	มาก
4. ประชาชนรับรู้และคิดว่าตนมีการเตรียมความพร้อมถ้ามีการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	3.47	.967	มาก
5. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยผ่านหอกระจายข่าว ประกาศ ฯลฯ	3.54	1.061	มาก
รวม	3.57	.805	มาก

จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชนเกี่ยวกับการรับรู้ของประชาชน พบว่า สำหรับข้อมูลข่าวสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประชาชนที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะแจ้งให้ทราบก็จะมีรถประชาสัมพันธ์เข้าถึงหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน เสียงตามสาย (แต่บางพื้นที่ก็มีขโมยลักสายไฟทำให้เสียงตามสายไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้) ส่งจดหมายถึงแต่ละกลุ่มเป้าหมาย และวิทยุชุมชน แต่จะเห็นได้ว่าประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดสมุทรปราการมีอาชีพทำการเกษตรกรรม ทำงานตามโรงงาน ทำงานภาครัฐและภาคเอกชน ส่วนเยาวชนก็จะไปศึกษาทั้งในเขตพื้นที่ และนอกพื้นที่ ทำให้ในหมู่บ้านมีแต่เด็ก และคนชรา ซึ่งบุคคลที่กล่าวมาเหล่านี้จะรับรู้เรื่องเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบลค่อนข้างน้อย แต่ผู้รู้เรื่องต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอย่างดีจะเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำในหมู่บ้าน หรือในอดีตเคยเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และที่สำคัญก็คือการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานขององค์การบริหารที่จะให้ประชาชนทราบมีน้อย ในกรณีนี้ กฎ ระเบียบและหนังสือสั่งการทางราชการมีความละเอียดมากและบางเรื่องก็เป็นเรื่องลับ ประชาชนไม่สามารถรับทราบได้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้แจ้งหรือชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนในทุกเรื่อง แม้หน่วยงานข้างเคียงก็ไม่ทราบกฎ ระเบียบ ขององค์การบริหารส่วนตำบล จะรู้เฉพาะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนั้น ๆ

4.4 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ผู้วิจัยศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในลักษณะเปรียบเทียบปัจจัยภายในและภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมขององค์การบริหารส่วนตำบลจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

4.4.1 ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ทักษะการเรียนรู้ และการพัฒนาตน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติ ที่มีต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยภาพรวม

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายใน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน	ระหว่างกลุ่ม	.225	2	.113	.187	.830
	ภายในกลุ่ม	245.073	406	.604		
	รวม	245.298	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 23 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียนที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในการนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนก็ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากการทราบเกี่ยวกับเรื่องอาเซียนของผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานส่วนตำบลจะรับรู้ในระดับพื้นฐานเหมือนกันจากสื่อมวลชน และรายละเอียดของความเป็นมา กฎบัตร การพัฒนา 3 เสาหลัก ก็จะไม่ทราบเหมือนกัน เป็นต้น

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านทักษะการเรียนรู้ และการพัฒนาตน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายใน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
ทักษะการเรียนรู้ และการพัฒนาตน	ระหว่างกลุ่ม	1.197	2	.598	1.083	.340
	ภายในกลุ่ม	224.391	406	.553		
	รวม	225.588	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านทักษะการเรียนรู้ และการพัฒนาตนที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านทักษะการเรียนรู้ และการพัฒนาตน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในการนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกัน แต่ทักษะการเรียนรู้ และการพัฒนาตนก็ไม่แตกต่างกัน เช่น การสื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ การทำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานที่กำหนด และสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนในที่ทำงานได้เป็นอย่างดี เป็นต้น

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายใน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อ	ระหว่างกลุ่ม	1.304	2	.652	1.313	.270
	ภายในกลุ่ม	201.629	406	.497		
	รวม	202.933	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัด

สมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในการนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกัน แต่ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบก็ไม่แตกต่างกัน เช่น การยอมรับความเหมือนและความแตกต่างของคนในหน่วยงาน คนทุกคนในสังคมต้องได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน ทราบและเข้าใจสิทธิในการปกป้องสิทธิของตนเองและผู้อื่น การรักษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยไม่มีการทำลายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เป็นต้น

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านทักษะพื้นฐานจากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายใน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
ทักษะพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	.999	2	.500		
					.921	.399
	ภายในกลุ่ม	220.260	406	.543		
	รวม	221.260	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านทักษะพื้นฐานที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านทักษะพื้นฐาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในการนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกัน แต่ทักษะพื้นฐานก็ไม่แตกต่างกัน เช่น การสื่อสารหรือใช้ภาษาอังกฤษน้อย ภาษาเพื่อนบ้านไม่ได้เลย ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการติดต่อสื่อสาร และทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านเจตคติจากผู้บริหาร
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายใน	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
เจตคติ	ระหว่างกลุ่ม	2.038	2	1.019		
					1.820	.163
	ภายในกลุ่ม	227.288	406	.560		
	รวม	229.326	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในด้านเจตคติที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านเจตคติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในการนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกัน แต่เจตคติก็ไม่แตกต่างกัน เช่น ความภูมิใจในความเป็นไทย แต่ความเป็นอาเซียนยังไม่มีความรู้สึกเหมือน ๆ กัน คนทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย/แผนงานในการปฏิบัติร่วมกันและยึดถือปฏิบัติ และยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา เป็นต้น

4.4.2 ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การได้รับข่าวสาร แผนกลยุทธ์ การประสานงานภายใน อบต. การมีส่วนร่วมของประชาชน และการรับรู้ของประชาชน ที่มีต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนโดยภาพรวม

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านการได้รับข่าวสาร จาก
ผู้บริหารสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายนอก	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
การได้รับข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	2.698	2	1.349		
					1.735	.178
	ภายในกลุ่ม	315.756	406	.778		
	รวม	318.454	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านการได้รับข่าวสาร ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านการได้รับข่าวสาร ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในการนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกัน แต่การได้รับข่าวสารก็ไม่แตกต่างกัน เช่น ได้รับข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ การประชุม หรือ อบรม สัมมนา เป็นต้น

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านแผนกลยุทธ์ จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายนอก	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
แผนกลยุทธ์	ระหว่างกลุ่ม	6.138	2	3.069	3.827	.023
	ภายในกลุ่ม	325.519	406	.802		
	รวม	331.656	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านแผนกลยุทธ์ ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่ามีความแตกต่างกันในด้านแผนกลยุทธ์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe รายละเอียดดังแสดงในตารางต่อไป

ตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ที่มีระดับปัจจัยภายนอกด้านแผนกลยุทธ์ แตกต่าง

ระดับแผนกลยุทธ์		$(\bar{X}_2=3.33)$	$(\bar{X}_3=3.46)$
พนักงานส่วนตำบล	$(\bar{X}_1=3.05)$.28	.41*
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล	$(\bar{X}_2=3.33)$	-	.13
ผู้บริหาร	$(\bar{X}_3=3.46)$	-	-

จากตารางที่ 4.30 ทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธี Scheffe พบว่า ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นในปัจจัยภายนอกด้านแผนกลยุทธ์ของผู้บริหารแตกต่าง กับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาว การวิเคราะห์และวางกลยุทธ์ กระบวนการปฏิบัติงานที่มีการดำเนินอย่างมีระบบ ซึ่งผู้บริหารกับพนักงานส่วนตำบล จะเป็นบุคคลที่ปฏิบัติงานประจำในเรื่องดังกล่าวจึงมีความคิดเห็นที่ไม่เหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ แต่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จะเข้ามาเฉพาะเมื่อมีการประชุมสามัญ หรือวิสามัญ และให้ความสำคัญเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย จึงทำให้มีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวไม่แตกต่างกันกับผู้บริหาร หรือพนักงานส่วนตำบล

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านการประสานงานภายใน อบต. จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายนอก	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
การประสานงานภายใน อบต.	ระหว่างกลุ่ม	1.156	2	.578	.976	.378
	ภายในกลุ่ม	240.472	406	.592		
	รวม	241.628	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านการประสานงานภายใน อบต. ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านการประสานงานภายใน อบต. ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในกรณีนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกัน แต่การประสานงานภายใน อบต. ก็ไม่แตกต่างกัน เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ยึดถือมติที่ประชุมที่ทุกคนยอมรับ มีการแจ้งแผนปฏิบัติงานประจำเดือนให้บุคลากรอื่น ๆ ทราบ และมีการปฏิบัติงานแทนได้ เป็นต้น

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน
จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายนอก	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
การมีส่วนร่วมของประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	1.614	2	.807		
					1.617	.200
	ภายในกลุ่ม	202.663	406	.499		
	รวม	204.277	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในการนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกัน แต่การมีส่วนร่วมของประชาชนก็ไม่แตกต่างกัน เช่น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคิด ตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน การนำเสนอโครงการ บริจาคทรัพย์สินให้กับโครงการ/กิจกรรมในการประชุมประชาคม การระดมแรงงานของชุมชน เป็นกรรมการ และติดตามประเมินผล เป็นต้น

ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านการรับรู้ของประชาชน
จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล

ปัจจัยภายนอก	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	df	Mean Square	F	Sig
การรับรู้ของประชาชน	ระหว่างกลุ่ม	1.176	2	.588		
					.907	.404
	ภายในกลุ่ม	263.168	406	.648		
	รวม	264.344	408			

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกด้านการรับรู้ของประชาชนที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนจากความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในด้านการรับรู้ของประชาชนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 จึงไม่ต้องทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ในการนี้ แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกัน แต่การรับรู้ของประชาชนก็ไม่แตกต่างกัน เช่น การรับฟัง รับทราบ ผลการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับขององค์การบริหารส่วนตำบล และข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยผ่านหอกระจายข่าว ประกาศ ฯลฯ เป็นต้น

4.5 ทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบสมมติฐาน ที่กำหนดไว้ 3 สมมติฐาน การทดสอบสมมติฐานดังกล่าว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณโดยวิเคราะห์ทางสถิติใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) วิเคราะห์ทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ประกอบกับการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple Regression Analysis) โดยใช้ Enter Regression Analysis ในการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยการกำหนดตัวแปรเข้าสู่สมการทั้งหมด และ Stepwise Regression Analysis เพื่อวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากที่ใช้การวิเคราะห์ดังกล่าวเพราะเป็นการเพิ่มพลังทำนายของตัวแปรใหม่ที่เพิ่มในสมการ โดยใช้ F-test และ Enter Method กับ Stepwise Method ที่เน้น Best Fit Model

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 บทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัด

สมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก

ตารางที่ 4.34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

	การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล
บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล	.858**

N=409

**ความสัมพันธ์เชื่อถือได้ ณ ระดับความเชื่อมั่น 0.01

* ความสัมพันธ์เชื่อถือได้ ณ ระดับความเชื่อมั่น 0.05

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าผลที่ได้จากการหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรบทบาทกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าเท่ากับ .858 ซึ่งมีค่าเป็นบวก โดยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับความเชื่อมั่น 0.01 จากตารางที่ 4.34 จึงยอมรับสมมติฐานว่า บทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ ไม่มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือ จากการสัมภาษณ์พนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำ ครู และประชาชน เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังคงปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนตามกฎหมายและแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี ที่ยังไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมในการรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างจริงจัง ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลมองเห็นเป็นเรื่องนโยบายแต่ยังไม่ได้ดำเนินการ ยังเห็นความสำคัญของการสร้างวัตถุ และมองว่าเป็นองค์กรพัฒนาท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้รับผลกระทบจากประชาคมอาเซียน ประกอบกับเป็นเรื่องที่ยังมาไม่ถึงจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่ากับงานประจำที่ปฏิบัติอยู่

กล่าวโดยสรุป จากผลการศึกษา หมายถึง บทบาทกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจะมีความสัมพันธ์ต่อกัน เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลมีการวางแผนระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่จะต้องทำและควรจะทำ พร้อมทั้งมีการเตรียมความพร้อมรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไปพร้อมกันด้วย จึงสรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลยังคงปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทใน 6 ด้านตามที่เคยปฏิบัติ โดยยังไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลใน 6 ด้านที่เกี่ยวกับอาเซียนแต่อย่างใด ซึ่งผลการวิจัยเชิงคุณภาพจึงไม่สนับสนุนยืนยันในผลที่ได้จากเชิงปริมาณ

สมมติฐานที่ 2 น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์เชิงบวก

1) น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ มีความสัมพันธ์เชิงบวก

ตารางที่ 4.35 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยนำปัจจัยภายในทุกด้านเข้าในสมการ แบบปกติ (ENTER)

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value
1.ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (AK) Asean Knowledg	.223	.043	.252	5.176	.000
2.ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน(LSD) Learning and Self-Responsibility Skill	.341	.054	.368	6.333	.000
3.ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อ (CSR) Civillian and Social Responsibility Skill	-.052	.063	.053	.815	.416
4.ทักษะพื้นฐาน (BS) Basic Skill	.106	.057	.113	1.845	.066
5.เจตคติ (AQ) Attitude Qualifications	.100	.057	.109	1.757	.080

N= 409 R = .683 R² = .466 R² adj = .459

Constant (a) = 1.097 SE_{est} = .506 Sig. = .000 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.35 จะเห็นได้ว่าปัจจัยภายในทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์กับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .683 และสามารถร่วมกันพยากรณ์บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 46.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .506 ในการนี้ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ปัจจัย คือความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (AK) และทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน(LSD) ซึ่งส่งผลทางบวก ส่วนที่เหลืออีก 3 ปัจจัย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.097 + 0.223 X_{AK} + 0.341 X_{LSD} - 0.052 X_{CSR} + 0.106 X_{BS} + 0.100 X_{AQ}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.252 Z_{AK} + 0.368 Z_{LSD} + 0.053 Z_{CSR} + 0.113 Z_{BS} + 0.109 Z_{AQ}$$

ทั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยภายใน 5 ด้านที่ดีที่สุด ที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 4.36 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนของปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

Model	R	R ²	R ² change	SE _{EST}
1	.633	.401	.400	.533
2	.672	.452	.449	.511
3	.680	.462	.458	.507

- a. Predictors : (Constant) LSD
 b. Predictors : (Constant) LSD, AK
 c. Predictors : (Constant) LSD, AK, BS

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .680 กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่า .462 กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ มีค่า .458 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 3 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ร้อยละ 46.2 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า .507

ตารางที่ 4.37 แสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

Source of Variation	df	SS	MS	F	Sig
1. Regression	1	77.483	77.483	272.446	.000
Residual	407	115.749	.284		
Total	408	193.232			
2. Regression	2	82.250	43.625	167.120	.000
Residual	406	105.982	.261		
Total	408	193.232			
3. Regression	3	89.234	29.745	115.835	.000
Residual	405	103.998	.257		
Total	408	193.232			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ (บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล) และตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 3 ปัจจัย (ปัจจัยภายใน) มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นสมการต่อไปได้

ตารางที่ 4.38 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig
1. ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน(LSD)	.356	.049	.385	7.210	.000
2. ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (AK)	.216	.043	.243	5.039	.000
3. ทักษะพื้นฐาน (BS)	.136	.049	.146	2.780	.006

N= 409 R = .680 R² = .462 R² adj = .458

Constant (a) = 1.154 SE_{est} = .507 F = 115.835

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่าในการสร้างสมการพยากรณ์ ผู้วิจัยเลือกโมเดลที่ 3 มาใช้ในการค้นหาปัจจัยภายในที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ปัจจัย คือ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และทักษะพื้นฐาน ซึ่งส่งผลทางบวก โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.154 + 0.356 X_{LSD} + 0.216 X_{AK} + 0.136 X_{BS}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.385 Z_{LSD} + 0.243 Z_{AK} + 0.146 Z_{BS}$$

2) นำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์เชิงบวก

ตารางที่ 4.39 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์การเตรียมความพร้อมขององค์กร
บริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยนำปัจจัยภายในทุกด้านเข้า
ในสมการ แบบปกติ (ENTER)

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value
1.ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (AK) Asean Knowledg	.208	.053	.212	3.895	.000
2.ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน(LSD) Learning and Self-Responsibility skill	.377	.067	.369	5.669	.000
3.ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) Civillian and Social responsibility skill	-.103	.078	-.095	-1.312	.190
4.ทักษะพื้นฐาน (BS) Basic Skill	.154	.071	.149	2.164	.031
5.เจตคติ (AQ) Attitude Qualifications	-.001	.071	-.001	-.017	.987

N= 409 R = .577 R² = .333 R² adj = .324

Constant = 1.246 SE_{est} = .626 Sig. = .000 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.39 จะเห็นได้ว่าปัจจัยทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมของ
องค์กรบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในระดับปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .577 และสามารถร่วมกันพยากรณ์การเตรียมความพร้อมขององค์กร
บริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้ร้อยละ 33.3อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .626 ในการนี้ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่
ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์กรบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ปัจจัย คือความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (AK) และทักษะการ
เรียนรู้และการพัฒนาตน(LSD) และทักษะพื้นฐาน (BS) ซึ่งส่งผลทางบวก ส่วนที่เหลืออีก 2 ปัจจัย ไม่
มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.246 + 0.208 X_{AK} + 0.377 X_{LSD} - 0.103 X_{CSR} + 0.154 X_{BS} - 0.001 X_{AQ}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.212 Z_{AK} + 0.369 Z_{LSD} - 0.095 Z_{CSR} + 0.149 Z_{BS} - 0.001 Z_{AQ}$$

ทั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยภายใน 5 ด้านที่ดีที่สุด ที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4.40 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนของปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

Model	R	R ²	R ² change	SE _{EST}
1	.534	.286	.284	.644
2	.569	.324	.321	.628

a. Predictors : (Constant) LSD

b. Predictors : (Constant) LSD, AK

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .569 กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่า .324 กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ มีค่า .321 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 2 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ร้อยละ 32.4 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า .628

ตารางที่ 4.41 แสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

Source of Variation	df	SS	MS	F	Sig
1. Regression	1	67.562	67.562	162.718	.000
Residual	407	168.990	.415		
Total	408	236.552			
2. Regression	2	76.608	38.304	97.230	.000
Residual	406	159.944	.394		
Total	408	236.552			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ (การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน) และตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 2 ปัจจัย (ปัจจัยภายใน) มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นสมการต่อไปได้

ตารางที่ 4.42 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig
1. ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน(LSD)	.393	.053	.383	7.455	.000
2. ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (AK)	.243	.051	.247	4.792	.000

N = 409 R = .569 R² = .324 R² adj = .321

Constant (a) = 1.237 SE_{est} = .628 F = 97.230

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่าในการสร้างสมการพยากรณ์ ผู้วิจัยเลือกโมเดลที่ 2 มาใช้ในการค้นหาปัจจัยภายในที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ปัจจัย คือ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน และความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งส่งผลทางบวก โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.237 + 0.393 X_{LSD} + 0.243 X_{AK}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.383Z_{LSD} + 0.247Z_{AK}$$

โดยสรุป จะเห็นได้ว่าปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และทักษะพื้นฐาน ตามลำดับ และมีส่วนต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ในการนี้ มี 2 ปัจจัย ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เหมือนกัน ก็คือ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน และความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งส่งผลทางบวก

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือ ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ 1) ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี ใน 6 ด้านของการพัฒนา การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม ระเบียบข้อบังคับ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดตั้งประชาคม และการประชุมกรรมการชุมชนในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นได้ด้วยตนเองอย่างรอบด้าน และ2) ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา พัฒนาการ ผลกระทบของการรวมตัวเป็นอาเซียนทั้งผลบวกและผลลบ พร้อมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นประเทศประชาคมอาเซียน และการปรับตัวเมื่อต้องเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยเป็นอยู่

กล่าวโดยสรุป จากผลการศึกษา นั้นหมายถึง ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องให้ความรู้กับประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ครอบคลุมเข้าใจในปัญหา และแนวทางแก้ไข กระตุ้นประชาชนให้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ส่วนในด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ประชาชนจะรู้จากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ แต่หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจะมีการรณรงค์ สร้างความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนได้มีการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองและความมั่นคงก็ตาม ซึ่งผลการวิจัยเชิงคุณภาพมีส่วนสนับสนุนยืนยันให้ผลที่ได้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

สมมติฐานที่ 3 น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก

1) น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ มีความสัมพันธ์เชิงบวก

ตารางที่ 4.43 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยนำปัจจัยภายนอกทุกด้านเข้าในสมการ แบบปกติ (ENTER)

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value
1.การได้รับข่าวสาร (IA) Informaion Acquiring	.037	.032	.047	1.156	.248

ตารางที่ 4.43 (ต่อ)

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value
2.แผนกลยุทธ์ (SP) Strategic Plan	.072	.035	.094	2.064	.040
3.การประสานงานภายใน อบต. (CWS) Coordination within SAO	.121	.037	.135	3.242	.001
4.การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) Public Participation	.239	.048	.246	4.940	.000
5.การรับรู้ของประชาชน (PR) Public Recognition	.357	.046	.418	7.824	.000

N = 409 R = .846 R² = .715 R² adj = .712

Constant (a) = 0.749 SE_{est} = .369 Sig. = .000 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.43 จะเห็นได้ว่าปัจจัยภายนอกทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์กับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการในระดับสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .846 และสามารถร่วมกันพยากรณ์บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ ได้ร้อยละ 71.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .369 ในการนี้ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ปัจจัย คือการรับรู้ของประชาชน (PR) การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) การประสานงานภายใน อบต. (CWS) และแผนกลยุทธ์ (SP) ซึ่งส่งผลทางบวก ส่วนที่เหลืออีก 1 ปัจจัย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.749 + 0.037 X_{IA} + 0.072 X_{SP} + 0.121 X_{CWS} + 0.239 X_{PP} + 0.357 X_{PR}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.047 X_{IA} + 0.094 X_{SP} + 0.135 X_{CWS} + 0.246 X_{PP} + 0.418 X_{PR}$$

ทั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยภายใน 5 ด้านที่ดีที่สุด ที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางที่ 4.44 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

Model	R	R ²	R ² change	SE _{EST}
1	.814	.662	.662	.400
2	.834	.696	.695	.380
3	.841	.707	.705	.374
4	.845	.714	.712	.370

- Predictors : (Constant) PR
- Predictors : (Constant) PR, PP
- Predictors : (Constant) PR, PP, CWS
- Predictors : (Constant) PR, PP, CWS, IA

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .845 กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่า .714 กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ มีค่า .712 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 4 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ร้อยละ 71.4 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า .370

ตารางที่ 4.45 แสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

Source of Variation	df	SS	MS	F	Sig
1. Regression	1	128.010	128.010	798.821	.000
Residual	407	65.221	.160		
Total	408	193.232			
2. Regression	2	134.550	67.275	465.451	.000
Residual	406	58.682	.145		
Total	408	193.232			
3. Regression	3	136.669	45.556	326.194	.000
Residual	405	56.563	.140		
Total	408	193.232			
4. Regression	4	138.035	34.509	252.577	.000
Residual	404	55.197	.137		
Total	408	193.232			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ (บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล) และตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 4 ปัจจัย (ปัจจัยภายนอก) มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นสมการต่อไปได้

ตารางที่ 4.46 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig
1. การรับรู้ของประชาชน (PR)	.357	.046	.418	7.815	.000
2. การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP)	.244	.048	.251	5.057	.000
3. การประสานงานภายใน อบต. (CWS)	.126	.037	.141	3.427	.001
4. แผนกลยุทธ์ (SP)	.093	.029	.122	3.161	.002

N = 409 R = .845 R² = .714 R² adj = .712

Constant (a) = 0.764 SE_{est} = .370 F = 252.577

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.46 พบว่าในการสร้างสมการพยากรณ์ ผู้วิจัยเลือกโมเดลที่ 4 มาใช้ในการค้นหาปัจจัยภายนอกที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 ปัจจัย คือ การรับรู้ของประชาชน (PR) การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) การประสานงานภายใน อบต. (CWS) และแผนกลยุทธ์ (SP) ซึ่งส่งผลทางบวก โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.764 + 0.357 X_{PR} + 0.244 X_{PP} + 0.126 X_{CWS} + 0.093 X_{SP}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.418 Z_{PR} + 0.251 Z_{PP} + 0.141 Z_{CWS} + 0.122 Z_{SP}$$

2) น้าหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์เชิงบวก

ตารางที่ 4.47 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อพยากรณ์การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยนำปัจจัยภายนอกทุกด้านเข้าในสมการ แบบปกติ (ENTER)

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	p-value
1.การได้รับข่าวสาร (IA) Informaion Acquiring	-.044	.040	-.052	-1.109	.268
2.แผนกลยุทธ์ (SP) Strategic Plan	.264	.044	.313	6.041	.000
3.การประสานงานภายใน อบต. (CWS) Coordination within SAO	-.019	.047	-.019	-.407	.684
4.การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) Public Participation	.147	.061	.136	2.405	.017
5.การรับรู้ของประชาชน (PR) Public Recognition	.448	.058	.474	7.778	.000

N= 409 R = .794 R² = .630 R² adj = .626

Constant (a) = 0.716 SE_{est} = .466 Sig. = .000 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 4.47 จะเห็นได้ว่าปัจจัยทั้ง 5 ด้านมีความสัมพันธ์กับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในระดับสูงโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .794 และสามารถร่วมกันพยากรณ์การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ได้ร้อยละ 63.0อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ.466 ในการนี้ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ปัจจัย คือการรับรู้ของประชาชน (PR) แผนกลยุทธ์ (SP) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) ซึ่งส่งผลทางบวก ส่วนที่เหลืออีก 2 ปัจจัย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.716 - 0.044 X_{IA} + 0.264 X_{SP} - 0.019 X_{CWS} + 0.147X_{PP} + 0.448X_{PR}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = -0.052 Z_{IA} + 0.313 Z_{SP} - 0.019 Z_{CWS} + 0.136Z_{PP} + 0.474Z_{PR}$$

ทั้งนี้ ได้ดำเนินการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยภายนอก 5 ด้านที่ดีที่สุด ที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การ

บริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตารางที่ 4.48 แสดงผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ และค่าความคลาดเคลื่อนของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

Model	R	R ²	R ² change	SE _{EST}
1	.762	.580	.579	.494
2	.790	.624	.622	.468
3	.793	.629	.626	.466

- a. Predictors : (Constant) PR
 b. Predictors : (Constant) PR, IA
 c. Predictors : (Constant) PR, IA, PP

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีค่า .793 กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ มีค่า .629 กำลังสองของค่าสหสัมพันธ์พหุคูณที่ปรับแก้ มีค่า .626 แสดงว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 3 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ร้อยละ 62.9 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์มีค่า .466

ตารางที่ 4.49 แสดงความแปรปรวนที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

Source of Variation	df	SS	MS	F	Sig
1. Regression	1	137.239	137.239	562.428	.000
Residual	407	99.313	.244		
Total	408	236.552			
2. Regression	2	147.652	73.826	337.159	.000
Residual	406	88.900	.219		
Total	408	236.552			
3. Regression	3	148.750	49.583	228.713	.000
Residual	405	87.801	.217		
Total	408	236.552			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.49 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์ (การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน) และตัวแปรพยากรณ์ ทั้ง 3 ปัจจัย (ปัจจัยภายนอก) มีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรง ซึ่งสามารถนำไปสร้างเป็นสมการต่อไปได้

ตารางที่ 4.50 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ตัวแปร	b	SE _b	β	t	Sig
1. การรับรู้ของประชาชน (PR)	.439	.055	.464	7.970	.000
2. การได้รับข่าวสาร (IA)	.235	.037	.279	6.427	.000
3. การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP)	.132	.039	.123	2.251	.025

N = 409 R = .793 R² = .629 R² adj = .626

Constant (a) = 0.676 SE_{est} = .466 F = 228.713

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.50 พบว่าในการสร้างสมการพยากรณ์ ผู้วิจัยเลือกโมเดลที่ 3 มาใช้ในการค้นหาปัจจัยภายนอกที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 ปัจจัย คือ การรับรู้ของประชาชน (PR) การได้รับข่าวสาร (IA) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) ซึ่งส่งผลทางบวก โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.676 + 0.439 X_{PR} + 0.235 X_{IA} + 0.132 X_{PP}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.464Z_{PR} + 0.279Z_{IA} + 0.123Z_{PP}$$

โดยสรุป จะเห็นได้ว่าปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มี 4 ปัจจัย ได้แก่ การรับรู้ของประชาชน (PR) การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) การประสานงานภายใน อบต. (CWS) และแผนกลยุทธ์ (SP) ตามลำดับ และมีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ การรับรู้ของประชาชน (PR) การได้รับข่าวสาร (IA) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) ในการนี้ มี 2 ปัจจัย ที่มีผลต่อบทบาทและการ

เตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเหมือนกัน ก็คือ การรับรู้ของประชาชน (PR) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) ซึ่งส่งผลทางบวก

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือ ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการรับรู้ของประชาชนซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญหรือเร่งด่วนให้ประชาชนได้รับทราบโดยมีการจัดรถประชาสัมพันธ์ไปยังทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่ มีเสียงตามสาย ส่งจดหมายถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง และวิทยุชุมชน เป็นต้น ถ้าหากประชาชนได้รับรู้เรื่องราวและรายละเอียดต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ ก็จะทำให้การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความสะดวก และรวดเร็วขึ้น พร้อมทั้งประชาชนก็จะเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานด้วยความเต็มใจมากขึ้นตามไปด้วย เนื่องจากประชาชนมีจิตใจที่จะให้ความช่วยเหลืออยู่แล้ว ซึ่งจากตรงนี้จะเห็นได้ว่าเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีการจัดงานบุญ งานประเพณีหรือวันสำคัญ ประชาชนก็จะเข้ามามีส่วนรวมในกิจกรรมดังกล่าวเสมอ นอกจากนี้ก็มีเวทีประชาคมหมู่บ้านซึ่งเป็นการร่วมกันของชาวบ้านที่จะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน

กล่าวโดยสรุป จากผลการศึกษา นั้นหมายถึง ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ การรับรู้ของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องแจ้งข้อมูลข่าวสาร ผลการปฏิบัติงาน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับขององค์การบริหารส่วนตำบล การดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล และผลการปฏิบัติงานตามโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ โดยอาจจะใช้รถประชาสัมพันธ์ ติดประกาศ เสียงตามสาย วิทยุชุมชน หากประชาชนได้รู้เรื่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี เข้าใจอย่างถูกต้องก็จะให้ความร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยการเข้ามามีส่วนร่วมทั้งคิด วางแผน ปฏิบัติ และติดตามประเมินผล ถ้าหากองค์การบริหารส่วนตำบลเปิดโอกาสให้กับประชาชน ซึ่งผลการวิจัยเชิงคุณภาพมีส่วนสนับสนุนยืนยันให้ผลที่ได้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

4.6 สรุป

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นในบทนี้ เป็นการนำเสนอผลการวิจัยซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบล ที่ได้รับกลับคืนมา จำนวน 409 ชุด และจากการสัมภาษณ์ ประกอบด้วยพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำแบบทางการ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ครู ฯลฯ และประชาชน รวม 10 คน โดยนำเสนอบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ระดับปัจจัยภายในและภายนอกในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

และเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหารสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ตลอดจนข้อมูลการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในรายละเอียดตามที่ได้กล่าวมาแล้ว และในบทต่อไปจะเป็นการนำเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยในครั้งนี้ให้ได้ทราบต่อไป

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ จะเป็นการสรุปผลการวิจัยที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งทราบผลการวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล และการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ ยังจะใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้นต่อไป

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการศึกษบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. เพื่อศึกษาน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่วิเคราะห์จากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล โดยการใช้เครื่องมือแบบสอบถามสำหรับผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล จำนวน 409 คน และเครื่องมือสัมภาษณ์จากพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำแบบทางการ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ครู ฯลฯ และประชาชน รวม 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถามของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ซึ่งคำถามประกอบด้วย 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาท

และการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน **ตอนที่ 3** แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล และ **ตอนที่ 4** แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. เครื่องมือเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ของพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำแบบทางการ เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ครู ฯลฯ และประชาชน จำนวน 12 ข้อ ที่ข้อคำถามได้จำแนกตามปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ตามรายชื่อ ดังนี้

ข้อ 1 ถึงข้อ 5 ปัจจัยภายใน

ข้อ 6 ถึงข้อ 10 ปัจจัยภายนอก

ข้อ 11 บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 12 การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ด้วยคอมพิวเตอร์ SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences / Personal Computer Plus) ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เช่น การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายระดับปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรที่เป็นอิสระกัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ONE- WAY ANOVA) โดยหาค่า F-test และ Multiple Comparisons (Scheffe) เพื่อเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอน (Multiple Regression Analysis) โดยใช้ Enter Regression Analysis ในการวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยการกำหนดตัวแปรเข้าสู่สมการทั้งหมด และ Stepwise Regression Analysis เพื่อวิเคราะห์น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สังคม การศึกษาและการพัฒนา

คุณภาพชีวิต การรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและจารีตประเพณี

(1) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักบทบาทอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.92$) ใน 6 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีบทบาทด้านนี้มาก 6 ตัวแปรย่อย

(2) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักบทบาทอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.52$) ใน 8 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีบทบาทด้านนี้มาก 6 ตัวแปรย่อย และบทบาทปานกลาง 2 ตัวแปรย่อย

(3) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักบทบาทอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.64$) ใน 5 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีบทบาทด้านนี้มาก 5 ตัวแปรย่อย

(4) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านสังคม การศึกษาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักบทบาทอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.73$) ใน 10 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีบทบาทด้านนี้มาก 10 ตัวแปรย่อย

(5) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักบทบาทอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.83$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีบทบาทด้านนี้มาก 4 ตัวแปรย่อย

(6) บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้านการจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและจารีตประเพณี โดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักบทบาทอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.50$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีบทบาทด้านนี้มาก 3 ตัวแปรย่อย และบทบาทปานกลาง 1 ตัวแปรย่อย

2. ความคิดเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านการศึกษา และด้านสาธารณสุข

(1) การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านความมั่นคง โดยภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักการเตรียมความพร้อมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.44$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีการเตรียมความพร้อมด้านนี้มาก 3 ตัวแปรย่อย และการเตรียมความพร้อมปานกลาง 1 ตัวแปรย่อย

(2) การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักการเตรียมความพร้อมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

($\bar{X} = 3.26$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีการเตรียมความพร้อมด้านนี้ปานกลางทั้ง 4 ตัวแปรย่อย

(3) การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมโดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักการเตรียมความพร้อมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.44$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีการเตรียมความพร้อมด้านนี้มาก 3 ตัวแปรย่อย และการเตรียมความพร้อมปานกลาง 1 ตัวแปรย่อย

(4) การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านวัฒนธรรมโดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักการเตรียมความพร้อมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.57$) ใน 5 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีการเตรียมความพร้อมด้านนี้มาก 5 ตัวแปรย่อย

(5) การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านการศึกษาโดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักการเตรียมความพร้อมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.41$) ใน 5 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีการเตรียมความพร้อมด้านนี้มาก 4 ตัวแปรย่อย และการเตรียมความพร้อมปานกลาง 1 ตัวแปรย่อย

(6) การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสาธารณสุขโดยภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักการเตรียมความพร้อมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.83$) ใน 6 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรย่อยที่มีการเตรียมความพร้อมด้านนี้มาก 6 ตัวแปรย่อย

3. ระดับปัจจัยภายในและภายนอกในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

1) ระดับปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ที่ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติ

(1) ระดับปัจจัยภายในด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียนที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) ใน 5 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 2 ตัวแปรย่อย และระดับปานกลาง 2 ตัวแปรย่อย

(2) ระดับปัจจัยภายในด้านทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 4 ตัวแปรย่อย

(3) ระดับปัจจัยภายในด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ใน 5 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 5 ตัวแปรย่อย

(4) ระดับปัจจัยภายในด้านทักษะพื้นฐาน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 3 ตัวแปรย่อย และระดับปานกลาง 1 ตัวแปรย่อย

(5) ระดับปัจจัยภายในด้านเจตคติ ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 4 ตัวแปรย่อย

2) ระดับปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การได้รับข่าวสาร แผนกลยุทธ์ การประสานงานภายใน อบต. การมีส่วนร่วมของประชาชน และการรับรู้ของประชาชน

(1) ระดับปัจจัยภายนอกด้านการได้รับข่าวสาร ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) ใน 3 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 1 ตัวแปรย่อย และระดับปานกลาง 2 ตัวแปรย่อย

(2) ระดับปัจจัยภายนอกด้านแผนกลยุทธ์ ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) ใน 4 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับปานกลาง 4 ตัวแปรย่อย

(3) ระดับปัจจัยภายนอกด้านการประสานงานภายใน อบต. ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) ใน 5 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 5 ตัวแปรย่อย

(4) ระดับปัจจัยภายนอกด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) ใน 6 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 5 ตัวแปรย่อย และระดับปานกลาง 1 ตัวแปรย่อย

(5) ระดับปัจจัยภายนอกด้านการรับรู้ของประชาชน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่าส่วนใหญ่จะให้น้ำหนักอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) ใน 5 ตัวแปรย่อย และเมื่อพิจารณาแยกเป็นตัวแปรย่อย ๆ จะมีตัวแปรที่มีระดับมาก 5 ตัวแปรย่อย

4. เปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

(1) ปัจจัยภายในด้านความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนก็ไม่แตกต่างกัน

(2) ปัจจัยภายในด้านทักษะการเรียนรู้ และการพัฒนาตน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่ทักษะการเรียนรู้ และการพัฒนาตน ก็ไม่แตกต่างกัน

(3) ปัจจัยภายในด้านทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบก็ไม่แตกต่างกัน

(4) ปัจจัยภายในด้านทักษะพื้นฐาน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่ทักษะพื้นฐานก็ไม่แตกต่างกัน

(5) ปัจจัยภายในด้านเจตคติ ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่เจตคติก็ไม่แตกต่างกัน

(6) ปัจจัยภายนอกด้านการได้รับข่าวสาร ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่การได้รับข่าวสารก็ไม่แตกต่างกัน

(7) ปัจจัยภายนอกด้านแผนกลยุทธ์ ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย Scheffe พบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารแตกต่างกับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

(8) ปัจจัยภายนอกด้านการประสานงานภายใน อบต. ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่การประสานงานภายใน อบต. ก็ไม่แตกต่างกัน

(9) ปัจจัยภายนอกด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่การมีส่วนร่วมของประชาชนก็ไม่แตกต่างกัน

(10) ปัจจัยภายนอกด้านการรับรู้ของประชาชน ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าแม้ระดับตำแหน่งแตกต่างกันแต่การรับรู้ของประชาชนก็ไม่แตกต่างกัน

5. การพิสูจน์สมมติฐาน

(1) บทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก

ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่น 0.01 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ ไม่มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยเชิงปริมาณพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังคงปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่

ของตนตามกฎหมายและแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี ซึ่งยังไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมในการรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างจริงจัง

(2) นำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์เชิงบวก

1.1 ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ การวิเคราะห์การศึกษายกยอกและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการวิเคราะห์พหุคูณแบบ (Enter Multiple Regression) ซึ่งนำปัจจัยภายในทุกด้านเข้าในสมการ พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้าสู่สมการที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 ปัจจัย คือความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (AK) และทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน(LSD) ซึ่งส่งผลทางบวก ส่วนที่เหลืออีก 3 ปัจจัย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.097 + 0.223 X_{AK} + 0.341 X_{LSD} - 0.052 X_{CSR} + 0.106 X_{BS} + 0.100 X_{AQ}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.252 Z_{AK} + 0.368 Z_{LSD} + 0.053 Z_{CSR} + 0.113 Z_{BS} + 0.109 Z_{AQ}$$

ประกอบกับได้ดำเนินการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยภายใน 5 ด้านที่ดีที่สุด ที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้าสู่สมการที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คือ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และทักษะพื้นฐาน ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 3 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ร้อยละ 46.2 โดยส่งผลทางบวก และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.154 + 0.356 X_{LSD} + 0.216 X_{AK} + 0.136 X_{BS}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.385 Z_{LSD} + 0.243 Z_{AK} + 0.146 Z_{BS}$$

1.2 ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การวิเคราะห์การศึกษายกยอกและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการวิเคราะห์พหุคูณแบบ

(Enter Multiple Regression) ซึ่งนำปัจจัยภายในทุกด้านเข้าในสมการ พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้ามาสมการที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 3 ปัจจัย คือความรู้เกี่ยวกับอาเซียน (AK) และทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน(LSD) และทักษะพื้นฐาน (BS) ซึ่งส่งผลทางบวก ส่วนที่เหลืออีก 2 ปัจจัย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.246 + 0.208 X_{AK} + 0.377 X_{LSD} - 0.103 X_{CSR} + 0.154 X_{BS} - 0.001 X_{AQ}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.212 Z_{AK} + 0.369 Z_{LSD} - 0.095 Z_{CSR} + 0.149 Z_{BS} - 0.001 Z_{AQ}$$

ประกอบกับได้ดำเนินการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยภายใน 5 ด้านที่ดีที่สุด ที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วย พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้ามาสมการที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คือ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน และความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 2 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ร้อยละ 32.4 โดยส่งผลทางบวก และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 1.237 + 0.393 X_{LSD} + 0.243 X_{AK}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.383 Z_{LSD} + 0.247 Z_{AK}$$

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือ ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ในด้านการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปีใน 6 ด้านของการพัฒนา การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม ระเบียบข้อบังคับ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดตั้งประชาคม และการประชุมกรรมการชุมชนในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นได้ด้วยตนเองอย่างรอบด้าน และความรู้เกี่ยวกับอาเซียนในด้านความเป็นมา พัฒนาการ ผลกระทบของการรวมตัวเป็นอาเซียนทั้งผลบวกและผลลบ พร้อมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นประเทศประชาคมอาเซียน และการปรับตัวเมื่อต้องเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยเป็นอยู่

(3) น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสัมพันธ์เชิงบวก

1.1 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ การวิเคราะห์การศึกษาทบทวนและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการวิเคราะห์พหุคูณแบบ (Enter Multiple Regression) ซึ่งนำปัจจัยภายนอกทุกด้านเข้าในสมการ พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้าสู่สมการที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 4 ปัจจัย คือการรับรู้ของประชาชน (PR) การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) การประสานงานภายใน อบต. (CWS) และแผนกลยุทธ์ (SP) โดยส่งผลทางบวก ส่วนที่เหลืออีก 1 ปัจจัย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.749 + 0.037 X_{IA} + 0.072 X_{SP} + 0.121 X_{CWS} + 0.239 X_{PP} + 0.357 X_{PR}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.047 X_{IA} + 0.094 X_{SP} + 0.135 X_{CWS} + 0.246 X_{PP} + 0.418 X_{PR}$$

ประกอบกับได้ดำเนินการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยภายนอก 5 ด้านที่ดีที่สุด ที่ส่งผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วย พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้าสู่สมการที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คือ การรับรู้ของประชาชน (PR) การมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) การประสานงานภายใน อบต. (CWS) และแผนกลยุทธ์ (SP) ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 4 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ร้อยละ 71.4 โดยส่งผลทางบวก และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 0.764 + 0.357 X_{PR} + 0.244 X_{PP} + 0.126 X_{CWS} + 0.093 X_{SP}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.418 Z_{PR} + 0.251 Z_{PP} + 0.141 Z_{CWS} + 0.122 Z_{SP}$$

1.2 ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การวิเคราะห์การศึกษาทบทวนและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการวิเคราะห์พหุคูณแบบ

(Enter Multiple Regression) นำปัจจัยภายนอกทุกด้านเข้าในสมการ พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้ามาสมการที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 3 ปัจจัย คือการรับรู้ของประชาชน (PR) แผนกลยุทธ์ (SP) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) ซึ่งส่งผลทางบวก ส่วนที่เหลืออีก 2 ปัจจัย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 0.716 - 0.044 X_{IA} + 0.264 X_{SP} - 0.019 X_{CWS} + 0.147 X_{PP} + 0.448 X_{PR}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = -0.052 Z_{IA} + 0.313 Z_{SP} - 0.019 Z_{CWS} + 0.136 Z_{PP} + 0.474 Z_{PR}$$

ประกอบกับได้ดำเนินการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อค้นหาปัจจัยภายใน 5 ด้านที่ดีที่สุด ที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วย พบว่าตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้ามาสมการที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คือ การรับรู้ของประชาชน (PR) การได้รับข่าวสาร (IA) และการมีส่วนร่วมของประชาชน (PP) ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 3 ปัจจัย ร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ร้อยละ 62.9 โดยส่งผลทางบวก และสามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = 0.676 + 0.439 X_{PR} + 0.235 X_{IA} + 0.132 X_{PP}$$

หรือสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน เป็นดังนี้

$$Z = 0.464 Z_{PR} + 0.279 Z_{IA} + 0.123 Z_{PP}$$

ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิจัยเชิงคุณภาพ มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยเชิงปริมาณ กล่าวคือ ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการรับรู้ของประชาชน โดยมีการจัดรถประชาสัมพันธ์ไปยังทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่ มีเสียงตามสาย ส่งจดหมายถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง และวิทยุชุมชน เป็นต้น และการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากประชาชนมีจิตใจที่จะให้ความช่วยเหลืออยู่แล้ว จากตรงนี้จะเห็นได้ว่าเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลจะมีการจัดงานบุญ งานประเพณีหรือวันสำคัญ ประชาชนก็จะเข้ามามีส่วนรวมในกิจกรรมดังกล่าวเสมอ นอกจากนี้ก็มีเวทีประชาคมหมู่บ้าน โดยการร่วมกันของชาวบ้านที่จะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้านอีกด้วย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปแล้ว พบประเด็นสำคัญที่ผู้วิจัยจะได้นำมาอภิปรายเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น ให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเมื่อได้มีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์

5.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาท กับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากผลการการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาท กับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน **ในเชิงปริมาณ** พบว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิต การรักษาความสงบเรียบร้อย และด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านของความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษาและสาธารณสุข เพราะทุกด้านที่กล่าวมา ก็เป็นการกระทำตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กฎหมายกำหนดหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลควรจะทำ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพราะเป็นงานที่สามารถมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรมในสายตาของประชาชน ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลมีความต้องการจะพัฒนา ส่งเสริมระบบโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับผังเมืองและการเติบโตของเมืองพร้อมทั้งรองรับการจัดการภัยพิบัติ และสิ่งสำคัญต้องการพัฒนาสภาพแวดล้อมของตำบลอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น พัฒนาระบบการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณสุขปศุสัตว์ และสาธารณสุขการต่าง ๆ สนับสนุนการรองรับภารกิจถ่ายโอนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคุณศ สิริเลิศ (2549) เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านจริยธรรมในการทำงานกับประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย 6 ด้าน และที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์มีคุณภาพมาก มีจำนวน 5 ด้าน ยกเว้นด้านเศรษฐกิจ ที่มีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง และพรปวีณ์ กล่อมฤทธิ์ (2557) เรื่อง การประเมินผลแผนพัฒนาสามปี (2557-2559) ประจำปี 2557 ศึกษาเฉพาะกรณี ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ (ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนธาตุ อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น พบว่า การดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ (โครงสร้างพื้นฐาน) สามารถดำเนินงานตามแผนฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะมาจากโครงการที่มาจากปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และความเชื่อมโยงของพื้นที่ ซึ่งเป็นโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนา และอยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนการจัดสรรและเบิกจ่ายงบประมาณมีความเหมาะสม เนื่องจากพิจารณาตามความสำคัญของปัญหาในท้องถิ่น เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ ประกอบกับประสาทร สิริเลิศ (2541) เรื่องบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังขององค์การ

บริหารส่วนตำบลในทรรชนะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังขององค์การบริหารส่วนตำบลในทรรชนะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล เกี่ยวกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การรวมกลุ่มอาชีพ โครงสร้างพื้นฐาน การเมืองการบริหาร สังคม และวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามที่กฎหมายกำหนดและนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดอยู่ในเกณฑ์สูงและสูงมาก

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพมีความขัดแย้งกันกับเชิงปริมาณ กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังคงปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของตนตามกฎหมายและแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี (ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม , 2558 : สัมภาษณ์) โดยยังไม่ได้มีการเตรียมความพร้อมในการรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างจริงจัง เห็นเป็นเรื่องนโยบายแต่ยังไม่ได้ดำเนินการ ยังเห็นความสำคัญของการสร้างวัตถุ และมองว่าเป็นองค์การพัฒนาท้องถิ่นซึ่งยังไม่เห็นผลกระทบจากเปิดประเทศสู่ประชาคมอาเซียน ประกอบกับเป็นเรื่องที่ยังมาไม่ถึงจึงไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่ากับงานประจำที่ปฏิบัติอยู่ และเคยปฏิบัติสืบทอดมา หรือบางองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้ดำเนินการจัดทำให้เห็นได้ก็เพียงการติดธงชาติ 10 ชาติที่หน้าสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ก็ไม่ได้มีการส่งเสริมหรือกระทำให้เห็นเป็นรูปธรรมในหมู่บ้าน หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบอยู่

แม้กระทั่งพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเองก็ไม่มี ความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับอาเซียน ในการนี้ จึงทำให้ประชาชนไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับอาเซียนจากองค์การบริหารส่วนตำบลแต่อย่างใด (สมหมาย แก้วเกิด , นามสมมติ, 2558 : สัมภาษณ์) แต่ประชาชนก็ได้รับรู้ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ โทรศัพท์มือถือ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบันประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้โทรศัพท์มือถือที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้ แต่ความเข้าใจของประชาชนส่วนใหญ่ก็จะมีเจตคติไปในทิศทางลบ ซึ่งไม่ได้มีความรู้ในรายละเอียดที่ลึกซึ้งเพียงพอ แต่ทว่าองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ได้มีโครงการจัดจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กและเยาวชน แต่ก็ยังเป็นโครงการระยะสั้น และยังไม่มีการติดตามผล ประกอบกับยังไม่ได้ทำโครงการต่อเนื่อง หรือมีการวางแผนโดยทำเป็นโครงการระยะยาว ทั้งนี้ เป็นเพราะความเข้าใจของพนักงานผู้รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับเรื่องการส่งเสริม และข้อมูลที่เกี่ยวกับ เวลา กลุ่มเป้าหมายที่จะส่งเสริม การประชาสัมพันธ์ อีกทั้งทัศนคติทางลบที่มีต่อกลุ่มเป้าหมาย ประกอบกับทัศนคติของประชาชนและกลุ่มเป้าหมายด้วยซึ่งไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะมีผู้เข้ารับการอบรมน้อย และจากข้อเสนอแนะของ (ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล , 2558 : สัมภาษณ์) การอบรมเรื่องภาษา ควรจะเป็นการสอนเรื่องของการสื่อสารมากกว่าจะสอนเน้นการเรียนไวยากรณ์แบบเดิม และควรที่จะเริ่มต้นจัดการเรียนการสอนการสื่อสารในระดับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือโรงเรียนในชุมชนเป็น

ลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประภัย เพ็ชรสุวรรณ และ ศุภลักษณ์ สุวรรณะชญ (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ต่อการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุน ยังไม่ได้มีบทบาทในการดำเนินงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเนื่องจากเห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลวัดขนุนมีลักษณะพื้นที่เป็นแบบชนบท ซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองสงขลา และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พอสมควร ประกอบกับไม่ใช่พื้นที่ซึ่งตั้งอยู่เขตชายแดน จึงน่าจะได้รับผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนน้อย

ดังนั้น ผลการวิจัยเชิงคุณภาพจึงไม่สนับสนุนยืนยันในผลที่ได้จากเชิงปริมาณ ประเด็นนี้ให้ยึดถือผลการศึกษาที่ได้จากคุณภาพด้วยการสังเกตและสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง และได้รับผลกระทบโดยตรง

5.2.2 น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากผลการศึกษาน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายในแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนทั้ง Enter Regression Analysis และ Stepwise Regression Analysis พบว่า ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน และความรู้เกี่ยวกับอาเซียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคณพศ สิริธิลเลิศ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องคุณลักษณะของนักศึกษาที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พบว่าคุณลักษณะที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ ทักษะพลเมืองและความรับผิดชอบต่อสังคม ทักษะพื้นฐาน เจตคติ และทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 การศึกษาของอ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวพยากรณ์ได้ดีคือ ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ร้อยละ 26.4 และสามารถรวมเป็นตัวพยากรณ์กับการสนับสนุนจากครอบครัวได้ร้อยละ 30.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และการศึกษาของ สมใจ กงเติม (2555 : 89) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า ด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความรู้เกี่ยวกับกฎบัตรอาเซียน อยู่ในระดับปานกลาง ความรู้เรื่องการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ความรู้เรื่องเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง และความรู้เรื่องสังคมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับปานกลาง จากผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความพร้อมด้านความรู้ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัย ได้จัดอบรมหรือนักศึกษาได้รับ

ความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และอาจรวมถึงการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสอดแทรกเรื่องอาเซียนเข้าไปในการจัดการเรียนการสอน

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องกันกับเชิงปริมาณ กล่าวคือผลการสัมภาษณ์ด้านปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาตน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องให้ความรู้ความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปีใน 6 ด้านของการพัฒนา การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม ระเบียบข้อบังคับ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดตั้งประชาคม และการประชุมกรรมการชุมชนในการแก้ไขปัญหาท้องถิ่นได้ด้วยตนเองอย่างรอบด้าน (มานะ สมใจ ,นามสมมติ, ผู้ใหญ่บ้าน, 2558 : สัมภาษณ์) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรจนา น้อยปลูก (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ห่ม อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง ฉะนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนทราบถึงความสำคัญของแผนพัฒนาท้องถิ่น และควรส่งเสริมความเข้าใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน และตรวจสอบผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ห่ม และควรที่จะรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการศึกษาของมาลี โพธิ์ศรีทอง และธนัช กนกเทศ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล (พ.ศ. 2553-2555) กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอสาเกเหล็ก จังหวัดพิจิตร พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการร่วมคิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการร่วมรับประโยชน์ และด้านการตัดสินใจจะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เนื่องจากภาระการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของประชาชนนั้น จะมีส่วนร่วมมากด้านการร่วมคิด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชน คือจะต้องเข้าไปรับฟังความคิดเห็น ร่วมประชุมประชาคม ร่วมให้คำปรึกษา

และความรู้เกี่ยวกับอาเซียน องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับความเป็นมา พัฒนาการ ผลกระทบของการรวมตัวเป็นอาเซียนทั้งผลบวกและผลลบ พร้อมทั้งประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นประเทศประชาคมอาเซียน และการปรับตัวเมื่อต้องเผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยเป็นอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสมใจ กงเติม (2555 : 89) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ พบว่า นักศึกษามีความพร้อมด้านความรู้ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัย ได้จัดอบรมหรือนักศึกษาได้รับความรู้จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และอาจรวมถึง

การจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการสอดแทรกเรื่องอาเซียน เข้าไปในการจัดการเรียนการสอน และการศึกษาของรุ่นนภา กุลภักดี (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำงาน ของพยาบาลวิชาชีพในประชาคมอาเซียน พบว่า ความรู้ในเรื่องของประชาคมอาเซียน เช่น ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน มีความตระหนักรู้ก่อนก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมถึงการเข้าใจ ประเพณีวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านด้วย เป็นต้น มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความคิดเห็น ต่อแรงจูงใจในการทำงานในประชาคมอาเซียน ในระดับปานกลาง ($r = .153$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากผลการศึกษา น้ำหนักความสำคัญของปัจจัยภายนอกแต่ละด้านที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร 5 ด้าน ได้แก่ การได้รับข่าวสาร แผนกลยุทธ์ การประสานงานภายใน อบต. การมีส่วนร่วมของประชาชน และการรับรู้ของประชาชน โดยใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนทั้ง Enter Regression Analysis และ Stepwise Regression Analysis พบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน คือ การรับรู้ของประชาชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการศึกษาของสุเมธ โชติยะกุล และจรรยา สารินทร์ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิิจิตร จังหวัดพิิจิตร พบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชากรผ่านสื่อต่างๆ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าระดับมาก มีอยู่ 2 ข้อ คือการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากเสียงตามสายหรือหอกระจายข่าวของหมู่บ้านและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากผู้นำหมู่บ้าน เช่น กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน, สมาชิกอบต. และจากเว็บไซต์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนในพื้นที่ยังไม่เห็นความสำคัญของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและยังขาดความรู้ ขาดอุปกรณ์เครื่องมือในการใช้อินเตอร์เน็ต ส่วนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ โดยรวมแล้วอยู่ในระดับน้อย และการศึกษาของรัฐ กันภัย และธรรมนิศย์ วราภรณ์ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงใต้ พบว่า ประชาชนมีการรับรู้ข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล น้อยที่สุดคือ การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ การรับรู้ข่าวสารยังส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล เขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีค่า

อำนาจการพยากรณ์ ร้อยละ 54.9 และข้อค้นพบจากการวิจัยเชิงคุณภาพจะเห็นได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ ได้รับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อหอกระจายข่าวและเสียงตามสายของหมู่บ้าน

ส่วนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสามปี การเข้าร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น งานบุญ งานประเพณี ในองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัฐ กันภัย และธรรมนิตย์ วราภรณ์ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การรับรู้ข่าวสารและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ส่งผลต่อการพัฒนาท้องถิ่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนามากที่สุด ค่าความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชนกับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลเขตจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสัมพันธ์ทางบวกทุกตัวและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบลมากที่สุดคือ สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา และการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาท้องถิ่นในองค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าอำนาจการพยากรณ์ ร้อยละ 54.9 การศึกษาของมาลี โพธิ์ศรีทอง และธัช กนกเทศ (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล (พ.ศ.2553-2555) กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองทราย อำเภอสะท้าน จังหวัดพิจิตร พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการร่วมคิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการร่วมรับประโยชน์ และด้านการตัดสินใจ จะมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด เนื่องจากภาวะการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีของประชาชนนั้น จะมีส่วนร่วมมากด้านการร่วมคิด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากประชาชน คือจะต้องเข้าไปรับฟังความคิดเห็น ร่วมประชุมประชาคม ร่วมให้คำปรึกษา และการศึกษาของสิริพัฒน์ ลาภจิตร (2550) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ปัจจัยด้านชุมชน และปัจจัยด้านองค์การ (อบต.) มีความสัมพันธ์และมีผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชนในการสนับสนุนการบริหารงาน อบต. ซึ่งหากระดับการมีส่วนร่วมกิจกรรมใดสูงก็จะพบว่าระดับการมีส่วนร่วมของกิจกรรมอื่นสูงตามกันด้วย การมีส่วนร่วมส่วนใหญ่เป็นเพียงการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ในขณะที่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบายและการตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต. อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนปัจจัยหรือสาเหตุที่ทำให้ประชาชนตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมงานกับ อบต. พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ การเป็นหน้าที่ของประชาชน อาสาสมัคร ด้วยใจ มีความรู้ความสามารถ ถ้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็น เป็นที่เคารพนับถือของคนในชุมชน มีทักษะและประสบการณ์ เป็นประโยชน์กับตัวเองและชุมชน ส่วนปัจจัยด้านชุมชน ได้แก่ ชุมชนให้การ

สนับสนุนและเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม เลือกให้เป็นตัวแทน ชุมชนมีความสามัคคี และมีกลุ่มต่างๆ ที่สนับสนุนผลักดันการมีส่วนร่วม ส่วนปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ อบต.ดำเนินงานเป็นไปตามกฎระเบียบ เอาใจใส่กระตือรือร้นในการแก้ปัญหา มีประชาพิจารณ์ในประชาคมหมู่บ้าน และสาเหตุที่คนตัดสินใจไม่เข้ามีส่วนร่วมเป็นปัจจัยด้านบุคคล คือ ในเรื่องการศึกษา ความรู้ทักษะประสบการณ์ ความคิดหรือปม (Stigmatizations) ของประชาชนที่คิดว่าตัวเองไม่สำคัญ ไม่ใช่หน้าที่ ไม่มีเวลา ขาดโอกาสการประกอบอาชีพ ส่วนปัจจัยด้านชุมชน เป็นปัญหาที่ชุมชนขาดความสามัคคี มีความขัดแย้งกัน ส่วนปัจจัยด้านองค์การ เป็นปัญหาความโปร่งใสและความเป็นธรรมาภิบาลของ อบต. เมื่อวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) พบว่า การมีส่วนร่วมมีปัจจัยสำคัญ คือ ความมีหน้าตาสังคม จิตสาธารณะ การดำเนินงานของ อบต. และการเป็นเพศชาย

ผลการศึกษาเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องกันกับเชิงปริมาณ กล่าวคือผลการสัมภาษณ์ด้านปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่าประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานด้วยความเต็มใจ ถ้าได้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง การยอมรับจากองค์การบริหารส่วนตำบล ความคาดหวังในผลประโยชน์ตอบแทน ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ การมีกิจกรรมร่วมกัน และการมีหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล นับตั้งแต่การร่วมคิดหาสาเหตุของปัญหา ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ และร่วมติดตามผล (ดวงใจ เกิดพลอย, นามสมมติ, 2558 : สัมภาษณ์) เนื่องจากประชาชนมีจิตใจที่จะให้ความช่วยเหลืออยู่แล้ว ซึ่งจากตรงนี้จะเห็นได้ว่าเมื่อองค์การบริหารงานส่วนตำบลจะมีการจัดงานบุญ งานประเพณีหรือวันสำคัญ ประชาชนก็จะเข้ามามีส่วนรวมในกิจกรรมดังกล่าวเสมอ (สมศักดิ์ จันดี, นามสมมติ, อดีตสมาชิกสภา อบต., 2558 : สัมภาษณ์) นอกจากนี้ก็มีเวทีประชาคมหมู่บ้านในการร่วมกันของชาวบ้านที่จะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของหมู่บ้าน ให้สามารถสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของมงคล จันทรส่อง (2544) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ได้แก่ อายุ และ ความคาดหวังผลประโยชน์ที่จะได้รับการมีส่วนร่วม กล่าวโดยสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม นั้นขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายอย่างได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การเป็นสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การศึกษาของประสาทร สิทธิเลิศ (2542) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสระบัวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : การสืบทอดวัฒนธรรมการปั้นหม้อดินเผา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบด้วยความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล ความคาดหวังในผลประโยชน์ การได้รับข้อมูลข่าวสาร และการมีกิจกรรมร่วมกันในตำบล ซึ่งในตำบลคลองสระบัวมีสิ่งเหล่านี้ค่อนข้างน้อย จึงมีผลทำให้การ

มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์อาชีพการปั้นหม้อดินเผาน้อยตามไปด้วย และปัญหาอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สืบทอดการปั้นหม้อดินเผา คือ ขาดบุคคลที่จะมารับการถ่ายทอดประชาชนขาดความศรัทธา ความเชื่อถือและไว้วางใจในตัวผู้นำ และองค์การบริหารส่วนตำบลที่มองไม่เห็นความสำคัญของอาชีพการปั้นหม้อดินเผา และการศึกษาของมณฑล เอกอัครราชทูต (2553) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาตลาดน้ำตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมบริเวณตลาดน้ำตลิ่งชัน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้านเรียงตามลำดับ คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการศึกษาปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และด้านการมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษา และปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ

ในการนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ สรุปได้ว่า บทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งศึกษาในแง่ของความสัมพันธแล้ว การวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพมีความขัดแย้งกันจึงปฏิเสธสมมติฐาน ส่วนปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มี 3 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และทักษะพื้นฐาน ตามลำดับ และมีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 2 ปัจจัย ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ในการนี้ มี 2 ปัจจัย ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเหมือนกัน ก็คือ ทักษะการเรียนรู้และการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ประกอบกับปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มี 4 ปัจจัย ได้แก่ การรับรู้ของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน การประสานงานภายใน อบต. และแผนกลยุทธ์ ตามลำดับ และมีผลต่อการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ การรับรู้ของประชาชน การได้รับข่าวสาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการนี้ มี 2 ปัจจัย ที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเหมือนกัน ก็คือ การรับรู้ของประชาชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการพัฒนาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

(1) รัฐบาลควรมีนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยกำหนดดัชนี ยุทธศาสตร์และทิศทางในการส่งเสริมบทบาท และการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก คือ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม

(2) รัฐบาลควรให้กระทรวงมหาดไทย ได้นำนโยบายของรัฐบาลด้านการส่งเสริมบทบาท และการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน กำหนดเป็นนโยบายหนึ่งของกระทรวงมหาดไทยที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ได้ประโยชน์สูงสุดในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวไทยร่วมกับประชาชนอาเซียน

(3) รัฐบาลควรมีระบบและกลไกที่ชัดเจน พร้อมทั้งกระบวนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการเตรียมความพร้อมของหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์

(4) องค์กรปกครองท้องถิ่น ควรให้ความรู้เด็กและเยาวชนในหมู่บ้าน ตำบล เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการรับมือเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่เฉพาะด้านภาษา แต่ยังรวมถึงความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมเดียวกัน

(5) ให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่ เช่น มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยราชภัฏ หรือ มหาวิทยาลัยเอกชน ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการรับมือเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กับองค์กรปกครองท้องถิ่น อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยที่พบ และการนำผลการวิจัยไปใช้

(1) กรมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหารส่วนตำบล ควรจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอาเซียน และภาษาอังกฤษ แก่เจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล

(2) กรมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหารส่วนตำบล (กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม) ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณจัดจ้างครูชาวต่างประเทศ ประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อให้ความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

(3) องค์การบริหารส่วนตำบล ควรกำหนดวิสัยทัศน์ความพร้อมของพื้นที่เข้าสู่ประชาคมอาเซียน กำหนดยุทธศาสตร์ และวางแผนพัฒนาท้องถิ่น 3 ปี ในการพัฒนา 6 ด้านควบคู่กับการสร้างความพร้อมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนรองรับประชาคมอาเซียนที่เป็นรูปธรรม

(4) องค์การบริหารส่วนตำบล ควรอบรม ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญในการพัฒนาให้ครบทั้ง 6 ด้าน ไม่ใช่พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างเดียว

(5) องค์การบริหารส่วนตำบล (กองสาธารณสุข) ควรทำข้อตกลงความร่วมมือกัน (MOU) ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ทั้งในด้านการดูแล ส่งเสริมฟื้นฟู และป้องกัน นอกเหนือจากการดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและขยะ

(6) องค์การบริหารส่วนตำบล (กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม) ควรมีการจัดตั้งศูนย์อาเซียนศึกษาเชิงเครือข่ายเป็นศูนย์บริการเบ็ดเสร็จแบบครบวงจรในหมู่บ้าน ตำบล ซึ่งมี 5 ยุทธศาสตร์ คือ (1) ยุทธศาสตร์ฐานข้อมูล (2) ยุทธศาสตร์สร้างองค์ความรู้ (3) ยุทธศาสตร์เชิงนโยบายในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอาเซียน (4) ยุทธศาสตร์เผยแพร่ความรู้และการประชาสัมพันธ์ และ (5) ยุทธศาสตร์ประสานความร่วมมือทางวิชาการ

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรจะทำวิจัยในประเด็นเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีผลต่อการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษของเยาวชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล

(2) ควรจะทำวิจัยในประเด็นเรื่องแนวโน้มบทบาทของงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคต

บรรณานุกรม

- กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ. (2547) การรับรู้ภาวะเบียบของพนักงานท่าเรือแหลมฉบัง. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (สาขารัฐประศาสนศาสตร์) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กฤษฎากรณ์ ยุงทอง. (2555) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนางัว อำเภอมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ : กรณีศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลนางัว. เพชรบูรณ์ : สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- กันยา สุวรรณแสง. (2542) จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา.
- การสอนทักษะชีวิตด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม. (2539) เอกสารประกอบการอบรมโครงการพัฒนาบุคคลกรการสอนทักษะชีวิตเพื่อป้องกันสารเสพติดในสถานศึกษา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบผู้เรียนมีส่วนร่วม. ระหว่างวันที่ 24-26 กรกฎาคม 2539 ณ โรงแรมหัวหินแกรนด์ ประจวบคีรีขันธ์. ม.ป.ท. : กรมอนามัย.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2540) การศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- เกียรติสุดา ศรีสุข. (2552) ระเบียบวิธีวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่ : ครองช่างพรินต์ติ้ง.
- โกวิทย์ พวงงาม. (2545) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. ม.ป.ท. : ม.ป.พ.
- คณพศ สิริเลิศ. (2549) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านจริยธรรมในการทำงานกับประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสมุทรปราการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน).
- คณพศ สิริเลิศ และทวีโชค เอี่ยมจรูญ. (2554) คุณลักษณะของนักศึกษาที่มีผลต่อความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- จำนง พรายยิ้มแฉ. (2535) เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม : ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- จิตติมา อัครธิตพิงศ์. (2556) เอกสารประกอบการสอน วิชาการพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน (Efficiency Development). พระนครศรีอยุธยา : สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จิรวัดน์ เจริญสุข. (ม.ป.ป.) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการปรับตัวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : kpi.ac.th/media/pdf/M7_216.pdf (12 มกราคม 2558)

- จุมพล หนีพานิซ และบุญศรี พรหมมาพันธุ์. (2547) **บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมธุรกิจชุมชน : ศึกษาเฉพาะภาคเหนือ**. นนทบุรี : สาขารัฐศาสตร์ และรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชมพูนุช บุญประเสริฐ. (กันยายน - ธันวาคม 2555) “ศึกษาเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมกับความผูกพันของพนักงานกลุ่ม Generation Y” **วารสารการจัดการ (WMS Journal of Management) 1 (2) หน้า 32.**
- ชัยวิทย์ ชูยศ. (ม.ป.ป.) **ทักษะชีวิต**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://sites.google.com/site/chaiwit1059/phes-suksa/hnwy-thi-3/neuxha>. (12 มกราคม 2558)
- ณัฐศรุต นนทธี. (2544) **การรับรู้ในการดูแลอนามัยสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาประถมศึกษา**. การค้นคว้าแบบอิสระ ส.ม. (สาขาสาธารณสุขศาสตร์) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ตติยาพร จารุมณีรัตน์. (2554) **รายงานวิจัย โครงการ ASEAN : การบูรณาการการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรมผ่านหลักสูตรการท่องเที่ยวในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : กรณีศึกษาประเทศสิงคโปร์ และบรูไน**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว).
- ถวิล ธาราโกชน. (2524) **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร : พีระพัฒนา.
- ทองใบ สุดซารี. (2543) **ภาวะผู้นำและการจูงใจ**. อุบลราชธานี : คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- ธิญาดา ยอดแก้ว. (2547) **การศึกษาสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมของประเทศไทยกลุ่มอาเซียน**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีระศักดิ์ จรัสศรีวิสิษฐ์. (ม.ป.ป.) **แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมประหยัดพลังงานไฟฟ้าของส่วนราชการกลุ่มทั่วไปในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : 61.19.85.180/ulib5//_fulltext/.../20131011_100509_บทที่%202.pdf. (3 มกราคม 2558)
- นพดล สุตันตวิณชัยกุล. (2554) **การศึกษาความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2546) **การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณีตัวอย่าง**. กรุงเทพมหานคร : 598 Print.
- บัญญัติ คำณวนวัฒน์. (ม.ป.ป) **ทำไมต้องสร้างประชาคมอาเซียน**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : ewt.prd.go.th/ewt/region8/ewt_news.php?nid=335& (16 ธันวาคม 2557)
- บัณฑิต เภาวัฒนา. (2548) **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาน้ำเสียในคลองแม่ข่า ตำบลช้างกลาง เทศบาลนครเชียงใหม่**. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- บุญตา ไต้เลิศ. (2550) บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาบริหาร-การศึกษา) ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535) ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : เจริญผล.
- ปฏิพัทธ์ สวัสดิ์. (2546) บทบาทของอาเซียนกับการดำเนินงานทางการเมืองและความมั่นคง ในยุคหลังสงครามเย็น. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประชาคมอาเซียน. (ม.ป.ป.) [ออนไลน์] แหล่งที่มา : ewt.prd.go.th/ewt/region8/ewt_news.php?nid=335& (17 ธันวาคม 2557)
- ประสาตร์ สิทธิเลิศ. (2541) บทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังขององค์การบริหารส่วนตำบลในทรศนะของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- “_____”. (2542) การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองสระบัวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน : การสืบทอดวัฒนธรรมการปั้นหม้อดินเผา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- “_____”. (2548) เอกสารประกอบการสอนวิชา “การเมืองการปกครองไทย”. สมุทรปราการ : มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร. (2535) การปกครองท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประกาย เพ็ชรสุวรรณ และ ศุภลักษณ์ สุวรรณะชญ. (2557) “บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดขุ่น อาเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ต่อการพัฒนาพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน” ในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 5. หน้า 1469. สงขลา : สำนักวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520) ทศนคติ : การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประเสริฐ ต้นสกุล. (2538) “ยุทธศาสตร์ทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพเยาวชน” เอกสารประกอบการสัมมนาเพื่อหาแนวทางการนำยุทธศาสตร์ทักษะชีวิตมาใช้ในการป้องกันยาเสพติด. วันที่ 15-16 สิงหาคม 2538. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน ป.ป.ส.
- ปรีชา สุวังบุตร. (2547) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ ทศนคติและการรับรู้บทบาทกับการให้บริการหลักด้านสุขภาพจิตของเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานสุขภาพจิต ในศูนย์สุขภาพชุมชน เขตสาธารณสุขที่ 6. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2544) จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี.

- ปัทมา สุภก่าปัง. (2543) **บทบาทของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540**. วิทยานิพนธ์ น.ม. (สาขาวิชานิติศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : ภาควิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เปรมมิกา ปลาสุวรรณ. (2549) “**การรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน เขตตำบลน้ำแพร่ อำเภอดง จังหวัดเชียงใหม่**”. การค้นคว้าแบบอิสระ ส.ม. (สาขาสาธารณสุขศาสตร์) เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฝ่ายวิชาการปัญญาชน. (2555) **เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 2558**. กรุงเทพมหานคร : ส. เอเชียเพรส.
- พรณรงค์ สิงห์สำราญ. (2551) **เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม**. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- พรวิวัฒน์ กล่อมฤทธิ์. (2557) **ประเมินผลแผนพัฒนา 3 ปี (2557-2559) ประจำปี 2557 ศึกษาเฉพาะกรณียุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่ (ด้านโครงสร้างพื้นฐาน) องค์การบริหารส่วนตำบลโนนธาตุ อำเภอนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น**. ขอนแก่น : รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552. (2552. 6 พฤศจิกายน) **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 126 ตอน 84 ก.
- พิมุติ รุจิรากุล. (ม.ป.ป.) **บันทึกอาเซียน**. กรุงเทพมหานคร : ครีเอทีฟบุ๊กส์.
- ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม และพรรณทิพย์ เพชรมาก. (2551) **การบริหารสังคมศาสตร์แห่งศตวรรษเพื่อสังคมไทยและสังคมโลก**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน.
- ไพโรสิทธิ์ ศรีสุทธิเกิดพร. (2555) **ประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพมหานคร : เอดีสัน เพรส โปรดักส์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526) **การวัดผลการเรียน**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- ภูษณิศ กันทียะ. (2555) **อุปสงค์ต่อการออมทรัพย์เพื่อการผลิต : กรณีศึกษาบ้านเกาะไม้แหลม หมู่ที่ 6 ตำบลมาบเฒ่า อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี**. ชลบุรี : สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- มงคล จันทร์ส่อง. (2544) **ระดับความรู้และการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล**. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณฑล เอกอดุลย์พันธ์. (2553) **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาตลาดน้ำตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (สาขารัฐศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มนตรี จุฬาวัฒนทล. (2537) **ระบบการวิจัยและพัฒนาในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง. (ม.ป.ป.) **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC คืออะไร**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : www.trang.psu.ac.th/asean/?p=259 (20 ธันวาคม 2557)
- มาณี สิทธิภาณุวงศ์. (2553) **การมีส่วนร่วม ทักษะคิดและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายโรงงาน บริษัทมอนซานโต้ ไทยแลนด์ จำกัด**. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (สาขาวิชาการบริหารเชิงกลยุทธ์) พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- มาลี โพธิ์ศรีทอง และธัญช กนกเทศ. (2554) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำ
แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล (พ.ศ.2553-2555) กรณีศึกษา
องค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลคลองทราย อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร.
[ออนไลน์] แหล่งที่มา : www.social.nu.ac.th/th/IS2554.php (3 มกราคม 2558)
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2540) การวัดผลและการสร้างแบบสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รจนา น้อยปลุก. (2557) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ
องค์การบริหารส่วนตำบลแจ้ห่ม อำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง. การศึกษาอิสระ
ร.ป.ม. (สาขารัฐประศาสนศาสตร์). ลำปาง : บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเนชั่น.
- รุ่งธรรม ธรรมรักษ์. (2549) การรับรู้ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการในการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน. วิทยานิพนธ์
ร.ป.ม. (สาขารัฐประศาสนศาสตร์) ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รุ่งนภา กุลภักดี. (กันยายน - ธันวาคม 2556) “ปัจจัยคัดสรรที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการ
ทำงานของพยาบาลวิชาชีพในประชาคมอาเซียน” วารสารพยาบาลทหารบก
14 (3) หน้า 96.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543) การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาสน์.
- วชิรวัชร งามละม่อม. (ม.ป.ป.) แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น. [ออนไลน์] แหล่งที่มา :
file.siam2web.com/trdm/article/2013318_75592.pdf (17 ธันวาคม 2557)
- วรางคณา ดำคง. (2552) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้าน
ภาษาอังกฤษของเด็ก ปฐมวัยโดยใช้เกมการศึกษาและเพลง ระดับชั้นอนุบาล
ปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลช้าง สังกัดเทศบาลเมือง อำเภอเมือง จังหวัดพังงา.
[ออนไลน์] แหล่งที่มา : www.kroobannok.com (3 มกราคม 2558)
- วรางคณา วงศ์มหาชัย. (2535) บทบาทของผู้นำในการพัฒนาองค์กรประชาชน : ศึกษาเฉพาะ
กรณีการพัฒนาองค์กรประชาชนระหว่างชุมชน ของมูลนิธิพัฒนาอีสาน.
กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันดี สุรภีสีก. (2543) การเปรียบเทียบความรู้และเจตคติต่อเรื่องสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอ
ภาคของนักเรียนนอกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิธีการเรียนทางไกลใน
กรุงเทพมหานครที่มีภูมิหลังต่างกัน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2548) การจัดการความรู้กับการบริหารราชการแนวใหม่. [ออนไลน์] แหล่งที่มา
: www.opdc.go.th/content.php?content_id=622&menu_id=4
(17 ธันวาคม 2557)
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555) รู้จักประชาคมอาเซียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : วีพริ้นท์.
- วิภาพร มาพบสุข. (2540) จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศักดิ์ สุนทรเสถียร. (2531) เจตคติ. กรุงเทพมหานคร : รุ่งวัฒนา.
- ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์. (2540) เทคนิคการประมวลผล. กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา.

- ศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2555) รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์
โครงการเตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายของแรงงานสู่การเป็นประชาคมอาเซียน.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงาน.
- สกลกาญจน์ วิเศษ. (2555) สารอาเซียน. กรุงเทพมหานคร : ซีแอนด์บุ๊ก.
- สมใจ กงเต็ม. (2556) การศึกษาความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เพชรบูรณ์.
- สัมพันธ์ เตชะอิก และคณะ. (2543) องค์การบริหารส่วนตำบลในอุดมคติ. ขอนแก่น :
สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น .
- สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ. (2552) รายงานการวิจัย โครงการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์
ความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน.
กรุงเทพมหานคร : สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ. (2546) รายงานการประเมินผล
การดำเนินงาน โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
สภาสถาบันราชภัฏ ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2549) ศึกษาวิจัยด้านยาเสพติดที่
เกี่ยวข้องกับความร่วมมือของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาเสพติด. กรุงเทพมหานคร : ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด.
- สินธร คำเหมือน. (2550) บทบาทผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ตามทฤษฎีของครูและผู้บริหาร
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. ลพบุรี :
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สิริพัฒน์ ลากิจิตร. (2550) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมีส่วนร่วมของประชาชน ในการ
สนับสนุนการบริหารงาน องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภวารินชำราบ จังหวัด
อุบลราชธานี. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุจิตา มวงเพชร. (2553) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น :
กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลบางรักน้อย อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี. [ออนไลน์]
แหล่งที่มา : <ftp://202.28.92.38/Conference15/.../Jutaporn%20Phapoo.doc.docx>
(3 มกราคม 2558)
- สุพัตรา สุภาพ. (2534) สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาภรณ์ จันทร์พัฒนนะ. (2546) ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการที่มีต่อระบบงบประมาณแบบ
มุ่งเน้นผลงาน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขารัฐศาสตร์) กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรางค์ จันทน์เอม. (2529) จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุวรรี ศิวะแพทย์. (2549) จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.

- สุเมธ โชตยะกุล และจรรยา สารินทร์. (2554) การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในเขตพื้นที่
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมืองพิบูลย์ จังหวัดพิบูลย์. [ออนไลน์]
แหล่งที่มา : www.social.nu.ac.th/th/IS2554.php (3 มกราคม 2558)
- องค์การบริหารส่วนตำบลนิคมสร้างตนเอง จังหวัดนครราชสีมา. (ม.ป.ป.) ผลของประชาคม
อาเซียนต่อการบริหารจัดการท้องถิ่น. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : [nikomsangtoneng.go.th/
asean.php](http://nikomsangtoneng.go.th/asean.php) (20 ธันวาคม 2557)
- อ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2553) รายงานการวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปัตตานี : สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อาเซียน เรียน ลัด. (2556) กรุงเทพมหานคร : สามลดาการพิมพ์.
- อุทัย หิรัญโต. (2523) การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร ทองอุไทย. (2522) ทศนคติต่อวิชาชีพครู. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- Allport, Gordon. (1985) **Handbook of Social Psychology.** Worcester, Mass. : Clark
University Press.
- Allport , Gordon W. (1973) **Personality : A Psychological Interpretation.** New York
: Henry Holt and Company.
- Anastasi , Anne. (1982) **Psychological testing.** New York : Macmillan.
- Bloom, Benjamin S. (1975) **Taxonomy of education objectives: the classification
of educational goals, by a committee of college and university
examiners.** New York : David Mokay.
- Clarke, John J. (1957) **Outline of Local Government of the united Kingdom.**
London Sir Isaac Pitman & Sons.
- Daniel, Wit. (1958) **A Comparative Survey For Local Government And
Administration.** Bangkok : Institute of Public Administrational.
- Harris, G. Montagu. (1948) **Comparative Local Government.** London :
Hutchinson's University Library.
- Nunnally, J. C. (1959) **Test and Measurement.** New York : McGraw-Hill.
- Parsons, Talcott. (1937) **The Structure of Social Action: A Study in Social Theory
with Special Reference to a Group of European Writers.** New York :
McGraw-Hill.
- Robson, William A. (1953) "Local Government" in **Encyclopedia of Social
Science, Vol.X.** page 574 New York : The Macmillan Company.

- UNICEF. (2001) **What is the Life Skills Approach ? Explore Ideas Articles, Opinions, and Research about Teaching and Learning.** [Online] Available : www.unicef.org/teachers/teacher/Lifeskill/htm. (10 January 2014)
- Wikstrom, S. and Norman, R. (1994) **Knowledge and Value: A New Perspective on Corporate Transformation.** London : Routledge Press.
- World Health Organization (WHO). (1994) **Life Skill Education for Children and Adolescents in School.** London : Department of Health.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ก

ภาคผนวก

ช

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบล
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

เรียนรู้อีโอดีรับใช้สังคม

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโอดีรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโรรีบใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโรรีบใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ลิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อ่านเพื่อรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโอดีรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน หัวหน้าส่วนกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโอดีรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโรรีบใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโชค เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโรรีบใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้อำนวยการกองคลัง
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อ่านเพื่อรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้อำนวยการกองช่าง
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโคโนมิคส์

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผน
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโรรีบใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน หัวหน้าส่วนโยธา
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโอดีรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน หัวหน้าส่วนการคลัง
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโรรีบใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน หัวหน้าส่วนสวัสดิการสังคม
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้อีโอดีรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 191

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 6 มกราคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม
เรียน หัวหน้าส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยกระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์ทวิโกศ เอี่ยมจรรยา และอาจารย์รัชนิพร ศรีรักษา อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนและเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในการปฏิบัติงานที่จะสอดคล้องกับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียนต่อไป

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่าน สละเวลาในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพื่อจักได้นำไปวิเคราะห์และสรุปผล ทั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวนี้นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา และการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยจึงขอแบบสอบถามกลับคืนภายในวันพฤหัสบดีที่ 29 มกราคม 2558

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

หัวหน้าโครงการวิจัย

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02-3126300 -73 ต่อ 1447

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถนนบางนา-ตราด สมุทรปราการ 10540

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

ที่ มฉก. 0107 (04)/ ว. 277

คณะศิลปศาสตร์

วันที่ 21 กรกฎาคม 2558

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบการสัมภาษณ์
เรียน

ด้วยกระผม ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ อาจารย์รัชนีพร ศรีรักษา และอาจารย์ทวิโชค เอี่ยมจรรย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยให้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อ เข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน แนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชน และชุมชนได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งจะรองรับต่อการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการเปิดประเทศสู่อาเซียน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านตอบแบบสัมภาษณ์ตามความเป็นจริง ความรู้ และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด และขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ)

อาจารย์ประจำสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หัวหน้าโครงการวิจัยฯ

สาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. 02 312 6300-73 ต่อ 1447

แบบสอบถามเลขที่

(นายกองค์การบริหารส่วนตำบล รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล เลขานุการฯ สมาชิกสภา
อบต. และพนักงานส่วนตำบล)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

องค์การบริหารส่วนตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด สมุทรปราการ
ท่านปฏิบัติงานในตำแหน่ง.....

แบบสอบถามนี้สร้างขึ้น เพื่อใช้ในการศึกษา เรื่องการศึกษาบทบาทและการเตรียม
ความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ซึ่งแบบสอบถามนี้ มีข้อความให้ท่านพิจารณาเป็นรายข้อว่าองค์การบริหารส่วนตำบลได้มี
บทบาทและการเตรียมความพร้อมอย่างไรในการที่จะเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น
จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการกรอกแบบสอบถามทุกข้อ โดยอิสระตามการปฏิบัติที่
แท้จริง ทั้งนี้คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาและเป็น
แนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่าน
ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถามการวิจัยในครั้งนี้

แบบสอบถามนี้ ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อม
พร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีผลต่อบาทบาทและการเตรียมความพร้อมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับของปัจจัยภายในที่มีผลต่อบาทบาท
และการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคม
อาเซียน ข้อละ 1 ช่อง โดยมีค่าน้ำหนัก(ค่าถ่วงเชิงบวก)ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ปัจจัยภายในมีผลอยู่ในระดับมากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ปัจจัยภายในมีผลอยู่ในระดับมาก
ระดับ 3 หมายถึง ปัจจัยภายในมีผลอยู่ในระดับปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ปัจจัยภายในมีผลอยู่ในระดับน้อย
ระดับ 1 หมายถึง ปัจจัยภายในมีผลอยู่ในระดับน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย

ข้อ	ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบาทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับปัจจัยภายใน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	ท่านทราบเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของความร่วมมือของอาเซียน (6 หลักการ)						[] 1
2	ท่านทราบความหมายของประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน						[] 2
3	ท่านทราบถึงความร่วมมือของประเทศในประชาคมอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม						[] 3
4	ท่านทราบเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของประชาคมอาเซียน						[] 4
5	ท่านรู้ปัจจัยการผลิต เรื่องแรงงานการค้าเสรี ของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน						[] 5
6	ท่านสามารถติดต่อสื่อสารกับคนอื่น ๆ ได้ทุกระดับชั้น						[] 6
7	ท่านได้ทำโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ตามแผนงานที่กำหนด						[] 7
8	ท่านสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีเหตุผล						[] 8
9	ท่านสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนในที่ทำงานได้เป็นอย่างดี						[] 9
10	ท่านทราบและเข้าใจสิทธิในการปกป้องสิทธิของตนเองและผู้อื่น						[] 10
11	ท่านยอมรับความเหมือนและความแตกต่างของคนในหน่วยงานของท่าน						[] 11

ข้อ	ปัจจัยภายในที่มีผลต่อบาบาทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับปัจจัยภายใน					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
12	คนทุกคนในสังคมต้องได้รับการบริการขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน						[] 12
13	การรักษาและพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยไม่มีการทำลาย เพื่อความอยู่รอดของชีวิตรุ่นต่อไป						[] 13
14	คน ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้โดยไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน						[] 14
15	ท่านสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา						[] 15
16	ในปัจจุบันท่านใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการติดต่อสื่อสาร						[] 16
17	การประนีประนอมเป็นวิธีการแก้ไขปัญหาที่ดี						[] 17
18	ท่านสามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จ						[] 18
19	ท่านมีความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นอาเซียน						[] 19
20	ท่านเห็นว่าตัวท่านเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน						[] 20
21	คนทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงานในการปฏิบัติร่วมกันและยึดถือปฏิบัติ						[] 21
22	ท่านยอมรับความแตกต่างในการนับถือศาสนา						[] 22

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบาบาทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในลงในช่องระดับของปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบาบาทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ข้อละ 1 ช่อง โดยมีค่าน้ำหนัก(ค่าถ่วงเชิงบวก)ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ปัจจัยภายนอกมีผลอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ปัจจัยภายนอกมีผลอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ปัจจัยภายนอกมีผลอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ปัจจัยภายนอกมีผลอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ปัจจัยภายนอกมีผลอยู่ในระดับน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย

ข้อ	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบาทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับปัจจัยภายนอก					สำหรับผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้เข้ารับการอบรมทางด้านวิชาการเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนจากองค์กรหรือสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้จัดขึ้น						[] 23
2	ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้ใบรับแจ้งเอกสาร หรือการส่งข่าวสารด้วยคำพูด จากทางราชการหรืออำเภอ						[] 24
3	ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านได้ข้อมูลจากเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ						[] 25
4	เคยมีการจัดประชุมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภายในของ อบต. ที่มีต่อการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน						[] 26
5	องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดวัตถุประสงค์ระยะยาวในการรองรับการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน						[] 27
6	มีการวิเคราะห์และจัดวางกลยุทธ์ขององค์การที่สามารถสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นที่สามารถปรับตัวและอยู่รอดได้แม้จะมีการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน						[] 28
7	มีกระบวนการปฏิบัติงานที่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ 3 ขั้นตอน คือ การวางแผนกลยุทธ์ การนำยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ การควบคุม ติดตามและประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับประชาคมอาเซียน						[] 29
8	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน						[] 30
9	การปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลมีการปรึกษาหารือกันอยู่เสมอ						[] 31
10	ในการประชุมขององค์การบริหารส่วนตำบล มติที่ประชุมคือมติที่ทุกคนยอมรับ						[] 32
11	กรณีที่ฝ่ายบริหารคนใดคนหนึ่งไม่สามารถปฏิบัติงานได้ผู้บริหารอื่นก็สามารถปฏิบัติงานแทนได้						[] 33

ข้อ	ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบาทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับปัจจัยภายนอก					สำหรับผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
12	บุคลากรฝ่ายบริหารมีการแจ้งแผนปฏิบัติงานประจำเดือนให้บุคลากรอื่น ๆ ทราบอย่างสม่ำเสมอ						[] 34
13	ประชาชนมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนป้องกันปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับ อบต.						[] 35
14	ประชาชนมีส่วนร่วมนำเสนอโครงการต่าง ๆ เพื่อนำไปจัดทำงบประมาณของ อบต.						[] 36
15	ประชาชนมีส่วนร่วมบริจาคทรัพย์สินให้กับโครงการ/กิจกรรมในการประชุมประชาคม						[] 37
16	ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ต้องการระดมแรงงานของชุมชน						[] 38
17	ประชาชนมีส่วนร่วมเข้าร่วมเป็นกรรมการเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของ อบต.						[] 39
18	ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการประเมินผลและให้คำแนะนำต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ อบต.นำไปปฏิบัติ						[] 40
19	ประชาชนเป็นกรรมการรับฟัง รับทราบ ผลการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ						[] 41
20	ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล						[] 42
21	ประชาชนรับทราบกฎ ระเบียบ ข้อบังคับขององค์การบริหารส่วนตำบล						[] 43
22	ประชาชนรับรู้และคิดว่าตนมีการเตรียมความพร้อมถ้ามีการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน						[] 44
23	องค์การบริหารส่วนตำบลมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนโดยผ่านหอกระจายข่าว ประกาศ ฯลฯ						[] 45

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในลงในช่องระดับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ข้อละ 1 ช่อง โดยมีค่าน้ำหนัก(คำถามเชิงบวก) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

หรือไม่มีเลย

ข้อ	บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับบทบาท					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	ดำเนินการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล ตามแผนที่กำหนด เช่น ถนน สะพาน ทางเดินเท้า เป็นต้น						[] 46
2	เส้นทางที่ปรับปรุงใช้เป็นเส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตร						[] 47
3	จัดทำท่อระบายน้ำ/รางระบายน้ำในเส้นทางคมนาคมเขตพื้นที่ อบต.ตามมาตรฐานสากล						[] 48
4	ดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าเข้าหมู่บ้านครบทุกหมู่บ้านในเขตพื้นที่ อบต.						[] 49
5	จำนวนครัวเรือนในเขตพื้นที่ อบต.ใช้น้ำประปาเพื่อการอุปโภคบริโภค มากกว่าร้อยละ 95						[] 50
6	จัดตั้งระบบเสียงตามสาย/หอกระจายข่าว/วิทยุชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร และการรับรู้ของประชาชน						[] 51
7	จัดให้มีการรวมกลุ่มอาชีพในการผลิตของหมู่บ้านตำบล						[] 52

ข้อ	บาทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับบทบาท					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
8	จัดให้มีอบรมด้านอาชีพสาขาต่าง ๆ จากความต้องการของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง						[] 53
9	จัดให้มีการดำเนินการจัดหาตลาดให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ อย่างครบวงจร						[] 54
10	จัดให้มีการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตการเกษตร พัฒนาคุณภาพ มาตรฐาน รูปแบบและบรรจุภัณฑ์ของผลผลิต						[] 55
11	จัดให้มีการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตหรือสหกรณ์ในหมู่บ้าน ตำบล						[] 56
12	จัดตั้งศูนย์ข้อมูลและบริการนักท่องเที่ยว						[] 57
13	ดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน ตลาดน้ำ ฯลฯ						[] 58
14	จัดเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงเกษตร วิถีชีวิต หรือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ						[] 59
15	การพัฒนาชนบทให้เป็นระบบในด้านการใช้ที่ดิน ที่อยู่อาศัย บริการพื้นฐาน และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน						[] 60
16	รณรงค์ให้สถานประกอบการต่าง ๆ ในเขตพื้นที่ อบต. ปฏิบัติตามระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ						[] 61
17	ศึกษาความเหมาะสมและรายละเอียดในการก่อสร้างระบบระบายน้ำ และบำบัดน้ำเสียชุมชนในตำบล						[] 62
18	ส่งเสริมและรณรงค์การคัดแยกและกำจัดขยะของครัวเรือนในเขตพื้นที่ของ อบต.						[] 63
19	ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร ดูแล และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในตำบล						[] 64
20	สร้างเครือข่ายเด็กและเยาวชนให้มีกิจกรรมที่ต่อเนื่อง และเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น						[] 65

ข้อ	บาทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับบทบาท					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
21	สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาศาสนธรรม เพื่อให้เกิดองค์ความรู้และพัฒนาจิตใจ						[] 66
22	ส่งเสริมโดยจัดโครงการร่วมมือและประสานเชื่อมโยงกันระหว่างบ้าน วัด และโรงเรียนในการพัฒนาท้องถิ่น						[] 67
23	ฝึกอบรม/จัดค่ายเยาวชน เพื่อสร้างความเป็นผู้นำจิตอาสา และร่วมในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของท้องถิ่น เช่น อสม.น้อย ดูแลผู้สูงอายุ สิ่งแวดล้อม อื่น ๆ						[] 68
24	พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อเตรียมการจัดการศึกษาระดับอนุบาล และประถมศึกษาในโอกาสต่อไป						[] 69
25	จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ชุมชน เพื่อเป็นแหล่งบริการความรู้ต่าง ๆ แก่ชุมชน						[] 70
26	สนับสนุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ได้รับความรอบรู้ที่ทันต่อสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป						[] 71
27	จัดทำโครงการส่งเสริมสุขภาพชุมชน (กาย จิตใจ ความคิด)ให้กับผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถพึ่งตนเองได้						[] 72
28	โครงการจัดสร้างศูนย์สุขภาพและสถานที่ออกกำลังกายประจำหมู่บ้าน						[] 73
29	จัดโครงการกีฬาให้กับกลุ่มต่าง ๆ เช่น เยาวชน ผู้สูงอายุ เป็นต้น						[] 74
30	คุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน						[] 75
31	รักษาความสงบเรียบร้อย และศีลธรรมอันดีของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การห้ามให้มีการเล่นการพนันที่ผิดกฎหมาย การฟอกเงิน หรือการค้ามนุษย์ เป็นต้น						[] 76

ข้อ	บาทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับบทบาท					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
32	ดำเนินการป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้กับประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล						[] 77
33	การจัดทำผังชุมชน (อบต.) เพื่อให้ชุมชนพัฒนาอย่างมีระเบียบ ถูกสุขลักษณะ สอดคล้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						[] 78
34	โครงการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารสำหรับเจ้าหน้าที่ขององค์กร						[] 79
35	ส่งเสริมสนับสนุนจัดทำโครงการ ให้เด็ก เยาวชนได้รับการศึกษาด้านภาษาโดยเจ้าของภาษาเอง เช่น สอนภาษาอังกฤษโดยอาจารย์เป็นชาวต่างชาติ เพื่อรองรับการเข้าสู่อาเซียนในปี 2558						[] 80
37	ฟื้นฟูส่งเสริมการจัดประเพณีของชาวบ้านในพื้นที่และประเพณีของท้องถิ่นที่กำลังจะสูญหายไป						[] 81
38	ปรับปรุงบำรุงรักษาโบราณสถาน ศิลปวัตถุ และสาธารณสถานของชุมชน						[] 82

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล
คำชี้แจง

โปรดอ่านข้อความทุกข้อโดยละเอียด แล้วพิจารณาว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับใด ตามสภาพที่แท้จริง โดยใช้เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเลือกตอบ ข้อละ 1 ช่อง โดยมีค่าน้ำหนัก(คำถามเชิงบวก) ดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล มีผลอยู่ใน
ระดับน้อยที่สุด หรือไม่มีเลย

ข้อ	การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
1	จัดทำฐานข้อมูลความรู้ทางด้านการเมืองของประเทศใน ประชาคมอาเซียน เผยแพร่ให้ประชาชนทราบ						[] 83
2	เตรียมความพร้อมให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขและ ปราศจากภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ เป็นต้น						[] 84
3	มีการกำหนดมาตรฐานการป้องกันการเกิดข้อพิพาท การ แก้ไขข้อพิพาท และส่งเสริมสันติภาพในพื้นที่ อบต.						[] 85
4	สร้างความตระหนักในสิทธิมนุษยชน เห็นคุณค่าในการ รักษา ปกป้องสิทธิของตนเอง และเคารพสิทธิผู้อื่นของ ประชาชนในกลุ่มพื้นที่ อบต และอาเซียน						[] 86
5	จัดทำโครงการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานและการ ประกอบอาชีพข้ามพรมแดนอย่างเสรีของประชากรในกลุ่ม พื้นที่ อบต. และประเทศอาเซียน						[] 87
6	โครงการอบรมให้ความรู้ด้านทักษะวิชาชีพที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานในอาเซียน						[] 88
7	ประชาชนมีความพร้อมในการประกอบอาชีพสาขาต่าง ๆ เพื่อเข้าสู่ระบบการแข่งขันสูงในอาเซียน						[] 89
8	จัดทำโครงการเพิ่มพูนทักษะแรงงาน โดยเฉพาะด้าน ภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาษา						[] 90
9	เตรียมพร้อมประชาชนในพื้นที่ อบต.ตระหนักในปัญหาของ สังคมไทย และสังคมของประชาคมอาเซียน						[] 91
10	เสริมสร้างความรู้และทักษะจากการเรียนช่วยให้ประชาชน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในประชาคมอาเซียนได้						[] 92
11	ส่งเสริมให้ประชาชนมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย และ ยึดมั่นวิถีทางประชาธิปไตย						[] 93
12	ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านใน ประชาคมอาเซียนสามารถบูรณาการได้						[] 94

ข้อ	การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
13	ส่งเสริมรักษาวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่นให้คงอยู่						[] 95
14	มีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาด้านวัฒนธรรมของไทยและกลุ่มประเทศอาเซียนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน						[] 96
18	มีการประชาสัมพันธ์งานด้านวัฒนธรรมของ อบต. ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สื่อ/สิ่งพิมพ์/วิทยุชุมชน/หอกระจายข่าว ฯลฯ						[] 97
19	องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมกับศูนย์วัฒนธรรมตำบล ฟื้นฟูการเล่น/การแสดงพื้นบ้าน						[] 98
20	การส่งเสริมให้เยาวชนเรียนรู้สังคมและวัฒนธรรมประชาคมอาเซียนมากขึ้น						[] 99
22	การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารในการรับมือของประชาคมอาเซียน						[] 100
23	เสริมสร้างให้ท้องถิ่นเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ โดยเปิดเวทีให้ชาวบ้านเพื่อยกระดับการศึกษาและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น						[] 101
24	ส่งเสริมและการเพิ่มหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมการรับมือของประชาคมอาเซียนให้กับเยาวชนในเขตพื้นที่ อบต.						[] 102
25	จัดตั้งศูนย์เตรียมความพร้อมการเป็นประชาคมอาเซียนใน อบต. หรือโรงเรียน						[] 103
26	จัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ มาเป็นหลักสูตรใหม่โดยเหลือ 6 กลุ่มสาระ คือ 1. ภาษาและวัฒนธรรม 2. วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรม และคณิตศาสตร์ 3. การดำรงชีวิตและโลกของงาน 4. ทักษะสื่อและการสื่อสาร 5. สังคมและมนุษยศาสตร์ และ 6. อาเซียน ภูมิภาคและโลก						[] 104
27	การส่งเสริมให้ประชาชน มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บ						[] 105

ข้อ	การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความพร้อม					สำหรับ ผู้วิจัย
		5	4	3	2	1	
28	การควบคุมและการป้องกันโรคระบาดไม่ให้เกิดขึ้นในพื้นที่ อบต.						[] 106
29	เพิ่มมาตรฐานการรักษาพยาบาลให้เป็นที่ยอมรับของ ประชาชน						[] 107
30	สนับสนุนให้มีโรงพยาบาลเป็นของ อบต.เอง เพื่อรับส่ง ผู้ป่วยได้ตลอด 24 ชั่วโมง						[] 108
31	สนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การแพทย์ที่จำเป็น และเวชภัณฑ์ให้กับ อสม.ทุกหมู่บ้าน						[] 109
32	ให้การดูแลสนับสนุนเด็ก สตรีมีครรภ์ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและคนพิการอย่างเหมาะสมและทั่วถึง						[] 110

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

องค์การบริหารส่วนตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด สมุทรปราการ

ท่านปฏิบัติงานในตำแหน่ง.....

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีผลต่อบทบาทและการเตรียมความพร้อมของ
องค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อ 1.องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีการส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอาเซียนให้กับประชาชน
ในพื้นที่บ้างหรือไม่ และทำอย่างไร.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2 ท่านคิดว่าการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรมต่างของ อบต. ประชาชนเข้ามามีส่วน
ร่วมบ้างหรือไม่.....

.....

.....

.....

ข้อ 3. ท่านคิดว่าคนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีการยอมรับความเหมือนและความ
แตกต่างของคนใช้หรือไม่.....

.....

.....

ข้อ 4. องค์การบริหารส่วนตำบลมีการส่งเสริมให้ประชาชน และพนักงานของ อบต.มีการ
สื่อสารตั้งแต่ 2 ภาษา โดยส่งเสริมภาษาอังกฤษ.....

.....

.....

ข้อ 5. ท่านทราบหรือไม่ว่าคนทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผนงานในการปฏิบัติร่วมกันและยึดถือปฏิบัติ.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อบาทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อ 6. ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ท่านเคยได้รับการแจ้งเอกสาร หรือข่าวสาร หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น.....

ข้อ 7.ท่านเคยทราบเกี่ยวกับการจัดประชุม อบรมเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนภายใน อบต.....

ข้อ 8. มีการประสานงานภายใน อบต.....

ข้อ 9.ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ของ อบต.....

ข้อ 10 ประชาชนรับรู้และคิดว่าตนมีการเตรียมความพร้อม ถ้ามีการเปิดประเทศเข้าสู่ประชาคมอาเซียน.....

ตอนที่ 3 บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ 11 ท่านคิดว่า อบต.ได้เน้นการดำเนินงานเกี่ยวกับบาทบาทของ อบต..ในด้านใดบ้าง เช่น โครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การศึกษา รักษาความสงบ ด้านภาษา วัฒนธรรม ภูมิปัญญา

ตอนที่ 4 การเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อ 12 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน เช่น ในด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษา และสาธารณสุข.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บันทึกข้อความ

เรียนรู้อ่านใช้สังคม

หน่วยงาน บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 1205

ที่

วันที่ 30 พฤษภาคม 2557

เรื่อง ขอส่งเอกสารรับรองงานวิจัยของอาจารย์คณะศิลปศาสตร์

เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอส่งเอกสารรับรองงานวิจัยของ ผศ.คณพศ สิทธิเลิศ
อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ ซึ่งได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการ
จริยธรรมการวิจัยเรียบร้อยแล้ว(ดังเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(อาจารย์ ดร.วิรัตน์ ทองรอด)

กรรมการและเลขานุการ

สำเนาเรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ สิทธิเลิศ

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

เอกสารรับรอง

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 30 พฤษภาคม 2557

ชื่อเรื่อง การศึกษาบทบาทและการเตรียมความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล
จังหวัดสมุทรปราการเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คนพศ สิริเลิศ
คณะวิชา/หลักสูตร คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับประกาศ
เสถียรังกิ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยาวัตร คมพัยค์ม์)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 30 พฤษภาคม 2557

เลขที่รับรอง

อ.221/2557

วันที่ให้การรับรอง: 30 พฤษภาคม 2557

วันหมดอายุใบรับรอง: 29 พฤษภาคม 2559

ประวัติย่อผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณพศ ลิทธิเลิศ
ประวัติการศึกษา	ศศ.บ. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง บธ.บ. (การท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช น.บ. (นิติศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พบ.ม. (พัฒนาลังคม) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
สถานที่ติดต่อ	คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โทรศัพท์ 0-2312-6300 ต่อ 1447

ผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนิพร ศรีรักษา
ประวัติการศึกษา	กศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สถานที่ติดต่อ	คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โทรศัพท์ 0-2312-6300 ต่อ 1447

ผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล อาจารย์ทวีโชค เขี่ยมจรรยา

ประวัติการศึกษา ค.บ. (เทคโนโลยีการศึกษา)

วิทยาลัยครูจันทระเกษม

กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สถานที่ติดต่อ

คณะศิลปศาสตร์ สาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โทรศัพท์ 0-2312-6300

ต่อ 1447

กองพัสดุ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โทรศัพท์ 0-2312-6389

